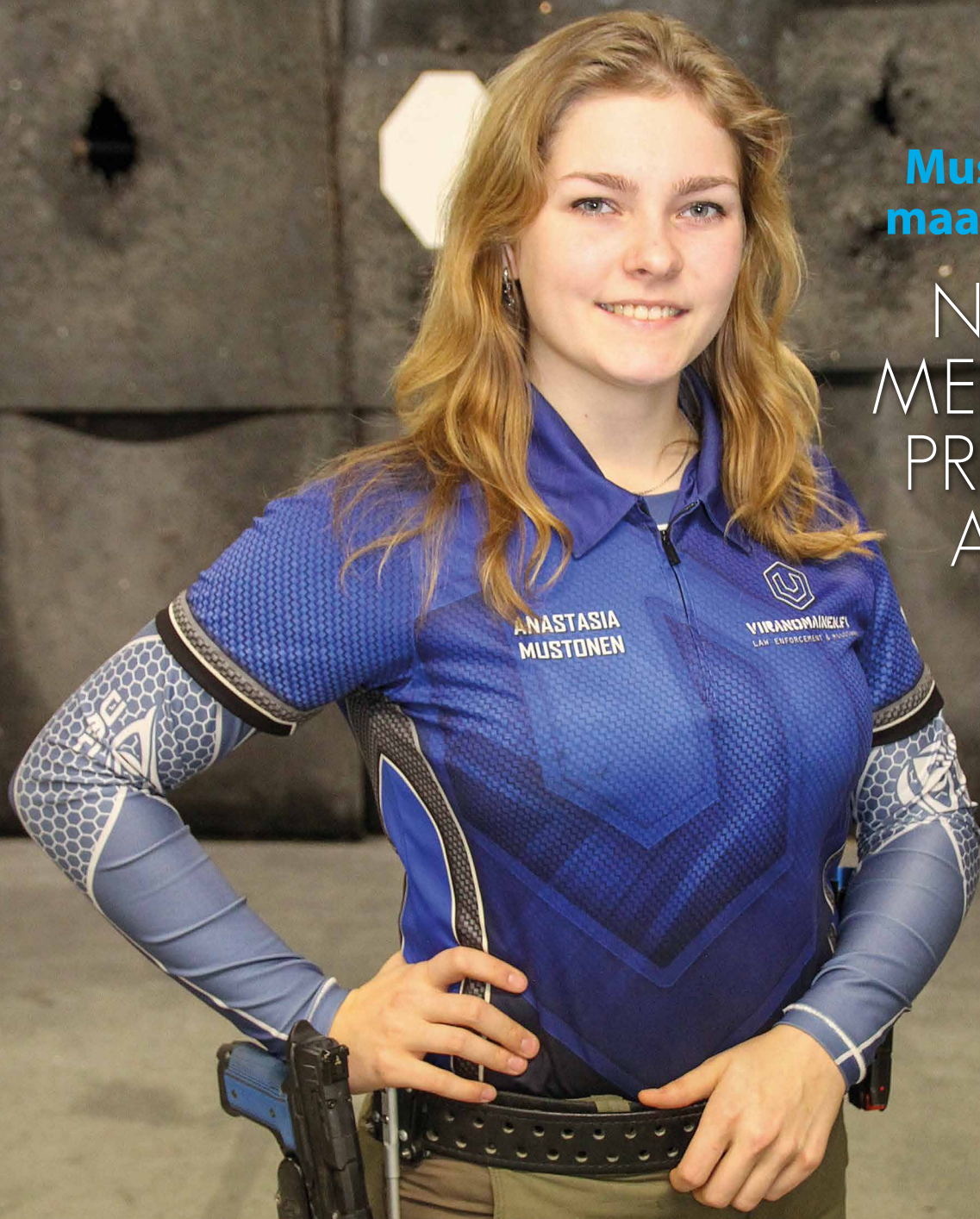

**Anastasia
Mustonen haluaa
maailman kärkeen:**

NUORI JA
MENESTYNYT
PRACTICAL-
AMPUJA

Kaikkiin olympialajeihin ulkomainen valmentaja → 6-8

Eetu Kallioinen on Vuoden ampumaurheilija → 16-17

Yhteenveto: kasa-ammunta, mustaruuti ja siluetti → 22-23

TARKINTA LAATUA AMMUNTAASI

VIHTAVUORI®

The Power of Accuracy

Löydät meidät seuraavista kanavista:

Kulissien takana tapahtuu

Oli aika, jolloin ei ollut tietokoneita ja reaaliaikaisia yhteyksiä. Harrastukset ja viihdekin olivat osin erilaista kuin nykyään. Siksi olenkin vakuuttunut, että moni tuntee edelleen Asterix-sarjakuvat. Hahmojen taustalla oli tarina siitä, kuinka pieni gallialainen heimo voi piiritetystä kylässään puolustautua Rooman valtakunnan legioonaa vastaan. Tietysti kylän tietäjän taikajuomalla oli tarinassa oma merkitys. Ampumaurheiluliiton puheenjohtajana olo on kieltämättä välillä sellainen kuin olisi vastuussa tuosta kylästä. Piirittäjiä riittää lähellä ja kaukana, ja ampumaurheilun toimintaedellytyksiä pyritään rajoittamaan eri suunnista. Toki puolustajiakin löytyy myös politiikan piiristä, mutta silti kansalliseen ja ylikansalliseen päätöksentekoon vaikuttaminen on näyttäytynyt haastavana tehtävänä. Periksi ei ole kuitenkaan annettu.

Läheltä tilannetta seuranneena voin todeta, että kovin moni harrastaja tuskin hahmottaa kokonaisuudessaan liiton henkilökunnan tekemää työtä ja vaikuttavuutta. On asiantuntijoidemme ansiota, että Euroopan kemikaalivirasto ymmärtää tällä hetkellä lyijyn totaalikiellon mielekkyyden uudella tavalla, kun puhutaan ampumaradoistamme ja niiden ympäristöturvallisuudesta.

Kansallisella tasolla työskarkaa riittää siinä, miten poliisiviranomainen tulkitsee aseiden hallintaan ja käyttöön voimassa olevia lakeja ja asetuksia, uudesta lainsäädännöstä puhumattakaan. Ainakin tästä näkökulmasta voi todeta, että tilausta uudenlaiselle hallintokulttuurille on olemassa. Tällaisessa kulttuurissa viranomainen osallistaa alansa toimijat, käy heidän kanssaan aktiivista vuoropuhelua tavoitteenaan siirtymä ulkoisesta kontrollista sisäiseen valvontaan. Oma lukunsa on aika ajoin esiin nouseva ajatus siitä, että raskaan sarjan rikollisuuteen voitaisiin vaikuttaa aseiden harrastussaatavuutta hankaloittamalla.

Kiitän tässä yhteydessä myös liittohallituksen kärkiosaajia siitä työpanoksesta, jonka he ovat kuluneenakin syksynä antaneet ytimeen menevien lausuntojen valmistelussa.

Liiton johtama ampumaratojen ympäristölupahanke on jo, lyhyestä historiastaan huolimatta, noussut menestystarinaksi. Harvoin ovat hankkeet näin tehokkaasti saaneet useamman toimijan yhdistämään tahtotilansa. Myös mittavan valtiollisen rahoituksen hankkiminen tapahtui liiton osaavan henkilöstön tekemänä hyvinkin kivuttomasti. Mikäli tuo rahamäärä olisi hankittu liiton jäsenmaksuja korottamalla, olisi se merkinnyt kyseisen maksun moninkertaistamista kertaheitolla.

Vuoteen 2024 ulottuvan strategian ytimessä on lajimme elinvoiman kasvattaminen. Ilman aktiivisia ampumaseuroja ei ole mitään. Konkreettisenä toimenä on juuri onnellisesti päättynyt rekrytointi liiton palkkalistoille. Suuntaamme jatkossa yhden uuden henkilön koko työpanoksen ampumaseurojen kehittämiseen ja uudistumiseen. Ottakaa tämä tarjous vastaan. Ja kuten ennenkin, päätän pääkirjoitukseni toiveeseen, että lajista riippumatta pysymme yhtenäisinä ja sitä kautta vahvoina. Toivotan rauhallista joulua, onnellista vuotta 2022 ja runsaasti hyviä laukauksia!

Det händer bakom kulisserna

En gång i tiden fanns det varken datorer eller förbindelser i realtid. Hobbyerna och underhållningen var inte heller helt desamma som i dag. Jag är övertygad om att många fortfarande känner till serien Asterix. Bakom karaktärerna finns historien om hur en liten gallisk stam i sin omringade by lyckas försvara sig mot det romerska rikets legioner. Naturligtvis spelar byns druids trolldryck en roll i det hela. Att vara ordförande för Sportskytteförbundet känns onekligen ibland som om man ansvarade för den byn. Olika instanser försöker begränsa förutsättningarna för sportskytte från olika håll, både när och fjärran. Visst har vi våra försvarare också inom politiken, men att påverka statligt och överstatligt beslutsfattande har visat sig vara svårt. Vi har dock inte gett upp.

Efter att ha följt med situationen på nära håll kan jag konstatera att det nog inte är många skyttar som vet hur stor och inflytelserik förbundets personals insats är. Det är tack vare våra experter som Europeiska kemikaliemyndigheten nu tänker på totalförbud mot bly på ett nytt sätt när det gäller skjutbanor och miljöskydd.

På det nationella planet finns det arbete så det räcker med polismyndighetens tolkning av gällande lagar och förordningar om vapenhantering och användning av vapen, för att inte ens tala om ny lagstiftning. Ur den här synvinkeln kan man i alla fall konstatera behovet av en ny sorts förvaltningskultur.

I en sådan kultur engagerar myndigheten aktörerna i branschen och för en aktiv dialog med dem med målet att övergå från extern kontroll till intern övervakning. Ett kapitel för sig är den nu och då framförda idén att man kunde förhindra tung brottslighet genom att försvåra anskaffningen av hobbyvapen.

I det här sammanhanget vill jag också tacka toppexperterna i förbundsstyrelsen för deras insats i utarbetandet av träffande utlåtanden också under den gångna hösten.

Trots sin korta historia har skjutbanornas miljöstillståndsprojekt under ledning av förbundet nått stor framgång. Sällan har projekt så effektivt fått flera aktörer att kombinera sina mål. Också vår kunniga personals anskaffning av betydande statlig finansiering gick riktigt smärtfritt. Hade förbundet skaffat ett sådant belopp genom att höja medlemsavgifterna, skulle det ha inneburit en omedelbar mångdubbling av avgiften.

I kärnan av strategin som sträcker sig fram till år 2024 finns ökningen av vår grens livskraft. Utan aktiva skytteföreningar har vi ingenting. En konkret åtgärd är den framgångsrika rekrytering som förbundet nyss har gjort. I fortsättningen har förbundet en person som använder hela sin arbetsinsats till utvecklingen och förnyandet av skytteföreningarna. Ta emot det här erbjudandet. Och som förut avslutar jag min ledare genom att önska att vi oberoende av gren kan hålla ihop och på det sättet vara starka. Jag önskar er en fridfull jul, ett gott nytt år 2022 och naturligtvis många fina träffar!

VESA NISSINEN
SAL:n puheenjohtaja /
Sportskytteförbundets
ordförande

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

punamusta

Holiday Club

noname

Sopivalla sykkeellä.

EM-kilpailuissa jaossa 60 paikkaa Pariisin olympialaisiin

Teksti & kuva LASSI PALO

Tokion olympialaisia siirrettiin koronan takia vuodella, ja ne järjestettiin viime heinä-elokuussa. Seuraavat kesäolympialaiset järjestetään Pariisissa jo kolmen vuoden kuluttua, vuonna 2024.

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) ja Euroopan ampumaurheiluliitto (ESC) käsittelivät marraskuussa olympia-asioita. Yksi päätöksistä oli se, että tulevien kolmen vuoden aikana järjestettävissä EM-kilpailuissa on jaossa kaikkiaan 60 paikkaa Pariisin olympiakisoihin.

Apumaurheilussa on 12 henkilökohtaista olympialajia, joten EM-kisoista jokaiseen lajiin pääsee viisi ampumaurheilijaa.

OLYMPIAMAAPAIKKOJA on mahdollista saavuttaa vuosina 2022–2024. Ensimmäiset olympiamaapaikat ovat jaossa ruutilajien EM-kilpailuissa, jotka pidetään Venäjällä ensi vuonna. Haulikkolajien, liikkuvan maalin ja 25/50/300m kivääri- ja pistoolilajien EM-kilpailut järjestetään Moskovan alueella 15.–30. elokuuta.

EM-Moskovassa olympiamaapaikan saa kaksi parasta seuraavissa lajeissa: miesten ja naisten 50m pienoiskivääri 3x40 ls, miesten 25m olympiapistooli ja naisten 25m urheilupistooli sekä miesten ja naisten trap ja skeet.

Paikkoja jaetaan myös vuosien 2023–2024 EM-kilpailuissa. Vuoden 2023 ilma-aseiden EM-kilpailut ovat Tallinnassa.

Marianne Palo on yksi ilma-aseiden EM-kilpailuihin tavoittelevista kivääriampujista.

Yksi maapaikka olympialajia kohden on jaossa vuoden 2023 Euroopan kisoissa, jotka järjestetään Puolassa.

Ensi vuonna olympiamaapaikkoja on mahdollista saavuttaa myös haulikkolajien MM-kilpailuissa Kroatian Osijekissa sekä kivääri- ja pistoolilajien MM-kilpailuissa Egyptin Kairossa. Jaossa on neljä maapaikkaa jokaisessa olympialajissa.

MARIANNE PALO (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura) tavoittelee paikkaa ensi

vuoden arvokisojen kiväärilajeihin. Kevään tavoitteena on saavuttaa paikka Norjan ilma-aseiden EM-kilpailuihin.

– Loppuvuoden tavoitteinani ovat pienoiskiväärin EM-kilpailut Venäjällä ja MM-kilpailut Egyptissä sekä kilpailla kärkeimpien kanssa maailmanluokassa.

Palon tavoitteena on olla jonain päivänä olympiaurheilija.

– Aika näyttää milloin se koittaa. Olympiapaikan saavuttaminen edellyttää paljon laadukasta työtä. 🍷

Vastaajana on **MARJA MAUNULA**, joka ilmoitti, ettei jatka Ampumaurheiluliiton hallituksessa. Orimattilalainen lehtori on tehnyt paljon vapaaehtoistyötä myös OSU:ssa.

1 Et halunnut jatkaa hallituksen jäsenenä. Miksi?

Aikansa kutakin. Hyvä, että luottamustehtävissä ihmiset vaihtuvat. Lisäksi palkkatyöni yläkoulun opena vie paljon aikaa.

2 Etäkokoukset pitäisi vakiinnuttaa osaksi hallitustyötä?

Ne ovat koronan vaikutuksista syntyneitä hyviä asioita, jotka toivottavasti jäävät osaksi hallitustyöskentelyä.

3 Mitkä jäävät parhaiksi muistoiksi hallituksesta?

Muistoja on paljon. Kokoukset ovat olleet hyvien keskustelujen antanut tilaa. Tämän vuoden hieno muisto on tutustuminen siluettiammuntaan kokouksen yhteydessä. Huh, olipas se haulikkoampujalle vaikeaa!

4 Mitä toiminnassa pitäisi kehittää?

Seurojen, alueiden ja liiton vuorovaihtus tiiviimmäksi ja aktiivisemmäksi. Uudella seurakehittäjällä on hyvä mahdollisuus saada seurat käyttämään liiton tuottamia palveluita vieläkin paremmin.

5 Ampumaurheiluliiton tilanne ja asema juuri nyt?

Huippu-urheilu tuo jatkossakin kansainvälistä menestystä. Sitä tarvitsemme, jotta pysymme menestyvien urheilulajien joukossa.

6 Mitä haluat sanoa uusille hallituksen jäsenille?

Avarakatseisuutta, uusia näkemyksiä ja halua kehittää Ampumaurheiluliittoa. Tsemppiä, tehkää hyviä päätöksiä!

LASSI PALO

Kaikkiin olympialajeihin ulkomaiset päävalmentajat

Viimeiset valmentajavalinnat tehdään joulukuun aikana.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton tulevan olympiadin valmennusorganisaatio on lähes valmis, kun viimeisetkin puuttuvat nimet kirjaan joulukuun aikana kaavioon. Kaikkien olympialajien päävalmentajat tulevat olemaan ulkomaisia.

Brittiläinen **John Leighton-Dyson** aloitti pistoolin päävalmentajana ja italialainen **Pietro Genga** skeetin päävalmentajana tämän vuoden alussa. Norjalainen **Leif Steinar Rolland** valittiin elokuussa uudeksi kiväärilajien päävalmentajaksi. Hän aloittaa virallisesti vuoden alussa, mutta on jo käynyt tutustumassa suomalaisiin urheilijoihin Turun maajoukkueleireillä.

Trapin nykyinen päävalmentaja **Kari Kopra** ilmoitti vuosi sitten, ettei ole käytävissä enää tämän vuoden jälkeen. Haussa on ollut myös trapin nuorten valmentaja ja paravalmentaja. Uuden päävalmentajan nimi varmistunee joulukuun aikana. Nuorten valmentajana ja paravalmentajana jatkaa sen sijaan tuttu nimi, orimattilalainen **Pekka Maunula**.

– Trapin päävalmentaja on ulkomainen, koska hakijoiden joukossa ei ollut yhtään suomalaista valmentajaa, Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja **Anne Laurila** kertoi liittovaltuuston kokouksessa marraskuun 27. päivänä.

Ampumaurheiluliiton hallitus nimesi marraskuun kokouksessaan kiväärin lajivalmentajaksi **Joni Stenströmin**. Hän lopetti huippu-urheilijan uransa viime kesänä ja kuului useiden vuosien ajan kiväärin A-maajoukkueeseen. Stenström on nyt aloittanut valmentajakoulutuksen.

ROLLAND MUUTTAA asumaan Turkuun, minne Ampumaurheiluliiton kiväärivalmennus on keskitetty. Hän asuu Ruotsin Sävsjössä, joka Suomessa tunnetaan perinteisen Swedish cupin isäntäkaupunkina.

Rolland vieraili Turussa ensimmäisen kerran marraskuun puolivälissä ja tapasi kiväärin maajoukkueampujat. Hän keskusteli Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajan **Henna Torpon** kanssa ja tapasi myös Turun Seudun Urheiluakatemian edustajia.

Kiväärin valmentajakaksikko: Leif Steinar Rolland ja Joni Stenström tapasivat toisensa marraskuun 27. päivänä.

Rolland ei puuttunut urheilijoiden valmennukseen, sillä **Pirjo Peltola** veti kiväärin maajoukkueleirin viimeisen kerran. Rolland osoittautui puheliaksi ja huumorintajuiseksi mieheksi.

– Harjoituksista pitää nauttia, ja niissä on oltava myös hauskaa, hän sanoi.

Pian valintansa jälkeen Rolland sanoi odottavansa ”innolla” uuden työnsä alkamista ja urheilijoiden tapaamista.

– Toivottavasti pystyn tiedoillani kehittämään Suomen joukkuetta entistä paremmaksi, hän sanoi elokuun lopussa. Viesti oli sama myös paikan päällä Turussa.

Rolland sanoi elokuussa, että Suomen kiväärijoukkueessa on paljon käyttämätöntä lahjakkuutta:

”Urheilijat ovat erittäin hyviä, meidän täytyy vain löytää oikea polku mitaleille – uudestaan ja uudestaan.”

ROLLAND ON KOKENUT kivääriampujaa ja -valmentajaa, joka on suorittanut Norjan ja Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) valmennuskursseja. Hän on toiminut muun muassa Norjan juniorimaajoukkueen valmentajana, Tanskan maajoukkueen valmentajana ja Norjan para-ampujien valmentajana. Norjalla oli Rio de Janeiron paralympialaisissa (2016) viisi ampujaa.

Rollandilla on ollut myös henkilökohtaisia valmentajia, kuten esimerkiksi menestynyt kivääriampuja **Are Hansen**. Rolland toimii vuoden loppuun asti Sävsjössä sijait-

kuussa Turussa.

sevan Aleholmin lukion kiväärivalmentajana.

Rolland kilpaili kesäolympialaisissa vuosina 1996, 2000 ja 2004 parhaana saavutuksenaan 5. sija Atlantassa. Hän teki maailmanennätyksen 10m ilmakiväärissä ensin vuoden 1997 Münchenin maailmancupissa ja sitten Soulin vuoden 2001 maailmanmestaruuskilpailuissa. Uransa aikana hän nappasi neljä maailmancupin voittoa, neljä kakkossijaa ja kaksi pronssia.

AMPUMAUURHEILULIITON valmennuksen johtaja Henna Torpo oli Grande Finaleen eli 30. lokakuuta mennessä toiminut tehtävässään 303 päivän ajan. Torpo kertoi Grande Finalen yhteydessä pitämässään puheen-

Pistoolin päävalmentaja: John Leighton-Dyson.

Skeetin päävalmentaja: Pietro Genga.

vuorossa huippu-urheilun kuulumiset. Hän kävi tiiviisti läpi päättäneen olympiadin ja suuntasi katseensa tulevaan sekä sivusi myös omia tekemisiään.

– Tämä ei ole minun sooloni, vaan koen olevani enemmänkin orkesterinjohtaja, joka tarvitsee kaikkien ammattitaitoa, jotta kokonaisuus saadaan entistään parempaan nosteseen. Meidän on puhallettava yhteen hiileen samalla rytmillä. Jos rytmi ei ole sama, kaveri saa savut silmilleen, Torpo sanoi.

Torpon mukaan se, että hän tulee lajin ulkopuolelta, on sekä etu että heikkous:

– Olen avoimin mielin, koska minulla ei ole ”omaa poteroa”. Voin haastaa, kysyä ja kyseenalaistaa. Eikä minun tapanani ole vain paukata ovesta sisään ja kertoa, miten

asiat pitäisi hoitaa. Minun on pakko ensin hahmottaa kokonaiskuva eikä ampua laukusta pimeään.

KAIKEN TAUSTALLA on se, että suomalaisen huippuammunnan visiona on menestyä kansainvälisesti. Siihen tarvitaan ammattitaitoisia valmentajia, systemaattista maajoukkueharjoittelua ja toiminnan keskittämistä. Toinen tärkeä painopiste on valmennusosaaminen keskittäminen, ja kolmantena painopisteenä matkalla kansainväliseen menestykseen on tutkimustointa.

Torpon analyysissä mainittiin – totta kai – koronapandemia, joka on tuonut isoja haasteita toimintaan. Olympiadin aikana saavutettiin kolme olympiamaapaikkaa Tokion olympialaisiin (**Satu Mäkelä-Nummela, Lari Pesonen ja Eetu Kallioinen**).

Maapaikkaa lähellä oltiin pienoiskiväärin asentokilpailussa, kun **Aleksi Leppä** sijoittui Intian maailmancupissa neljänneksi. Kolmannella sijalla saavutettiin paikka Tokioon. **Jarkko Mylly** edusti Suomea Tokion paralympialaisten kiväärissä.

– Ampumaurheiluliiton tavoitteena Tokion olympialaisiin oli saavuttaa jokaiseen olympialajiin maapaikka. Tätä tavoitetta ei saavutettu, Torpo sanoi.

PÄÄTTYNEEN OLYMPIADIN aikana saavutettiin henkilökohtaisia maailmancupin finaali paikkoja kaikkiaan 20 – trapissa yksitoista, skeetissä viisi ja kiväärissä neljä. Lisäksi trapin parikisoissa finaali paikkoja tuli kolme. Palkintokorokkeelle suomalaiset taistelivat itsensä seitsemän kertaa.

Kroatian EM-kilpailuissa Eetu Kallioinen saavutti skeetin pronssia, ja poikien trap-joukkue sijoittui myös kolmanneksi.

Torpon mukaan koronapandemia on vaikuttanut maajoukkuetoimintaan sekä kansalliseen että kansainväliseen kilpailukalenteriin:

– Se on ollut haastava tilanne pandemian keskellä – mikä on ollut urheilijoiden, valmentajien ja taustavaikuttajien motivaatio ja henkinen hyvinvointi. Onko se ollut voimavara vai lannistuminen, Torpo pohti.

TORPO TOI ESIIN myös aiemmin tapahtuneet muutokset valmennuksen johdossa: uusi valmennuksen johtaja eli hän sekä uudet skeetin ja pistoolin päävalmentajat. Kivääriin on myös nimetty uusi päävalmentaja, ja kuten edellä kerrotaan, trapin päävalmentajan nimi varmistuneen tämän kuun aikana.

Torpo puhuikin murrosvaiheesta henkilövaihdosten myötä:

– On menneisyys ja nykyhetki, mutta katseet on syytä suunnata tulevaan. Ymmärrän kentän hetkittäisen turhautumisen tämän murrosvaiheen aikana.

Torpon yhtenä otsikkona olikin ”mihin se valmennuksen johtajan aika oikein on kulunut”. Arki rullaa eteenpäin tavalla tai toisella: on suunnitelmat A, B ja C ja lopulta päädytään suunnitelmaan F, Torpo sanoi. Aikaa on kulunut myös yhteisten työtapojen löytämiseen ja muokkautumiseen pää- ja lajivalmentajien kanssa.

– Olen myös tutustunut lajiliiton toimintamalleihin ja hahmottanut niitä eli kuka vastaa ja mistä, kuka kukin on ja keneltä kysyn. Kokouksia on ollut paljon – voi pojat, niitä on ollut, Torpo huokaisi.

Torpo on myös luonut yhteistyöverkoston, tutustunut ”kenttään”, mitä korona-vuosi on hankaloittanut.

– Yksi tärkeimmistä asioista on ollut tutustua urheilijoihin ja heidän arkeensa. Mitä voimme parhaiten heitä auttaa ja mitkä ratkaisut lopulta ovat, Torpo sanoi.

Aikaa on mennyt myös toiminnan kehittämisen suunnitteluun: millaista toiminnan tulisi olla, jotta tukisimme suomalaista huippuammuntaa niillä resursseilla, jotka meillä on käytettävissä. Torpo näytti kuulijoilleen myös ajankohtaisen kaavion valmennusorganisaatiosta ja asiantuntijatoiminnoista. Kaikkia nimiä ei vielä ollut tiedossa, mutta toivottavasti loppuvuoden aikana.

HAULIKKO- JA PISTOOLILAJEISSA on alkanut uusi olympiadi kohti Pariisissa vuonna 2024 järjestettäviä seuraavia kesäolympialaisia. Nyt on varmistunut se, että ensimmäiset olympiamaapaikat Pariisiin jaetaan elokuussa Moskovan alueella järjestettävissä EM-kilpailuissa. Jaossa on kaksi paikkaa kunkin olympialajin parhaille.

Torpo korostikin harjoittelun ja kilpailujen rytmitystä ja kokonaisvaltaista harjoittelua. Sen lisäksi tulee ammattitaitoinen, laadukas ja systemaattinen maajoukkuevalmennus.

– Kisakalenteri on tiivis. Siksi on pakko suunnitella mihin kisoihin osallistuu. Päävalmentaja suunnittelee vuoden maajoukkue-toiminnan läpiviennin ja käy sen yhdessä läpi urheilijoiden kanssa. Urheilijoilta vaaditaan kykyä ja tahtotilaa vastaanottaa valmennusta ja uutta oppia kehittyäkseen.

Torpo korosti myös avoimen ja positiivisen toimintakulttuurin merkitystä.

– Osa lajeista ja toimijoista on ole vielä valitettavasti päässyt tutustumaan kunnolla, hän pahoitteli liikkuvan maalin, practicalin, sportingin, mustaruudin, siluetin ja kasa-ammunnan suuntaan.

– Jatkossa on käytävä rakentavaa ja kehittävää keskustelua tulevista suunnitelmista eli millä toimintatavoilla ja resursseilla toimintaa järjestetään. Huippu-urheilun maajoukkuestatuksella toimivien valmennusryhmien toimintaperiaatteiden on oltava yhdenmukaiset, jolloin lajien kohtelu on

Henna Torpo kävi läpi ensimmäisen työvuotensa asioita läpi lokakuun viimeisenä viikonloppuna Kisakalliossa järjestetyssä Grande Finale -tapahtumassa.

yhdenvertaista – niin vastuut, velvoitteet, vapaudet kuin edutkin.

TORPO KOROSTI erityisesti tehoryhmien toiminnan koordinoimisen tehostamista ja valmentajien ammattitaidon hyödyntämistä. Tavoitteena on tiiviimmän yhteistyön käynnistäminen uusien päävalmentajien ja tehoryhmävalmentajien välillä eli lyhyesti: suomalaisen valmennusosaamisen kehittäminen.

– Ulkomaisten päävalmentajien osaaminen on ”jalkautettava” suomalaisten valmentajien käyttöön eli kyse on päävalmentajien tietotaidon valuttamisesta valmentajien arkeen.

Tätä aihetta käytiin läpi myös Turussa, kun Torpo, Rolland ja Stenström keskustelivat ja vaihtoivat ajatuksiaan. Rollandilla oli useita hyviä näkemyksiä ja kommentteja – eli aiheeseen varmasti palataan!

Ampumaurheiluliiton nuoris- ja koulutuspäällikkö **Timo Rautio** toi Grande Finalessa esiin SAL-valmentajien yhdistyksen, jonka toiminnan hän haluaa herättävän henkiin.

ENTÄ SITTEn isot jatkoaskeleet huippu-urheilussa 2024 ja 2028? Torpon mukaan niitä ovat muun muassa ammattitaitoinen, laadukas ja systemaattinen liittojohtoinen maajoukkueleiritys, urheilijoiden sitoutuminen vahvaan maajoukkue-toimintaan ja harjoitusmäärien kasvattaminen kohti kansainvälisten huippuampujien tasoa.

– Osa kärkiurheilijoistamme harjoittelee kansainvälisellä tasolla, mutta eivät kaikki.

Isoja askeleita ovat myös psyykkisen valmennuksen prosessin jatkaminen ja ”jalkauttaminen” osaksi urheilijan päivittäisharjoittelua. Tärkeä asia on myös harjoittelun seuranta eli sähköisen harjoituspäiväkirjan aktiivinen käyttö, seuranta ja palaute.

– Fyysistä suorituskkyä on myös tärkeää

kehittää. Hyvästä fyysisestä suorituskkyvystä ei ole haittaa ampujalle, sillä se mahdollistaa laadukkaan harjoittelun määrän lisäämisen, edesauttaa palautumista ja helpottaa sietämään aikaerorasisusta ja olosuhteiden muutoksia. Meidän täytyy myös huolehtia seuraavan ampumasukupolven kasvattamisesta ja tukemisesta.

TORPO KERTOi lopuksi, millainen pian päättyvä vuosi on ollut hänen näkökulmastaan:

– On ollut ilo ja kunnia tutustua hienoon lajiin ja sen taustalla vaikuttaviin ahkeriin ja intohimoiisiin toimijoihin. Olen oppinut paljon uutta ja saanut mielenkiintoista oppia. Koronapandemia on valitettavasti vaikeuttanut kontakteja urheilijoihin, valmentajiin ja sidosryhmiin. Olenkin priorisoinut tehtäviäni: akuutit tulipalot on sammutettava ensin, sitten on hahmotettava kokonaiskuva ja vasta sitten ryhdyttävä muutostöihin.

Torpo pitää rakentavaa kritiikkiä ja erityisesti kehitysehdotuksia tervetulleina. Sen sijaan valittaminen ei johda mihinkään. Eri mieltä saa olla ja asiat voivat riidellä, mutta ihmisten riitely on täysin hukkaan heitettyä aikaa ja energiaa, hän sanoo. Virheet, joita Torpo itsekin on tehnyt, ovat inhimillisiä, ja niistä pitää ottaa opikseen, hän sanoi.

Torpon mukaan ”kaverin onnistuminen” ei ole itseltä pois:

– Huippu-urheilussa täytyy olla itsensä ja tehdä henkilökohtaisia ja välillä vaikeita valintoja, mutta on osattava iloita myös toisen onnistumisesta. Se on samalla indikaattori siitä, että itse tarvitsee tehdä asioita vähän paremmin, laadukkaammin ja kokonaisvaltaisemmin. On myös tarvittaessa pyydettävä anteeksi, antaa anteeksi, ottaa opikseen – ja mennä ilon kautta ja positiivisella asenteella eteenpäin. Yhdessä olemme enemmän ja saamme aikaan enemmän! 🌟

Marko Keskitalo tutustui ampumaurheiluväkeen lokakuun lopussa Kiskakallion urheiluopistolla järjestetyssä Grande Finalessa.

Seurakehittäjän pestiin

Marko Keskitalo aloittaa seurakehittäjänä.

Teksti & kuva LASSI PALO

Marko Keskitalo aloittaa ensi vuoden alussa Ampumaurheiluliitossa seurakehittäjän työt. Hänet valittiin tehtävään lokakuussa. Kokoaikaiseen ja määräaikaiseen tehtävään tuli yhdeksän hyvätasoista hakemusta. Määräaika päättyy strategiakauden lopussa eli 31.12.2024.

– Olo on nyt onnellinen ja mukavan kihelmöivä, kun on uuden ja jännittävän tehtävän edessä. Hoidan loppuun nykyiset tehtäväni, ja pari kuukautta menee yhdessä hujauksessa, hän sanoi pian valintansa jälkeen.

Asiat etenivätkin vauhdilla, sillä Keskitalo osallistui Ampumaurheiluliiton vuoden parhaiden palkitsemistilaisuuteen Grande Finaleen lokakuun lopussa ja tutustui uusiin ihmisiin.

– Oli hienoa tutustua seura-aktiiveihin ja liiton työntekijöihin. Se helpottaa yhteistyön aloittamista, kun jo tietää kuka kukin on. Palkintogaala oli myös hieno nähdä. Oli kunnia olla siellä mukana, Keskitalo sanoi marraskuun puolivälissä.

40-VUOTIAS KESKITALO ON koulutukseltaan liikuntatieteiden maisteri Jyväskylän yliopistosta. Hänen pääaineensa oli valmennus- ja testausoppi. Tämän lisäksi hän on opiskellut yliopistossa muun muassa liikun-
tafysiologiaa, urheilupsykologiaa ja biomekaniikkaa. Hän on opiskellut töiden ohella myös tuotekehitystyön erikoisammattitutkinnon, ja tuon tutkinnon innoittamana hän on toiminut myös startup-yrittäjänä.

Keskitalo on valmistunut ammatilliseksi opettajaksi Oulun AMK:sta ja opettajaopintojensa aikana on muun muassa laatinut Olympiakomitealle valmentajien ja ohjaajien ensimmäisen koulutustason verkkokurssin.

KESKITALO ON työskennellyt ison seuran eli Oulun Pyrinnön toiminnanjohtajana, jonka jälkeen hän on toiminut liikunnan aluejärjestön Pohjos-Pohjanmaan seurakehittäjänä auttaen ja kehittäen seuroja esimerkiksi kehitysprosessien avulla. Hän on ollut laatimassa nykyisiä Tähtiseurojen auditointiprosesseja yhteistyössä muiden liikunnan aluejärjestöjen, lajiliittojen ja Olympiakomitean kanssa.

Työkokemusta löytyy myös painonnoston parista, sillä hän toimi lokakuun alussa päättäneiden nuorten EM-kilpailujen pääsihteerinä.

Keskitalo toimii nyt tuntiopettajana Rovaniemellä Lapin AMK:ssa.

KESKITALO SANOO, että hän kokee tuntevansa toimintakentän, monipuolisesti sen toimijat ja seurakehittämisessä käytettävät työkalut erittäin hyvin.

– Kaikista tärkeintä seuratyössä ja seurojen kehittämisessä on kuitenkin aina kohtaaminen, joten olen valmis myös liikkumaan sinne missä seurat ja seurojen ihmiset ovat, tekniikan mahdollistamia etäyhteyksiä unohtamatta. Aion siis vierailla seurojen luona ja tavata alueiden ihmisiä. Arvostan äärettömän paljon seuroissa tehtävää työtä, ja tiedän mitä se on – niin talkootyö kuin palkallinenkin.

KESKITALO NÄKEE ampumaurheilussa ”erittäin paljon potentiaalia” ja haluaa olla auttamassa myös itselleen tärkeää lajia ja sen toimijoita saavuttamaan tulevaisuuden tavoitteitaan.

– Varsinaista ampumaurheilusta minulla ei ole, mutta olen harrastanut pitkään metsästystä, ja minulla on pari kivääriä ja haulikko. Olen käynyt 11-vuotiaan tyttäreni kanssa piekkariradalla.

Keskitalo asuu perheineen Oulussa. Hän on kilpaillut maantiepyöräilyssä junioreiden maailmancupissa, mutta huippu-urheilura päättyi loukkaantumisiin ja motivatio-ongelmiin. Nykyään hän käy 1–2 tunnin pyörälenkeillä ja pitää lihaskuntoaan yllä painonnostolla. 🛠️

Jukka Salonen Ampumaurheiluliiton hallitukseen

Ampumaurheiluliiton liittovaltuusto on valinnut entisen huippukivääriampujan Jukka Salosen liittohallitukseen.

Teksti LASSI PALO

Kuvat ANNE LAURILA, JUKKA SALONEN

Suomen Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston syyskokous pidettiin lauantaina 27. marraskuuta. Kokouspaikka oli Tampere, mutta kokoukseen sai osallistua myös etäyhteyksin.

Liittovaltuusto valitsi **Mikko Taussin** jatkokaudelle liittohallituksen toisena varapuheenjohtajana.

Hallituksen jäseniksi oli ehdolla neljä ehdokasta, joista kolme valittiin. Yksi heistä on helsinkiläinen **Jaakko Hyvätti**, joka on ollut hallituksen jäsenenä viiden vuoden ajan. Espoolainen **Veli-Pekka Karvinen** jatkaa myös hallituksessa, jossa hän on ollut vuodesta 2019 lähtien.

Uusi hallituksen jäsen on keuruulainen **Jukka Salonen**, joka täytti 64 vuotta kokousta seuraavana päivänä. Hän voitti vakiokiväärin maailmanmestaruuden vuonna 1994. Hänen valmennustiimissään ovat maajoukkueampujat **Marianne Palo**, **Essi Heiskanen** ja **Juha Autio**. Salonen on toiminut Ampumaurheiluliiton kiväärin päävalmentajana 2016–2017.

– Tunnen huippu-urheilun ja valmennussektorin. Olen molempia tehnyt ja teen edelleen, Salonen esittäytyi kokousväelle.

– Kannan huolta myös nuorista ampumaurheilijoista, joiden kanssa toimin. Nuorissa se tulevaisuus on. Tunnen järjestöelämän, eikä vastuu pelota, hän lisäsi valintansa varmistuttua.

UUOSI 2022 ON Ampumaurheiluliiton 103. toimintavuosi. Liittovaltuusto hyväksyi kokouksessaan ensi vuoden toimintasuunnitelman ja talousarvion, jotka pohjautuvat vuosien 2021–2024 strategiaan. Strategia hyväksyttiin liittovaltuuston kevätkokouksessa 2020. Sen keskeisimmät painopisteet ovat elinvoimainen ja kasvava seura sekä mahdollistavat olosuhteet.

Strategian tavoitteina on, että seuratoiminnan laatu paranee, seuran toimintaan on helppo tulla mukaan ja seura toimii uudistumiskykyisesti ja tavoitteellisesti. Liitto

Jukka Salonen oli haastatteluhetkellä hiihtolenkillä Lapissa.

panostaa ensi vuonna voimakkaasti lisää tälle painopistealueelle, kun liitossa aloittaa vuoden alussa uusi päätoiminen työntekijä, seurakehittäjä.

Tavoitteena on myös se, että seuroilla on käytössään riittävät ja ympäristövastuulliset rataolosuhteet, joilla harrastajat viihtyvät, ja että ampumaurheilun arvostus harrastuksena ja huippu-urheiluna kasvaa, sekä että monipuoliset harrastamisen tavat ja mahdollisuudet innostavat kasvamaan ja kehit-

Liittovaltuuston kokouspaikka oli Tampere, missä olivat paikalla muun muassa **Sami Haume (vas.)**, **Teemu Lahti**, **Jussi Ahomäki** ja oikealla **Jarmo Pyyhtiä** ja **Mikael Ekberg (selin)**.

tymään. Mahdollistaviin olosuhteisiin liittyy myös erityisesti lyijyn ammuskäyttöön ja kiekkojen sidosaineisiin liittyvä vaikuttamistyö, joka on avainasemassa pyrittäessä turvaamaan ampumaurheilun jatkuminen myös tulevaisuudessa.

ENSI VUODEN AIKANA ympäristövastuullisten rataolosuhteiden turvaamiseksi tehdään työtä erityisesti ympäristölupahankkeessa, joka jatkuu kahdeksan päätoimisen voimin. Tavoitteena on vuoden aikana käsitellä 60 ampumaradan ympäristölupia. Lupaprosessin aikana seuroja kannustetaan myös miettimään ampumaradan toiminnan kehittämistä ja jalkautetaan vastuullisuusohjelmaa.

Vuodelle 2022 ajoittuu myös hankkeen jatkorahoituksen hakeminen. Laajemman vaikuttamistyön tavoitteena on, etteivät lyijyn ammuskäyttöä koskevat rajoitukset koske ampumaratoja, joilla on parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaiset ympäristöluvut.

Toimenpiteet riippuvat Euroopan kemi-

kaaliviraston sekä komission aikatauluista.

– Onnistuminen näissä painopisteissä edellyttää tiivistä vuorovaikutusta ja yhteistyötä liiton ja seurojen välillä, menestyvää huippu-urheilua, tehokasta ja monipuolista viestintää sekä nykYTEknologian ja digitalisaation hyödyntämistä. Digikehitys jatkuu erityisesti Suomisportin ja kilpailu- ja tilas-
topalvelun eli Kitin ympärillä, toiminnan-
johtaja **Anne Laurila** sanoi käydessään läpi
toimintasuunnitelmaa.

HUIPPU-URHEILUSSA ON ollut useita henkilövaihdoksia tämän vuoden aikana. Uusi päävalmentaja on tulossa vielä trapiin. Viimeiset valmentajanimet vahvistuvat joulu-
kuun aikana.

Huippu-urheilun päätavoitteina on saavuttaa yksi finaali paikka ilma-aseiden EM-kilpailuissa Norjassa maaliskuussa, kaksi mitalisijaa ruutiaseiden elokuun EM-kilpailuissa Venäjällä Moskovan alueella ja yksi mitali MM-kilpailuista lokakuussa Egyptissä (kivääri ja pistooli) ja Kroatiassa (haulikko). Kiinassa järjestettävistä Univer-
siadeista tavoitteena on yksi finaali paikka (kilpailut siirtyneet vuodelta 2021).

Toimintasuunnitelman mukaan samalla on käännettävä katse myös tulevaisuuteen ja kohti Pariisiin 2024 ja Los Angelesin 2028 olympialaisia. Ensimmäiset olympiapaikat Pariisiin jaetaan elokuussa EM-Venäjällä.

ENSI VUODEN talousarvion loppusumma on 2 748 202,70 euroa, ja se päättyy 397,30 euron ylijäämään. Kulu- ja tulo rakenteeseen vaikuttavat Ampumaurheiluliiton hallinnoima ympäristölupahanke viiden järjestön yhteistyönä ja myös elokuussa Suomessa järjestettävät PM-kilpailut.

Talousarvio perustuu liittovaltuuston keväällä hyväksymiin maksuihin. Seuran jäsenmaksu liitolle on 26 euroa per aikuisjäsen, aikuisten lisenssi 40 euroa, harrastelisen-
sensi 25 euroa, yli 80-vuotiaiden lisenssi 19 euroa ja nuorten lisenssi 13 euroa. Maksut ovat samat kuin tänäkin vuonna.

Myös muut maksut pysyvät samoina kuin tänä vuonna: muovikortilliset lisenssit +5 e, kilpailulupa ennätyskelpoinen tai vastaava ei-ISSF-lajin kilpailu 100 e/1. päivä, lisäpäivät 20 e/päivä, ylituomarikortti 25 e ja I-lk tuomarikortti 15 e.

Liittovaltuusto hyväksyi myös muutoksia kilpailutoiminnan yleissääntöihin ja ohjeisiin sekä kurinpitosäännöt.

Kurinpitovaliokuntaan nimettiin **Curt Sjöblom**, **Jukka-Pekka Alanen** ja **Antti Aine**. 🚰

Hinni Papponen (vas.), Janne Pitkänen, Outi Rekola, Anri Junnola, Heidi Krüger, Hanna Korhonen, Jussi Partanen ja Anne Laurila SSG:n practical-radalla.

Vaikuttamispäivä Sipoon ampumaradalla

Ampumaurheiluliitto kutsuu vuosittain eri ministeriöiden edustajia tutustumaan harrastukseen ja rataolosuhteisiin.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliitto järjesti marraskuun viimeisenä perjantaina ampumaratapäivän ministeriöiden virkamiehille. He tutustuivat rataolosuhteisiin ja eri lajeihin Sipoossa.

Ampumaurheiluliitto on järjestänyt vuosittain niin sanotun vaikuttamispäivän, jonne on kutsuttu eri ministeriöiden edustajia tutustumaan ampumaurheiluun ja rataolosuhteisiin.

Päivän ohjelmassa oli tutustuminen erilaisiin lajiratoihin ja BATin mukaisiin riskinhallintakeinoihin erityyppisillä radoilla parempana vaihtoehtona Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) esittämille rajoituksille, kuten tilaisuutta emännöinyt Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Laitinen** sanoi.

PAIKALLA OLI Laitisen ja Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtajan **Anne Laurilan** lisäksi virkamiehiä ympäristöministeriöstä (**Hinni Papponen**), maa- ja metsätalousministeriöstä (**Heidi Krüger** ja **Janne Pitkänen**) sekä sosiaali- ja terveystoimi-
nisteriöstä (**Hanna Korhonen**). Mukana olivat myös ympäristölupahankkeen ympäristöasiantuntijat **Anri Junnola** ja

Outi Rekola sekä **Jussi Partanen** Metsästäjäliitosta.

Laitinen kertoi lyhyesti yhteistyöstä ECHA:n kanssa, ympäristölupahankkeen ja lyijyrajoitusten tilanteesta sekä yhteisestä pohjoismaisesta lähestymistavasta ajan-
kohtaisiin asioihin.

Vieraiden mukaan on ”tosi loistavaa”, että SAL on ollut aktiivinen edellä mainituissa asioissa.

– Mistä muualta ECHA saisi tietoa kuin teiltä, STM:n Korhonen sanoi SSG:n haulikopaviljongissa.

LAITINEN KERTOI vieraille, että SSG:n rata on laukausmäärältään Suomen suurin rata, missä ammutaan noin kaksi miljoonaa laukausta vuodessa. Määrästä noin 1,5 miljoonaa ammutaan haulikoilla. Rata-alue on 62 hehtaarin kokoinen.

– Vaikka laukausmäärä on suuri, ympäristön kannalta tämä ei ole ison riskin rata. Tämä on myös hyvä introrata sen monipuolisuuden vuoksi. Täällä ammutaan muun muassa trapia, skeetiä, sportingia, practicalia, siluettia ja liikkuvaa maalia.

VIERAAT TUTUSTUIVAT SSG:n rata-alueeseen kävelen parin tunnin ajan. Heillä oli mahdollisuus myös kokeilla haulikkoammuntaa SSG:n skeet-ampujan **Timo Laitisen** johdolla. Kivääriammuntaa pääsi kokeilemaan Metsästäjäliiton Jussi Partasen kanssa.

Päivä oli hyvähenkinen, ja keskustelu oli vilkasta.

– Syksyn paras virkamatka, kuului eräs tyytyväinen arvio.

Odotettu valinta Vuoden

Eetu Kallioisen valinta Vuoden ampumaurheilijaksi julkistettiin lokakuussa järjestetyssä Grande Finalessa.

Teksti LASSI PALO

Kuvat JUHA SAARINEN, LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliiton vuoden parhaiden palkitsemistilaisuus Grande Finale järjestettiin 30. lokakuuta Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa.

Palkitsemistilaisuutta ei viime vuonna järjestetty koronaepidemian takia, vaan palkitut saivat palkintonsa eri tavoin ja eri paikoissa. Kisakalliossa oli mukana myös viime vuoden palkittuja, ja juhlatunnelma oli huipussaan kahden vuoden tauon jälkeen.

Galaan osallistui 110 juhluvieraista, ja päivän aikana järjestettyihin lajijaostojen kokouksiin osallistui runsaasti ampumaurheilun harrastajia.

ILTA HUIPENTUI Eetu Kallioisen odotettuun valintaan Vuoden ampumaurheilijaksi. 23-vuotiaan skeet-ampujan pitkän kauden aikana tapahtui paljon – huippuina Kroatian Osijekissä toukokuussa saavutettu EM-pronssi ja samalla Tokion olympiapaikka sekä kaksi kuukautta myöhemmin hieno neljäs sija olympialaisissa Asakan olympiastadionilla.

Kallioinen sijoittui lokakuussa järjestetyssä kansainvälisessä kutsukilpailussa President's cupissa 10:nneksi.

– Kausi oli melkoista tunteiden vuoristorataa. Oli hyviä hetkiä ja oli vähemmän hyviä hetkiä. En ollut EM-Osijekiin ihan supertyytväinen, mutta en myöskään pettynyt, koska olympiapaikkaa ja kultaa sieltä haettiin. Toinen niistä siis saatiin. Olympialaisten neljäs sija harmitti enemmän. Siinä oli niin sanotusti suru puserossa, Ala-Hämeen Ampujia (A-HA) edustava Kallioinen sanoi illan juontajan **Mika Poutalan** haastattelussa.

– Mutta joskus pitää hävitä, että voi joskus voittaa. Tykkään treenata kovaa ja ampua paljon. Päämäärää ei koskaan tarvitse miettiä.

TÄMÄ OLI TOINEN kerta, kun Ampumaurheiluliitto palkitsi Kallioisen Grande Finalessa. Hänet valittiin Ampumaurheiluliiton Vuoden yllättäjäksi vuonna 2015, jolloin hän teki Italian Lonatossa järjestetyssä MM-kilpailuissa poikien ME:n (124) ja sijoittui finaalissa viidenneksi.

Kallioinen oli nyt kolmas haulikkoampuja

Neljä kertaa olympialaisiin osallistunut **Mika Poutala** haastattelee Vuoden ampumaurheilija **Eetu Kultakeskuksen myyntijohtaja Mikko Joukainen** ja Ampumaurheiluliiton taloussihteeri **Sanna**

peräkkäin, joka valittiin Ampumaurheiluliiton vuoden parhaaksi. Vuonna 2019 valittiin **Satu Mäkelä-Nummela** ja viime vuonna **Marika Salmi** – molemmat trap-ampujia.

– On suuri kunnia saada kyseinen titteli. Pokaaliin on kaiverrettu erittäin kovia nimiä, Kallioinen sanoi marraskuun lopussa, noin kuukausi Grande Finalen jälkeen.

Komea pokaali on nyt Kallioisen palkintokaapissa, missä ovat kaikki muutkin tärkeät ja arvokkaimmat palkinnot. Ihan kaikki Kallioisen saavuttamat palkinnot eivät enää samaan kaappiin mahdu.

Kallioisen mukaan päättynyt kausi oli ”aika hyvä”. Se tarkoittaa sitä, että hän ”aikalaila” onnistui niissä kauden tärkeimmissä

kilpailuissa missä pitikin. Kallioinen nostaa esiin skeetin uuden päävalmentajan **Pietro Gengan** nimen, joka toi hänen mukaansa toimintaan uusia hyviä juttuja.

– Kausi ei ollut kuitenkaan ihan täydellinen, koska toisessa tärkeässä kilpailussa onnistuin ja toisessa melkein.

Onnistuminen tapahtui siis EM-Osijekissa ja ”melkein” onnistuminen Tokiossa.

– Olympialaisten neljäs sija harmittaa vieläkin. Jotain jäi siis uupumaan. Timo (valmentaja **Timo Laitinen**) puhui, että mitali olisi ollut tavoitteena. Minulle kultamitali olisi ollut se jackpot.

Kun jotain jäi siis Tokiosta puuttumaan, on Kallioinen suunnannut katseensa ja aset-

ampumaurheilijaksi

Kallioista. Kuvassa ovat myös Ampumaurheiluliiton kunniapuheenjohtaja Alpo Vehanen, Hellgren. Kallioinen sai palkinnoksi myös Kultakeskuksen lahjoittaman palkinnon.

tanut tavoitteensa Pariisissa vuonna 2024 järjestettäviin seuraaviin kesäolympialaisiin. Kallioinen on nyt tiiviin kauden jälkeen palannut arkeen eli töihin Helsingin Santahaminan, missä hän työskentelee liikunta-aliupseerina. Hän on viettänyt syksyn aikana paljon aikaa myös metsällä.

– Joka viikonloppu ja viikollakin. Nautin nyt metsästämisestä, koska pian alkaa taas uusi kausi. Se on erinomainen tapa rentoutua.

KALLIOINEN EI OLLUT vielä haastatteluhetkellä lyönyt lukkoon ensi kauden suunnitelmiaan. Hahmotelmia oli toki jo tehty, mutta koska Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) kalenteri oli vielä osin auki, ei

Kallioinenkaan ollut voinut tehdä suunnitelmiaan valmiiksi.

– Sääntömuutoksistakaan ei ole kuulunut mitään. President's cupissa niitä kokeiltiin, mutta sen jälkeen on ollut hiljaista, vaikka jo helmikuussa ammutaan kauden ekat kilpailut, Kallioinen sanoi ja piti tilannetta hieman erikoisena.

Ensi vuonna jaetaan ensimmäiset olympiapaikat Pariisiin, ensin Moskovan alueella järjestettävissä EM-kilpailuissa ja sitten syys-lokakuussa Kroatian Osijekissä järjestettävissä haulikkolajien MM-kilpailuissa. Moskovassa paikat saavat kunkin henkilökohtaisen olympialajin kaksi parasta, MM-kisoissa on jaossa neljä paikkaa.

Vuoden ampumaurheilijat 2000–2021

- × 2000 Juha Hirvi
- × 2001 Marko Kempainen
- × 2002 Helena Juppala
- × 2003 Krister Holmberg
- × 2004 Marko Kempainen
- × 2005 Juha Hirvi
- × 2006 Petri Savinainen
- × 2007 Mira Nevansuu
- × 2008 Satu Mäkelä-Nummela
- × 2009 Satu Mäkelä-Nummela
- × 2010 Marko Nikko
- × 2011 Marjo Yli-Kiikka
- × 2012 Satu Mäkelä-Nummela
- × 2013 Minna Leinonen
- × 2014 Minna Leinonen
- × 2015 Tomi Korpi
- × 2016 Liikkuvan maalin MM-joukkue (Tomi-Pekka Heikkilä, Krister Holmberg, Heikki Lähdekorpi)
- × 2017 Teemu Rintala
- × 2018 Aleksi Leppä
- × 2019 Satu Mäkelä-Nummela
- × 2020 Marika Salmi
- × 2021 Eetu Kallioinen (kuvassa)

– Moskova ja Osijek ovat kauden päätavoitteitani. Kuten olen aina sanonut, jokaiseen kilpailuun – oli se mikä tahansa – lähdän samalla mentaliteetillä eli voittamaan.

Kallioinen sanoi myös, ettei hän aio eikä edes haluaisi osallistua ensi vuonna jokaiseen maailmancupiin. Haulikkolajien maailmancupeja on kaikkiaan kuusi: Marokossa, Kyproksella, Perussa, Italiassa, Azerbaidžanissa ja Etelä-Koreassa. Arvatenkin Kallioinen ei haluaisi lähteä Perun Limaan eikä Etelä-Korean Changwoniin.

– Aikataulu on suunniteltava järkevästi siten, että on aikaa harjoitella hyvin ja kilpailla hyvin. Ei siis ole fiksua osallistua jokaiseen maailmancupiin. 🌸

”Kokonaisvaltainen kasvu jatkuu”

Teksti LASSI PALO

Kuva JUHA SAARINEN

Vuoden ampumaurheilijana palkittu Eetu Kallioisen valmentaja Timo Laitinen valittiin Vuoden valmentajaksi.

Kaksikon yhteistyö alkoi vuonna 2012. Se alkoi, kun Laitista pyydettiin tähän tehtävään. Hän kertoi vuonna 2015, että heillä ei ole koskaan ristiriitoja eikä erimielisyyksiä siitä, mitä pitäisi tehdä: ”Linjat ovat hyvin selkeät.”

Laitinen luonnehti tuolloin Kallioista urheilulliseksi ja että tämä ajattelee ammuntaa urheiluna. Hän totesi, että Kallioiselle tulee koko ajan ikää ja järkeäkin lisää, joten ”nykyään ohilaukaus ei ole enää maailmanloppu eivätkä hylsyt enää lentele.”

– Kaikesta myös näkee, että Eetu tykkää ampua kansainvälisissä kisoissa ja ulkomaila. Hän on kuin kala vedessä, Laitinen sanoi jo kuusi vuotta sitten.

UUODEN VALMENTAJANA nyt palkittu Laitinen sanoi Grande Finalessa, että Kallioinen on kasvanut ihmisenä ja ampujana paljon:

– Harjoitusmäärät alkavat olla sellaisia kuin niiden pitääkin olla. Eetu on kovapäinen kaveri. Kaikenlaista harjoitusta voidaan vielä lisätä. Laadukasta treeniä, siitä se lähtee.

Marraskuun loppupuolella Laitinen palasi Grande Finalen tunnelmiin. Hän kertoi ottaneensa valmentajapalkinnon vastaan kiitollisin mielin.

– On mukavaa, että työstä muistetaan. Palkinto ei ollut yllätys, koska Eetu pärjasi niin hyvin, hän sanoi.

– Vuosi oli huikea! Eetu otti selkeän loikan maailman kärkeen. Kyse ei ollut enää mistään tuuripelistä, sillä Eetu on tehnyt töitä erittäin paljon – ei enää ammattimaisesti vaan ammattilaisena. Hän on lahjakas urheilija ja kova tekemään töitä.

Laitisen mukaan paremminkin olisi voinut mennä: jos kaikki olisi mennyt suunnitelmien mukaan, Kallioinen olisi palannut Tokion olympialaisista mitalin kanssa. Nyt tuli neljäs sija, mikä sekin on erinomainen suoritus olympialaisten 23-vuotiaalta ensikertalaiselta.

ENSI UUODEN suunnitelmia ei ollut vielä lyöty lukkoon haastatteluhetkellä. Ne oli tar-

Timo Laitinen on Vuoden valmentaja.

koitus viedä loppuun ”lähiviikkojen aikana”:

– Nyt on ylimenokauden aika. Kausi oli kiivas, ja lepoakin tarvitaan. Moskovan alueella elokuussa järjestettävät EM-kilpailut ovat kauden päätavoite, koska siellä jaetaan ensimmäiset maapaikat Pariisin olympialaisiin (2024), Laitinen kertoi.

– Mitään asiaa ei ole tarkoitus viedä eteenpäin toisen kustannuksella, vaan kokonaisvaltainen kasvu jatkuu. Urheilijan itsensä vastuulla lopulta kuitenkin on mitä tehdään. Urheilija on numero yksi, ja hänen asioitaan viedään eteenpäin. Meillä ei ole edelleenkaan ristiriitoja. Eetu on älykäs urheilija, jolla on vankka näkemys asioista.

LAITINEN ON TEHNYT itsekin pitkän ja menestyksekkään uran ampujana. Hänet on myös valittu Vuoden yllättäjäksi. Tämä

tapahtui vuonna 2005. Laitinen edusti Suomea Sydneyn olympialaisissa vuonna 2000 sijoittuen 23:nneksi.

Laitinen on nyt ilmoittanut, ettei jatka skeetin A-maajoukkueessa ensi vuonna. Hän kilpaili ensimmäisen kerran junioreiden arvokisoissa vuonna 1992 ja on sen jälkeen kuulunut maajoukkueeseen – siis peräti 30 vuoden ajan!

– Jatkan ampumista ja kilpailemista, koska tykkään niistä. Minulla ei ole kuitenkaan enää halua panostaa urheiluun niin paljon kuin se huipulla vaatii. Kyse on omasta ajasta ja rahasta. Täytän ensi vuonna 50 vuotta, joten pääsen ”pappasarjaan” ja saan vastaan toisen Kallioisen (isä Tero), Laitinen naurahi.

Laitinen aikoo osallistua kotimaisiin kisoihin ja ehkä myös ulkomaila järjestettyyn GP-kisoihin. 🍀

"En olisi ikinä arvannut!"

Teksti LASSI PALO

Kuva JUHA SAARINEN

Vuoden nuori ampuja on Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseuran (IMAS) pistooliampuja **Ella Hakala**, 16. Hän osallistui ensimmäisen kerran kansainvälisiin arvokilpailuihin, kun hän kilpaili tyttöjen EM-ilmapistoolissa toukokuussa Kroatian Osijekissa.

Hakala sijoittui peruskilpailussa neljänneksi tuloksellaan 570 ja pääsi finaaliin. Tulos oli uusi N20-sarjan Suomen ennätys. Hakala johti finaalia viiden laukauksen jälkeen ja oli kymmenen laukauksen jälkeen toisena. Hän sijoittui lopulta viidenneksi.

Hakala voitti kauden aikana N20-sarjan urheilupistoolin ja vakiopistoolin Suomen mestaruudet. Lisäksi hän uusi ilmaolympiapistoolin naisten sarjan ja N20-sarjan mestaruuden.

NÄISTÄ SAAVUTUKSISTA huolimatta Hakala yllättyi, kun kuuli nimensä mainittavan Vuoden nuorena ampujana:

– Palkinto tuli ihan yllätyksenä! En olisi ikinä arvannut. Odotin, että joku haulikkoampuja saisi tämän palkinnon, ja olin jo valmis taputtamaan hänelle, Hakala nauhahti eräänä marraskuun lopun iltapäivänä, kun hän oli kotonaan Turussa.

Grande Finalessa hän sanoi hivenen hämillään, ettei ollut varautunut puheeseen. Hän sanoi marraskuussa samaa:

– Minua jännitti, mutta menin lavalle.

Ella Hakala yllättyi saamastaan Vuoden nuori ampuja -palkinnosta.

En osannut vastata (illan juontajan **Mika Poutalan**) kysymyksiin. Palkinto tuntui ja tuntuu hienolta! Se tuo taas lisää motivaatiota. Tästä on hyvä jatkaa.

Hakala sai Corrotechin lahjoittaman Corro-safe-asekaapin.

KUTEN AIEMMINKIN on kerrottu, Hakalan tavoitteena on päästä Pariisin olympialaisiin (2024): "Sinne tähdätään, kyllä." Ajatukset eivät ole syksyn aikana muuttuneet. Seuraavaksi hän tavoittelee paikkaa Norjan Hamarissa maaliskuussa järjestettäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin.

Hakala kilpaili marraskuussa Unkarin Budapestissa järjestetyssä kansainvälisessä ilma-asekilpailussa Hungarian Openissa. Hakala kilpaili päätöspäivänä naisten ilmapistoolissa ja teki peruskisan kuudenneksi parhaan tuloksen 571, joka on hänen uusi ennätöksensä. Serbian kokenut **Zorana Arunovic** oli peruskisan tarkin 582 pisteellään.

Finaalissa Hakala sijoittui hienosti kolmanneksi (217,7). Unkari otti kaksoisvoiton, kun **Miriam Jako** oli ykkönen ja **Veronika Major** kakkonen (243,4-237,9). Arunovic oli lopulta seitsemäs.

Hakala ei edes tiennyt Arunovicin kaltaisten urheilijoiden olleen mukana kilpailussa:

– Kuulin siitä vasta jälkeenpäin. Oli kiva tietää, että voitin hänet finaalissa, Hakala nauroi.

Hakalaa jännitti kilpailun aikana, mutta hän sai jännityksen katoamaan mielenkiintoisella tavalla: hän mietti matikanlaskuja!

– Kertolaskuja ja kaikkea... Jännitys meni pois.

HAKALA EI osallistunut joulukuussa järjestettyihin ilma-aseiden SM-kilpailuihin Lohjalla. Hakalan lisäksi SM-kisoista puuttui koko pistoolimaajoukkue. Syy oli selvä:

– Meillä oli jo lentoliput valmiina Luxemburgiin, kun tieto SM-kisoista lopulta tuli. Me emme enää voineet muuttaa suunnitelmia.

Suomalaiset osallistuivat Luxemburgissa kisaan, joka on yksi EM-näyttökilpailuista Hamariin. Ampumaurheiluliiton asettama tyttöjen ilmapistoolin valintaraja on 564 pistettä.

"En odottanut niin paljon palkintoja!"

Teksti LASSI PALO

Kuva JUHA SAARINEN

Vuoden yllättäjä yllättyi täysin Grande Finalessa saamistaan palkinnoista, sillä odotusarvo gaalailtaan oli melkein pä vain kättely ja pinssi. **Oliver Ojansuu** saikin paljon enemmän: yllättäjäpalkinnon lisäksi kultaisen ansiomerkin, stipendin ja erikoismaininnan.

Sibbo Skyttegilleä (SSG) edustava 17-vuotias nuorukainen saavutti kompak sportingin juniorisarjan MM-pronssia syyskuussa Kyproksen Larnakassa. Ojansuun henkilökohtaisen mitalin lisäksi Suomi sai junioreiden

Oliver Ojansuu on Vuoden yllättäjä.

MM-joukkuehopeaa. Joukkueessa ampuivat myös **Rasmus Kumpuvaara** ja **Roope Hanni**.

"Kokonaisuutena hieno kisa. Olen tyytyväinen suoritukseeni, ja on mahtavaa, että saatiin myös joukkuehopeaa", Ojansuu sanoi MM-kilpailun jälkeen.

GRANDE FINALESSA Ojansuu sanoi tyytyväisenä, että MM-mitali on "aina kiva voittoa".

– Odotin, että se olisi tullut vähän myöhemmin. Olen harjoituksissa yrittänyt keskittyä laatuun.

Ojansuu palasi Grande Finalen tunnelmiin tasan kuukauden kuluttua, kun hänet tavoitettiin puhelimitse työharjoittelusta. Meillä oli helmikuulle kestävän sähköalan työharjoittelun ensimmäinen päivä.

– Kausi meni erittäin hyvin. En tuollaista menestystä odottanut, vaan sijoitusta jotain kymmenen joukkoon, hän sanoi.

Sportingista lisää sivulla 24.

Kultahippu- palkitut yllättyivät palkinnoistaan

Palkinnot Helmi Pietinalholle, Tauno Lindströmille ja Pielisen Ampujille.

Teksti LASSI PALO
Kuva JUHA SAARINEN

Vuoden kultahippuampujana palkittiin **Helmi Pietinalho** (Salon Seudun Ampujat). Hän on kilpailut erittäin aktiivisesti jo istumatusarjoissa ja on niiden jälkeen siirtynyt ennakkoluulottomasti huomattavasti vanhempien sarjoihin ja ”kovempiin” kisoihin, heti kun se vain on ollut fyysisten ominaisuuksien puolesta mahdollista.

Ilmakiväärissä hän siirtyi istumatulelta suoraan vapaaseen pystyasentoon 9-vuotiaana ja ensimmäiseen 60 laukauksen ilmakiväärikisaan hän osallistui 10-vuotiaana keväällä 2019.

Pietinalho, 12, on toiminut nuoresta iästään huolimatta innokkaasti toimitsijana kilpailuissa ja tehnyt aktiivisesti tuttavuutta kaikkien ampumaurheilijoiden kanssa. Hän osallistuu yläkoululeiritykseen ja pyrkii tehor ryhmään sekä haaveilee maajoukkueesta ja arvokisoista.

PIETINALHO SAAVUTTI viime kesänä 50m kiväärin N16-sarjan SM-hopeaa Rovaniemeltä. Samassa kilpailussa hän ampui ensimmäisen täysotellunsa.

– Valinta tuntuu hyvältä. En osannut sitä odottaa, mutta olen valintaa silti toivonut, hän sanoi.

Millaisin filiksin menit ottamaan palkinnon vastaan?

– Tosi hyvillä mutta jännittyneillä filikillä. Viime kausi oli kisojen osalta todella hiljainen, mutta treenasin kyllä. Viime piekkarikausi meni hyvin. Odotan ensi vuodelta kivoja kisareissuja ja hyviä tuloksia.

Vuoden kultahippuohjaaja on **Tauno Lindström**, joka edustaa Asikkalan Ampu-

maseuraa (AsAs). Hän on ollut ampumaurheilussa mukana jo 1950-luvulta lähtien.

– Kyllä, minulla on pitkä historia lajin parissa. Aloitin pienenä poikana, ja olen esimerkiksi kilpaillut vuonna 1958 samoissa kisoissa nyt jo edesmenneen Ampumaurheiluliiton puheenjohtajan **Mikko Nordquistin** kanssa.

Lindströmin valmentajaura alkoi 1970-luvun lopussa Puolustusvoimissa, jatkui Lahden Ampumaseurassa ja jatkuu nyt yhdeksättä vuotta Asikkalassa.

Vääksyssä asuva eläkeläinen nauttii lasten ja nuorten kanssa toimimisesta:

– Minua motivoi lapsilta saamani vilpittön palaute: kun he osuvat kymppiin, heidän riemunsa on käsinkosketeltavaa. Sitä ei pidätellä. Onnistumisen elämykset ovat lapsille tärkeitä.

– Valinta Vuoden kultahippuohjaajaksi yllätti! Tämä oli hyvä synttärilahja etukäteen, hän sanoi tyytyväisenä. 80-vuotissynttäreitä juhittiin marraskuun lopussa.

Lindström nautti vuoden parhaiden palkitsemistilaisuuden tunnelmasta:

– Grande Finale on arvokas juhla, ja palkinnon saaminen oli iso asia. On hienoa, että vuosikymmenien ajan tehty työ sai tunnustusta. Se tuntuu hyvältä, ja se on iso asia – ei vain minulle, vaan koko seuralle. Ei tätä työtä yksin tehdä, vaan lukuisten tukihenkilöiden ja lasten vanhempien kanssa.

AsAs on saanut tunnustusta myös aiemmin. Se palkittiin vuonna 2018 Vuoden kultahippuseurana, ja viime vuonna AsAs:n **Ruusun** veljekset **Samuel** ja **Elias** saivat Vuoden kultahippuampuja -palkinnon.

Lindströmin oma ampumaura ei ole suinkaan päättynyt, vaan jatkuu edelleen. Hän saavutti elokuussa neljä mitalia 300m kiväärin ikämiesten SM-kilpailuissa – kolme hopeaa ja yhden pronssin.

LINDSTRÖM TOIVOO nuorille ampumaurheilijoille enemmän arvostusta. Yksi keino lisätä sitä olisi hänen mukaansa se, että Kul-

tahippufinaalien nimi muutettaisiin nuorten tai varhaisnuorten SM-kilpailuiksi.

– Suuri yleisö ja kuntapäätäjät eivät tiedä mistä puhutaan, kun puhutaan Kultahippufinaaleista. SM-arvo muuttaisi heti tilanteen. Kultahippukisoja ei myöskään nyt noteerata lainkaan Pohjolan malja -kilpailussa, vaikka mielestäni pitäisi. Lapset ja nuoret ovat seuroille ja liitoille kuitenkin tulevaisuuden kannalta erittäin tärkeitä. Siksi nämä kisat ovat tärkeimpiä kisoja, joita on, Lindström perustelee näkemystään.

PIELISEN AMPUJAT valittiin Vuoden Kultahippuseuraksi. Valintaperustelujen mukaan PA on pieni mutta toimiva seura, jonka ulkoradat ovat kunnossa, ilma-aserata ahkerassa käytössä ja ilma-aseet päivitetty nykyaikaisiin paineilma-aseisiin – niin kiväärin kuin pistoolinkin. Valitsijoiden mukaan tähän ei moni isompikaan seura ole kyennyt.

Grande Finalessa
oli kultahippupalkittuja vuosilta 2020 ja 2021: Tauno Lindström (vas.), Elias Ruusunen, Anneli Niemelä, Helmi Pietinalho, Terho Niemelä, Markku Siponen ja Rauno Vornanen. He saivat myös Kultakeskuksen lahjoittamat palkinnot.

– PA:n ilma-aseradan ratalaitteet ovat myös nykytrendin mukaiset, joten harrastaminen on mielekästä. Seuralla onkin lahjakkaita nuoria kasvamassa tukiaimpujista ylöspäin, ja seuran aikuiset tekevät laadukasta ja pyyteetöntä työtä ampumaurheilun eteen.

PA:N PUHEENJOHTAJA Rauno Vornanen yllättyi seuran saamasta palkinnosta:

– Kyllä se näin oli. Olemme niin pieni seura ja syrjässä kaikesta, hän naurahti.

Niillä ei kuitenkaan ollut mitään merkitystä, sillä PA:n näytöt ovat vahvat. Edellisten perustelujen lisäksi toiminta on kehittänyt rutkasti: kahdeksan vuotta sitten seurassa oli yksi alle 18-vuotias ampumaurheilija, nyt heitä on viitisenkymmentä.

– Melkein nollasta lähdimme siis liikkeelle. Tätä taustaa vasten palkinto on mukava tunnustus pitkäjänteisestä työstä. Olemme hyvillä mielin, Vornanen sanoi tyytyväisenä.

GRANDE FINALE OLI Vornasen mukaan juhlallinen tilaisuus ”niin kuin sen täytyykin olla”:

– Mitä tulee palkinnon saamiseen, niin melkein se sanattomaksi veti. Palkinnolla on suuri henkinen vaikutus, sillä se osoittaa niin seuran puuhamiehille kuin nuorillekin, että yhdessä tehden kaikki on mahdollista. Palaute on ollut myönteistä. Yhteistyötahot ovat palkinnon myötä saaneet ”vastinetta” seuran hyväksi tekemästään panostuksesta. Toivotankin hyvää loppuvuotta kaikille ampumaurheilun parissa pakertaville!

PIETINALHO SAAVUTTI viime kesänä 50m kiväärin N16-sarjan SM-hopeaa Rovaniemeltä. Samassa kilpailussa hän ampui ensimmäisen täysosustensa.

– Valinta tuntuu hyvältä. En osannut sitä odottaa, mutta olen valintaa silti toivo-

nut, Pietinalho sanoi.

Millaisin fiiliksin menit ottamaan palkinnon vastaan?

– Tosi hyvillä mutta jännittyneillä fiilikillä. Viime kausi oli kisojen osalta todella hiljainen, mutta treenasin kyllä. Viime piekkarikausi meni hyvin. Odotan ensi vuodelta kivoja kisareissuja ja hyviä tuloksia.

Pietinalhon mukaan Grande Finale -juhla oli ”kiva ja hienoin viimeiseen kahteen vuoteen”.

– Minua jännitti lavalla vähän siinä vaiheessa, kun tajusin, että sain mikrofonin ja minun piti alkaa puhua. En ollut valmistautunut puhumaan. Muutamat opettajat ja entiset koulukaverit ovat onnitelleet minua palkinnon johdosta.

Millainen merkitys palkinnolla sinulle oli?

– Arvostan palkintoa paljon, ja se kannustaa minua jatkamaan. 🚀

Suomen Ampumaurheiluliiton palkinnot 2021

VUODEN AMPUMAUURHEILIJAJA: Eetu Kallioinen (Ala-Hämeen Ampujat)

VUODEN NUORI AMPUJA: Ella Hakala (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura)

VUODEN VALMENTAJA: Timo Laitinen, Eetu Kallioisen valmentaja

VUODEN YLLÄTTÄJÄ: Oliver Ojansuu (Sibbo Skyttegille)

HUIPPUAMPUJIIEN CUP-KILPAILUN

VOITTAJA: Eetu Kallioinen (Ala-Hämeen Ampujat)

NUORISOVALIOKUNNAN

PALKITTAVAT:

Kultahippuampuja: Helmi Pietinalho (Salon Seudun Ampujat)

Kultahippuohjaaja: Tauno Lindström (Asikkalan Ampumaseura)

Kultahippuseura: Pielisen Ampujat

STIPENDIT

Eetu Kallioinen, Oliver Ojansuu, Vesa Järvinen.

KOKKOVUORI-SÄÄTIÖN STIPENDI

Eetu Kallioinen

ERIKOISMAININNAT

- Trapin poikien EM-pronssijoukkue: Kaarlo Hopppu, Juho Montonen, Juho Mäkelä
- Compak sportingin poikien MM-hopeajoukkue: Oliver Ojansuu, Rasmus Kumpuvaara, Roope Hanni
- 300m kiväärin EM-pronssijoukkue, parikilpailu: Alekski Leppä, Henna Viljanen
- Tero Kallioinen, Eetu Kallioisen vahva taustavaikuttaja
- Elämäntyöpalkinto: Jouko Kinnunen, joka on ollut pitkän linjan erittäin menestynyt kasa-ampuja niin kansallisella kuin kansainväliselläkin tasolla (lukuisat Suomen mestaruudet, Pohjoismaiden mestaruuksia ja Euroopan mestaruuskilpailujen mitalisijoja). Lisäksi Kinnunen on asesuunnittelija ja aseiden valmistaja, jonka suunnittelema ja valmistama aseita käytetään niin kilpa-ammunnassa kuin metsästyksessäkin.

URHEILIJOIDEN ANSIOMERKIT

Kultainen ansiomerkki: Oliver Ojansuu.

Hopeinen ansiomerkki: Juhani Moilanen, Juha Myllymäki.

YMPÄRISTÖPALKINTO

Ympäristöpalkinto myönnettiin kolmelle Jussi Partanen (SML), Pekka Lintula (Nammo Lapua) ja Lotta Laitinen (SAL). Valintaperustelujen mukaan he ovat tehneet merkittävää työtä sen eteen, että tieto

lyiyn todellisista, tieteellisesti tutkittuun tietoon perustuvista ympäristövaikutuksista saavuttaa lyijyrajoituksista päättävät ja niitä valmistelevat tahot.

KULTAVIIRIT

Kultaviiri numerolla 40: Upseerien Ampumayhdistys (UAY), joka täytti viime vuonna 100 vuotta.

Kultaviiri numerolla 41: Risto Aarrekivi, joka toimi Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtajana lähes 18 vuoden ajan. Hän jäi eläkkeelle neljä vuotta sitten.

Kultaviiri numerolla 42: Curt Sjöblom, joka on ollut vuosikymmenien ajan mukana ampumaurheilun luottamustehtävissä, tuomari- ja jurytehtävissä, tuomarikouluttajana, arvokisajärjestelyissä, ampuma-aselautakunnassa sekä seuransa SSG:n hallituksessa. Liittohallituksen jäsenenä ja varapuheenjohtajana Sjöblom oli yhteensä 11 vuotta, ESC:n silloisessa haulikkokomiteassa seitsemän vuotta ja jatkaa edelleen ESC:n teknisessä komiteassa.

Lajijaostojen palkinnot

HAULIKKO

Ranking-voittajat

SKEET

Miehet: Timi Vallioniemi (Ala-Hämeen Ampujat)

Naiset: Kaisa Kurki (Ala-Hämeen Ampujat)

Juniorit: Eino Peltomäki (Ala-Hämeen Ampujat)

Seniorit: Tero Kallioinen (Ala-Hämeen Ampujat)

TRAP

Yleinen sarja: Teemu Ruutana (Längelmäen Seudun Ampujat)

Naiset: Mopsi Veromaa (Sibbo Skyttegille)

Juniorit: Juho Mäkelä (Orimattilan Seudun Urheiluamputat)

Seniorit: Matti Nummela (Lahden Ampumaseura)

SPORTING

Yleinen: Juhani Moilanen (Oulun Metsästys- ja Ampumaseura)

Naiset: Johanna Huotari (Oulun Metsästys- ja Ampumaseura)

Juniorit: voittaja on vielä avoin

Seniorit: Pauli Moilanen (Oulun Metsästys- ja Ampumaseura)

KIVÄÄRI

Kiväärimies: Joni Stenström (Raseborgs Skyttar)

Kiväärinainen: Emmi Hyrkäs (Simpeleen Hahlo)

Kivääripoika: Alekski Kasi (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura)

Kiväärityttö: Alexandra Rosenlew (Esbo Skytteförening)

PISTOOLI

Vuoden pistooliampuja: Ella Hakala (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura)

Vuoden pistoolinuori: Lasse Kurkela (Raseborgs Skyttar)

Vuoden työn sankari: Ritva Karri (Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura)

LIIKKUVA MAALI

Vuoden urheilija: Ida Heikkilä (Kymppi 64)

Vuoden ikämiesampuja: Markku Jetsonen (Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura)

Kehityspalkinto: Aino Vaittinen (Hämeenlinnan Ampumaseura)

SILUETTI

Siluetin vuoden ampuja: Rauno Ärväs (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura)

PRACTICAL

Vuoden kivääripracticalampuja: Jenny Koskimäki (Riihimäen Ampumaseura)

Vuoden PCC-practicalampuja: Anastasia Mustonen (Porkkalan Ampujat)

Vuoden pistoolipracticalampuja: Mikko Kuisma (Lappeenrannan Siluettiamputat)

Vuoden haulikkopracticalampuja: Sami Hautamäki (Pohjanmaa Practical)

Region Directorin malja: Niko Seppänen (Loimaan Laukojat)

Jaoston malja: Pääkaupunkiseudun Practical-Ampujat (PkPA)

MUSTARUUTI

Vuoden mustaruutiampuja: Jari Janhunen (Vammalan Seudun Ampujat)

KASA-AMMUNTA

Vuoden kasa-ampuja: Marko Tanskanen (Nurmeksien Ampumaseura)

Vuoden pistelajien kasa-ampuja: Tapani Nousiainen (Karttulan Ampujat)

IDEOISTA TOTEUTUKSEEN
KAIKKI LOGOT SISÄLTÄYEN HINTAAN
OMA EROTTUVA DESIGN

Suomen Ampumaurheiluliiton palkinnot 2019

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPOEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988

KYSY TARJOUS SEURALLES!

Seuraava tavoite kansainvälisellä tasolla

Riku Koskela on edennyt tasaisen varmasti kivääri-lajien kansalliselle huipulle.

Teksti & kuva LASSI PALO

Satakunnan Ampujia (SA) edustavasta kivääriampujasta **Riku Koskelasta** tehtiin juttu Urheiluampujaan edellisen kerran vajaat kaksi vuotta sitten, kun hän oli suorittamassa varusmiespalvelustaan Puolustusvoimien Urheilukoulussa. Jutun otsikko oli: ”Tasaisen varmasti kohti huippua.”

Koskelan, 21, voi nyt sanoa nousseen kansalliselle huipulle, ja seuraavakin tavoite on selkeä:

– Aikuisten arvokisiedustuksia minulla ei vielä ole. Ensi vuoden tavoitteenani onkin päästä EM- ja MM-kilpailuihin. Maailmancupit ja GP-kisat kiinnostavat myös, hän sanoi kiväärin maajoukkueleirillä marraskuussa Turussa.

– Asiat ovat menneet eteenpäin, ja olen tehnyt asioita oikein.

Eikä mikään ihme, sillä Koskela on aiemmin maininnut vahvuuksikseen analyysointikyvyyn, huolellisuuteen ja periksiantamattomuuteen sekä itse ammunassa hihna-asennot. Koronan aiheuttama kilpailutauko oli myös hyvää aikaa keskittyä oheisharjoitteisiin ja rakentaa hyvää pohjakuntoa aikanaan starttaavaa kisakautta varten.

Koskelaa valmentaa hänen isänsä **Sami Koskela**.

RIKU KOSKELA hivenen hämmästyi, kun puheeksi tulivat nuorten olympialaisten (YOG) karsinnat, joihin hän osallistui Azerbaidžanin Bakussa 2017 ja seuraavana vuonna Unkarin Győrissä.

– Onko niistä kulunut jo niin monta vuotta? Kuulostaa pitkältä ajalta, hän ihmetteli.

Koskela sijoittui Bakun poikien ilmakiväärin karsinnassa 14:nneksi. Hänen sijituksensa oli täsmälleen sama Győrissäkin, mutta tulos koheni Bakusta 7,0 pistettä. Koskela tähtäsi 614,2 pistettä ja oli paras pohjoismaalainen. Hän jäi finaaliarjasta 2,6 pistettä.

Sittemmin Koskelan kehityskäyrä on ollut nousujohteinen. Hän esimerkiksi teki viime vuonna ennätyksensä jokaisessa lajissa, ja tänä vuonna ennätykset menivät uusiksi 300m kiväärin lajeissa. Koskela edustikin Suomea ensimmäisen kerran 300m kiväärin Lapua Eurooppa cupissa. Harmillista on se, että kun Koskelan tulostaso nousi hyvin

Riku Koskela osallistui kiväärimaajoukkueen leirille Turussa marraskuussa.

Riku Koskelan ennätyksiä

- ✗ Ilmakivääri: 622,3 (Kankaanpää 2020)
- ✗ Pienoiskivääri makuu: 626,7 (Eskilstuna 2020)
- ✗ Pienoiskivääri 3x40 ls: 1180 (Eskilstuna 2020)
- ✗ 300m kivääri 3x40 ls: 1163 (Aarhus 2021)
- ✗ 300m kivääri makuu: 595 (Hollola 2021)
- ✗ 300m vakiokivääri 3x20 ls: 577 (Hollola 2021)

erityisesti ”piekkarissa”, koronan vuoksi viimeisen juniorivuoden EM- ja MM-kisat jäivät väliin.

– Eurooppa cup oli hyvä ja opettavainen kokemus. Opin uusia asioita tekniikasta ja olosuhteista, ja sain arvokasta kisakokemusta. Tämän vuoden parhaita hetkiä olivat Eurooppa cupien lisäksi SM-kilpailut.

Koskela saavutti kesän SM-kisoissa neljä mitalia, joista kolme oli hopeisia ja yksi pronssinen. Kaksi mitalia tuli ”piekkarista” ja kaksi 300m kivääristä.

KOSKELA SANOI kevättälvellä 2020, että hän on urheilijana nyt sellaisessa vaiheessa, että ”monet asiat ovat kehittyneet hyvälle tasolle ja ovat kunnossa”.

– Enää mikään ei ole isoista asioista kiin-

ni. Heikoimpia osa-alueita parantamalla, hienosäädöllä sekä keskittymällä siihen, että saan osaamiseni ulos oikeilla hetkillä, vievät uraani eteenpäin, hän mietti.

Näin on siis tehty. Yksi merkittävä muutos tuli hetkeä ennen tämän haastattelun alkua, kun Ampumaurheiluliiton kiväärilajien uusi päävalmentaja, norjalainen **Leif Steinar Roland** esittäytyi maajoukkueampujille.

– Odotan Leifiltä uusia virikkeitä ja näkemyksiä nykyhetken toimintatavoista – eli miten muualla maailmassa harjoitellaan. Leifin saavutukset kuulostavat hyviltä. En ollut aikaisemmin keskustellut hänen kanssaan.

Koskela ampuu noin 25 000 laukausta vuodessa. Harjoitteluun kuluu kuitenkin tunteja laukaussuhteutettuna enemmän.

– En näe mitään syytä sille, että laukaussuhteutettua pitäisi lisätä. Mietin nykyään enemmän spesifisiä juttuja ja harjoitusten sisältöä eli mikä teema milloinkin on.

KOSKELALLA OVAT asiat siis kunnossa. Lapsuudenkoti sijaitsee Porissa, ja nyt hän asuu ja opiskelee Tampereella. Tutkintolin- ja on energia-, ympäristö- ja biotekniikka, pääaineenaan energia- ja prosessitekniikka Tampereen yliopistossa.

– Tekemisen puutetta ei ole, mutta aika-tilat eivät ole ongelma. Kaikki onnistuu. Olen isäni kanssa lähes joka päivä yhteydessä valmennuksellisista asioista. Ilmakiväärin arvokisaraja on kova (625,6), mutta ”piekkariin” riittää, että ammun omalla tasollani, Koskela sanoi ja kiirehti takaisin maajoukkueleirille. 🌟

"Parhaassa iskussa ampumaurheiluun!"

Jaakko Viitala täyttää ensi vuonna 40 vuotta, Ikä ei ole este: "Olen parhaassa iskussa ammuntatouhuun."

Teksti MIKA VUOLLE & LASSI PALO

Kuva PRZEMEK MARCELA

Jaakko Viitala piti viime vuonna väli-vuoden ampumaurheilusta. Kyse ei ollut lopettamisesta, vaan tauosta ensimmäisen kerran kymmeneen vuoteen.

– Se oli enemmänkin sellaista ampumaurheilua ylläpitävää ja rennompaa toimintaa. Syynä oli kisojen olemattomuus – ei ollut minkäänlaista näkymää siitä, milloin esimerkiksi seuraavat MM-kilpailut ovat. Aikajänteen pitäisi olla selvillä eli mitä, missä ja mihin pyritään, jotta tekeminen onnistuisi. Kun näin ei ollut, päätin pitää taukoa, Viitala sanoi marraskuussa.

KUNNES TULI kisamatka Italiaan aiemmin tänä syksynä. Lombardiassa ammuttiin lokakuussa Italian mestaruuskilpailut haulikoprakticalissa. Standard manual -kilpailun voitti luokan hallitseva maailmanmestari Jaakko Viitala, joka kävi pitkästä ajasta ottamassa tuntumaa koviin kansainvälisiin kisoihin 16 aseman kovatasoisessa kaksipäiväisessä kisassa.

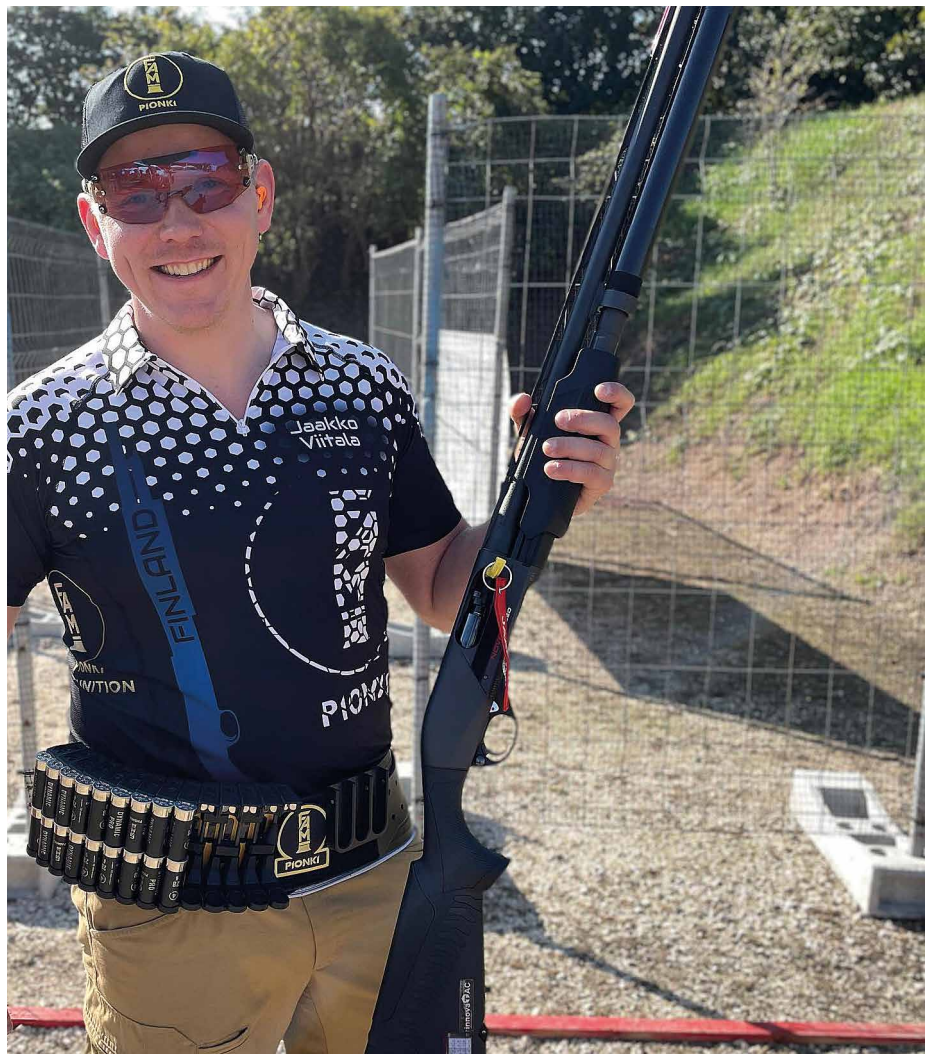
Luokan kakkoseksi ehti Ukrainan **Vitalii Pedtshenko** ja kolmanneksi Venäjän **Juri Nikolajev**, joka on vuoden 2018 MM-pronsisimalisti.

– Oli hienoa päästä takaisin kisaamaan kansainvälisille kentille. Edellinen isompi kisani oli syyskuussa 2019 Unkarissa, Viitala kertoi.

RENNOMPI URHEILUVUOSI 2020 teki Viitalalle hyvää, ja tänä vuonna ammunta on taas maistunut niin treeneissä kuin kotimaan kilpailuissakin. Italian-kisa osoitti, että Viitalan kyvyt riittävät edelleen maailman huipulle, vaikka kovien kansainvälisten kisojen puute tuntuikin suorituksessa.

Italiassa hän ampui ensimmäistä kertaa uudella Benellin kilpailukäyttöön tarkoitettulla speed-mallin pumppuhaulikolla, jonka kehitystyössä hän oli mukana.

– Uusi haulikko on kokonaan uudistettu sisuskaluiltaan, eikä sitä tarvitse enää rakentaa paremmaksi. Ei ole mitään mekaanista rajaa sille, miten nopeasti sillä voi ampua eli

Jaakko Viitala oli ykkönen lokakuussa järjestetyissä Italian mestaruuskilpailuissa.

se on kilpa-ampujan unelma, Viitala kiitteli uutta työkaluaan.

VIITALA KERTOI marraskuussa tarkemmin uuden aseensa kehitystyöstä. Hän esitti Benellin tehtaan johdolle vuoden 2018 marraskuussa millainen uuden aseensa pitäisi olla. Power point -esityksen otsikko oli: "World's fastest pump action shotgun." Ensimmäiset prototyypit valmistuivat vuosi sitten, ja nyt aseensa voi ostaa kaupasta noin 1360 euron hintaan.

– Se on viimeisen päälle hieno ase! Koska olen erittäin tekninen ihminen, oli äärettömän antoisaa olla mukana uuden aseensa kehitystyössä. Minulla on siitä todella hyvä mieli, ja haluan ajatella niin, että olen ollut edesauttamassa sen liikkeellelähtöä.

Viitalalla on ollut aikaa myös tehdä toiminta-ampujan näkökulmasta videosarjaa YouTubeen.

– Kun jotkut alkavat kirjoittaa kirjaa, minä aloin tehdä opetusvideoita. Joskus tosin tuntuu siltä, että kirjan kirjoittaminen olisi ollut helpompi vaihtoehto, Viitala nauroi.

ITALIAN-MATKAN perusteella Viitala uskoo ensi kaudesta tulevan vahvan. Kunto on kohentunut pitkien maastopyörällä tehtyjen lenkkien myötä, ja talvella hän aikoo vanhaan tapaan viettää aikaa kamppailu-ur-

heilusalilla, mikä tekee hyvää practicalissa tärkeälle kehohallinnalle.

Kansainvälisiä kisoja pitää kuitenkin käydä, jotta kilpailutaitoa saa kohennettua. Pelkkä kova harjoittelu kun ei vielä takaa tulosta.

Talven mittaan kaikkia practical-lajeja ampuva Viitala aikoo pohtia myös uransa jatkoa eli sitä, mihin lajeihin hän aikoo keskittyä.

– Practicalissa on nykyään niin monta lajia, että kaikkia voi harrastaa mutta aika ei riitä kaikissa lajeissa korkeisiin tavoitteisiin. Se on selvää, että jos haluaa pysyä huipulla, pitää priorisoida. Tämän vuoden kisakalenteri oli kohtuullinen. Nyt olen alkanut kasata ensi vuoden kalenteria.

VIITALA SUHTAUTUU tulevaisuuteen erittäin positiivisesti:

– Olen parhaassa iskussa ammuntatouhuun! Practicalissa ei pärjää pelkällä vauhdilla ja voimalla, eikä pelkällä päälläkään pärjää. Ominaisuuksien pitää olla hyvä yhdistelmä kaikkea, ja koen, että elän nyt parhaita vuosiani. Olen myös saanut kaiken järjestettyä niin, että voin urheilla puoliammattilaisena, Benellin kansainväliseen huipputiimiin BeTeamiin kuuluva Viitala sanoi.

– Ampumaurheilu maistuu erittäin hienolta! 🍀

Uusi ja väistyvä puheenjohtaja Grande Finalessa: Reijo Näättänen ja Jari Janhunen (vas.).

Mustaruutijaoston vetäjä vaihtuu

Tekstit MATTI ERKKILÄ
Kuvat LASSI PALO, JUHA SAARINEN

Reijo Näättänen, Ampumaurheiluliiton mustaruutijaoston puheenjohtaja (2016–2021) jättää perinnelajin vetäjän tehtävät tämän vuoden lopussa. Mainiosti kilpailuissa menestynyt **Jari Janhunen** ottaa hoivaansa lajin vetovastuun.

Näättänen harmittelee, kun kisojen osanottajien lukumäärissä on viime vuosina ollut pientä laskua. Tänä ja viime vuonna osasyynsä oli koronalla. Joitakin kilpailuja peruttiin, mutta SM-kilpailut ja parit ek. kilpailut pystyttiin Suomessa järjestämään.

– Pidän erittäin tärkeänä sitä, että SM-kisat voitiin järjestää. Ulkomaisista kisoista muun muassa MM-kilpailuja ei järjestetty, Näättänen harmittelee.

– Vaikka olemme joutuneet kokemaan jäsenkatoa, niin uusia lupauksia lienee lajiin tulossa pienellä viiveellä, Näättänen kertoo.

TÄRKEÄÄ ON myös se, että ratatilanteeseen ei ole tullut heikennyksiä. Keskeiset kisa-paikat ovat edelleen Orivedellä, Salossa ja Sipoossa.

– Koko toimintamme keskiössä on lajillemme omistautunut harrastajakunta, väistyvä vetäjä kiittelee.

Ei Näättänen rakasta lajiaan jätä. Hän jatkaa kilpailemista, on Ampumaurheiluliiton mustaruutijaoston jäsen ja vetää seuransa Sibbo Skyttegillen (SSG) mustaruutijaostoa.

MUSTARUUTIJAAOSTON UUSI puheenjohtaja Jari Janhunen on ollut lajijaoston jäsen vuosina 2020 ja 2021, joten hän on ehtinyt saamaan oppia jaostotoiminnasta. Kokemäkeläinen edustaa kilpailuissa Vammalan Seudun Ampujia.

– Tavoitteenani on saada lajin pariin uusia harrastajia ja tulostasoa nykyistäkin paremmaksi. Jotta siinä onnistuisimme, tarkoituksenamme olisi lisätä leiritystä ja

valmentajien määrää. Meillä on useita lajista paljon tietäviä. Heidät olisi tärkeää saada mukaan jakamaan tietoaan, Janhunen suunnittelee.

– Kotimaisten kilpailujen määrä lienee nyt sopiva. Toivottavasti saamme levitettyä lajiamme uusille paikkakunnille. Ainakin Nokialla on kiinnostusta käynnistää lajimme harrastaminen uudelleen. Siellä järjestetään kesällä kilpailukin.

– Ensi kesänä meiltä lähtee joukkue Saksaan järjestettäviin MM-kisoihin. PM-kilpailut järjestetään 29.–31. heinäkuuta Orivedellä. Tulkaa sinne seuraamaan hyvää menestystämme ja kiinnostumaan lajistamme, tammikuussa puheenjohtajuutensa aloittava Janhunen kannustaa.

Hän on saavuttanut yli 20 SM-voittoa, kaksi henkilökohtaista ja kolme joukkueiden EM-mitalia sekä MM-kisoissa yhden pronssimitalin. Vuosina 2020 ja 2021 hänet on palkittu mustaruutilajissa Vuoden ampujана. 🇫🇮

Rauno Ärväs – 15:n PM-siluettimitalin mies!

Onhan siluettiammunnassakin useita lajeja, mutta tuntuu uskomattomalta, että **Rauno Ärväs** kahmi PM-kilpailussa viisi toista mitalia. Kisat järjestettiin elo-kuussa Ruotsin Gideåssa. Mitaleista yksitoista oli henkilökohtaisten lajien kultamitaleita, kaksi joukkuekilpailujen kultamitalia, yksi joukkuehopea ja yksi joukkuepronssi.

Niin Ärväs kuin muutkin siluettiampujat selviytyivät koronasta melko hyvin. Vain Tampereelle suunniteltu leiri ja yksi Unkariin suunniteltu kilpailu jäivät toteutumatta. Suomalaiset osallistuivat ulkomaisiin kisoihin vain mainittuun PM-kilpailuun. Sinne haluttiin mennä, koska Gideåssa järjestetään lajin MM-kilpailut ensi vuonna.

– Kyllä Rauno puhdisti PM-kisojen palkintopöydän aika hyvin. Varsin tylyn kohtelun hän antoi järjestäjämaalle, Ampumaurheiluliiton siluettijaoston puheenjohtaja **Timo Jokiranta** tuumii melkein häpeillen.

Jokirannan mukaan ratatilanne on Suomessa oikein hyvä verrattuna muihin Euroopan maihin.

– Esimerkiksi Suomessa pystytään järjestämään isonkiväärin kilpailuja kahdella täysimittaisella 500m radalla. Toinen on Heinolassa ja toinen Sipoossa. Suomi on edelleen säilyttänyt asemansa Euroopan johtavana maana siluettiammunnassa.

– Aseiden hankintaan liittyvä lupapolitiikka

Rauno Ärväs palkittiin Grande Finalessa Vuoden siluettiampujana.

on tiukentumassa. Ei siitä ainakaan vielä ole ollut minkäänlaista ongelmaa. Ei kait tulekaan, kun luvat perustellaan asiallisesti ja hyvin.

– Tulevat lyijyrajoitukset ovat huolenaiheena, koska käyttökelpoisia korvaavaa luotimateriaalia ei ole vielä markkinoilla, Jokiranta harmittelee.

Siluettilajien harrastajamäärässä on ilahduttavasti pientä kasvua.

RAUNO ÄRVÄS ALOITTI siluettiammunnan harrastamisen vuonna 1985. Sitä ennen hän oli kokeillut liipaisemista ilmakiväärillä. Siluettilaji vei miehen mukaansa jo ensi kokeilusta lähtien. Suomessa on ollut aina lajissa kova taso. Niin on nykyin. Tämän vuoden SM-kisoissa Ärväs joutui tyytymään kolmeen mes-

taruuteen, mutta PM-kisassa henkilökohtaisia voittoja kertyi yksitoista!

– Suomessa taso on korkea. ”Pahimmat” vastustajani ovat **Jorma Juntunen, Sami Mäkelä, Petri Savinainen** ja **Aki Tanninen**. Ja on niitä muitakin, Vuoden siluettiampuja kertoo.

– Meillä on hyvät radat Savonlinnassa, missä järjestämme kahdet merkittävät kisat vuosittain.

Ärväs edustaa kansallisella tasolla vuonna 1929 perustettua Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseuraa ja toimii sen puheenjohtajana viidettä vuotta. Seuran siluettijaoston vetovuosia on miehellä viitisentoista.

– Minusta toimiminen seuran johdossa ja aktiivisena kilpailijana ei ole hyvä yhdistelmä, hän sanoo. Puheenjohtajuuden hän haluaisi antaa mielusti toisen henkilön tehtäväksi. Vähäisen vapaa-aikansa hän viettää pyöräillen ja pelaamalla golfia (tasoitus 16). Todellisuudessa niistä lajeista mies saa pohjakuntoa kilpa-ammuntaansa varten.

SILUETIN KIVÄÄRILAJEISSA ei ollut tänä vuonna kansainvälisiä arvokisoja. Ensi vuoden MM-ohjelmassa ovat niin kivääri- kuin pistoolilajit.

Siluetilla oli menestyksekkäs vuosi 2021. Huilimiseen ei jaostolla eikä ampujilla ole varaa. Ensi vuoden MM-kisoissa on yritettävä pitää kärkeipäikällä!

Korona häiritsi vähän kasa-ampujia

”Koronapandemialla on ollut vaikutuksensa myös kasa-ammuntaan. Alkuvuoden kilpailuja peruttiin ja kisa-aikoja jouduttiin siirtämään. Viranomaisten asettamat kokoontumisrajoitukset vaikuttivat lopulta melko vähän, koska kilpailuissa pystyttiin noudattamaan hyvin turvavälejä sekä muita suojaustoimia. Yksittäisiin kilpailijoihin pandemia ja terveysturvallisuusvaatimukset vaikuttivat eri tavoilla. Yksi osallistui kaikkiin kisoihin ja toinen ei mihinkään.”

Näin kertoo kasa-ammuntajaoston puheenjohtaja **Sakari Keckman**.

Huhtikuussa järjestettävä Palmisano-kilpailu ensin peruttiin, mutta järjestettiin kuitenkin heinäkuussa. Kymmeniä kertoja kisaan osallistunut **Mikko Erkkilä** järjesti kisat joukkoihin, ja katkeamaton ja tärkeä perinnekisa ei pitänyt väli vuotta. Valitettavasti ulkomaisia osanottajia oli kisoissa huomattavasti vähemmän kuin aiempina vuosina.

Tänä vuonna EM-kisoja ei järjestetty. Ensi vuonna ne pidetään mitä todennäköisimmin Ranskassa.

AHVENANMAALLA ON piristytty. Keckmanin mukaan erityisen ilahduttavaa on ollut huomata ahvenanmaalaisten kasa-ampujien uusi tuleminen.

– He ovat osallistuneet useisiin manner-Suomessa pidettyihin kilpailuihin hyvällä menestyksellä. Piristymisestä kertoo sekin, että Ahvenanmaalla järjestettiin monen vuoden tauon jälkeen PM-kilpailut.

– Ahvenanmaalla on tällä hetkellä meidän nuorin ja uskallan sanoa aktiivisin harrastajajoukkomme. Heitä ovat muun muassa **Bo Lindström, Christoffer Andersson, Emma Forsman, Leif Forsman, Jonas Pettersson** ja **Julanda Engman**. On siellä muitakin lupauksia!

PUHEENJOHTAJA JAKAA kiitostaan myös muun muassa **Timo-Heikki Varikelle** ja **Markku Ahlvalle**. He kouluttivat ylituomareita ja varmistivat toiminnallaan SM-kilpailujen jatkumisen tuomareiden osalta. Varis on lisäksi merkittävä kilpailujen järjestäjä apujoukkoihin Keiteleellä. Hän on ollut aktiivinen toimija kasa-ammunnan pistelajeissa.

– Erityisesti nuoria harrastajia saisi olla lajissamme nykyistä enemmän. Onneksi heitä on tulossa mukaan. Mieluisaa on myös se, että uudet valtaavat kärkisijoja. Tämän vuoden yllättäjä on vuoden kasa-ampujaksi valittu **Marko Tanskanen**. Hänen kilpailukautensa sujui upeasti, puheenjohtaja Keckman arvioi.

Tanskanen oli PM-kilpailuissa Ahvenanmaalla paras suomalainen saaden hopeamitalin 100m ja 200m yhteistuloksessa sekä hopeaa 100m kilpailussa. Samassa kilpailuissa Ahvenanmaan Christoffer Andersson ampui kilpailun pienimmän kasan, 2,96 mm.

Kehuja saavat myös **Marko Kallio** ja **Jari Laulumaa**. Molemmat ovat jo vuosien ajan kuuluneet maamme kärkinimiin. Kasa-ammunta on herkkä laji, ja pitkäaikaiseen menestykseen pystyy varsin harva.

Marko Kallio ja **Jorma Tikkanen** saavat jaostopomon kiitokset siitä, että he ovat tuoneet uusia harrastajia lajin pariin.

Mihin perustuu suomalaisten hyvä menestys kansainvälisellä tasolla? Mäntsäläläinen **Kalevi Ylisirniö** uskoo menestyksen johtuvan siitä, että suomalaisilla on käytössään erinomaiset aseet ja niiden kiikarit. Toki ampujatkun ovat taitavia. Hän on saavuttanut urallaan yhden SM-kisojen hopea- ja EM-kisojen pronssimitalin.

YLISIRNIÖ TOIVOISI, että Suomessa olisi useampia ”hyviä” ratoja. Sellaisiksi hän mainitsee muun muassa Lohtajan (100m, 200m ja 300m) ja Nurmeksen (100m) radat.

– Meidän lajimme ei vaadi voimaa. Siksi on vahinko, etteivät naiset ole innostuneet lajistamme. Heillä olisi hyvät mahdollisuudet menestyä kasa-ammunnassa, aktiivinen ampuja Ylisirniö harmittelee.

Compakin nuoret MM-mitalistit

Oliver Ojansuulle pronssia ja Suomelle junioreiden MM-joukkuehopeaa.

Teksti LASSI PALO
Kuva ANCI SANDÄS

Compak Sportingin MM-mitaleista kilpailtiin syyskuussa Kyproksen Larnakassa. **Oliver Ojansuu** sai pronssia juniorisarjassa tuloksella 193. Kaksi ensimmäistä sijaa veivät italialaiset **Cristian Camporese** (196) ja **Gabriele Morabito** (194).

Ojansuun henkilökohtaisen mitalin lisäksi Suomi sai junioreiden MM-joukkuehopeaa yhteispistein 554. Joukkueessa ampuivat Ojansuun lisäksi **Rasmus Kumpuvaara** (184) ja **Roope Hanni** (177). Italialaiset veivät joukkuekullan tuloksella 577.

Nelipäiväisiin ja kuumassa säässä käytyihin MM-kisoihin osallistui 482 urheilijaa.

Rasmus Kumpuvaara, OMAS

"ALOITIN KILPA-AMMUNNAN kaksi ja puoli vuotta sitten. Siitä lähtien olen ampunut tosissani, ja voi kai sanoa, että se on lähtenyt positiivisella tavalla vähän 'käsistä'. Olen kuitenkin viettänyt paljon aikaa radalla ja metsässä – jo ennen kuin opin kävelemään. Minusta on kuva, kun olen iskän repussa. Jossain kuvassa ammuttu hanhi on minua paljon isompi.

Ammuin viime vuonna noin 12 000 laukausta, mutta tänä vuonna määrä jäi alle 10 000:n, koska autoremontti vei niin paljon aikaa. Saavutin kauden aikana kuitenkin kolme henkilökohtaista SM-mitalia – kaksi kultaa ja yhden hopean. Olen kehittänyt nopeasti. Ennätökseni compakissa on nyt 185, kun se viime vuonna oli 163 ja kaksi vuotta sitten 136. Samanlaista hyppäystä ei enää voi tulla, koska 200:n yli ei voi mennä. Viimeiset kiekot ovat vaikeita.

Ennen Kyprosta olin kilpaillut vain Ruotsissa ja Virossa. Kyprokset kisat olivat ensimmäiset kisani, joihin oikeasti matkustin. Se olikin heti kahden viikon reissu, kun voitin ensin Kypros GP:n ennätykselläni. MM-kisoissa tulikin sitten joukkuehopeaa. Paremmiin ei olisi arvokisadebyytti kai voinut mennä! Hopea oli yllätys, sillä odotin, että meillä olisi ollut mahdollisuudet enintään pronssiin.

Hienointa oli kokea isot kisat! Nyt tekee mieli päästä ampumaan samanlaisia kisoja uudestaan. EM-kilpailut järjestetään ensi vuoden kesäkuussa (16.–19.6.) Espanjassa.

Suomen nuoret komeasti MM-hopealle: Oliver Ojansuu (vas.), Rasmus Kumpuvaara ja Roope Hanni.

Ensi vuosi on viimeinen juniorivuoteni.

Mitali on joka kerta tavoitteena, kun kilpailen. Eli lähdän tavoittelemaan seuraavaksi EM-mitalia.

Aion hakea varusmiespalvelukseen Puolustusvoimien Urheilukouluun. Se alkaa lokakuussa. Jos en sinne pääse, menen sitten heinäkuussa armeijaan jonnekin lähempänä kotia.

Olen nyt 19-vuotias, asun Oulunsalossa ja teen ilmanvaihtoasentajan töitä."

Roope Hanni, OMAS

"OLEN 17-VUOTIAS ja kotoisin Oulusta. Olen lukiossa, ja osallistun ylioppilaskirjoituksiin ehkä jo ensi syksynä, viimeistään keväällä 2023. Minulla ei ole vielä opiskeluhaaveita. Kaikki on auki.

Käyn paljon metsästämisessä, ja vietän aikaa kavereiden kanssa. Pelaamme pallopelejä, esimerkiksi jääkiekkoa ja koripalloa. Olen alkanut käydä taas kuntosalilla ja teen kotona mielikuvaharjoituksia ja kylmänostoja. Hyvän peruskestävyyden ansiosta jaksa painaa pitkät kisapäivät tosissaan.

Minulla on samanlainen historia kuin Rasmuksella, joka on hyvä kaverini. Iskäni on harrastanut sporting-lajeja, ja minä olen kulkenut hänen kanssaan radalla ja metsästämisessä pienestä pitäen. Suoritin metsästyskortin 9-vuotiaana, ja menin sen jälkeen ensimmäisen kerran radalle ampumaan. Sporting-lajit tuntuivat heti omilta ja veivät mennessään. Se oli siinä!

Olen nyt ampunut tosissaan kolmen vuoden ajan ja kehittynyt askel askeleelta. Kau-

den alussa oli ylä- ja alamäkiä. Compakin SM-kisoissa ei kulkenut yhtään, mutta sain pronssia. Voitin English Sportingin SM-kultaa tuloksella 156/190. Compakin MM-kisoissa ammuin oman ennätökseni 177 ja sain siis joukkuehopeaa.

Ensi vuoden pääkilpailu on Espanjassa kesäkuussa järjestettävät EM-kilpailut. Kyproksen menestys toi itseluottamusta ja näytti mihin pystyn. Se oli jatkon kannalta hyvä asia, mutta ei mihinkään kisaan voi takki auki mennä! Menee vain tekemään oman parhaansa."

Oliver Ojansuu, SSG

"ON AINA KIVA päästä Kyprokselle ampumaan. Olemme muutamana aikaisempana vuonna maajoukkuejunioreiden kanssa käyneet siellä treenaamassa valmentajamme **Anti Järveläidin** kanssa, ja ne ovat aina olleet hyviä leirejä. Oli mukava mennä ampumaan MM-kisoja tuttuihin maisemiin. Radat olivat hienoja ja vaihtelevia, ja ampujien taso oli kova. Olen tyytyväinen suoritukseeni, ja on mahtavaa, että saatiin myös joukkuehopeaa.

En ole ampunut nyt yhtään EM-kisojen jälkeen enkä ole asettanut tavoitteita ensi vuodelle. En suunnittele kisoja, vaan menen niihin fiiliksen mukaan. Olen halunnut pitää lomaa, koska kyseessä on raskas laji. En tiedä kuinka monta laukausta olen ampunut tämän vuoden aikana, ehkä 8000." 🌀

Oliver Ojansuun Vuoden yllättäjä -juttu sivulla 15.

KULTAKESKUS

**KULTAKESKUS ON VAHVASTI
MUKANA TUKEMASSA
SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON
TOIMINTAA**

Kultakeskus Oy • Paroistentie 2 • 13600 Hämeenlinna • Puh (03) 65 711 • tilaukset@kultakeskus.fi

@kultakeskus

Kultakeskus

**Tutustu toimintaamme:
www.kultakeskus.fi**

ANNI KELHÄ:

"Vaikeinta on sovittaa kaikki kiva samaan kalenteriin"

Teksti LASSI PALO Kuva TIMO RAUTIO

Anni Kelhä, 49, on ollut Rauman Seudun Urheiluampujien (RSA) toiminnassa mukana siitä lähtien, kun hänen poikansa **Iivari** aloitti pistooliammunnan vuonna 2016. Kelhä edustaa kisoissa Raseborgs Skyttare (RS).

– Juureni ovat sekä Oulunseudulla että Lounaisrannikolla. Asun perheeni kanssa Raumalla, ja olen hyvin raumalainen.

Kelhä on ollut RSA:n johtokunnassa kahden vuoden ajan ja saman ajan myös seuran pistoolijaoston puheenjohtajana. Hänellä alkaa kolmas vuosi Raseborgs Skyttaren jäsenenä. Hän edustaa kilpailuissa RS:ää.

– Pistoolijaoston puheenjohtajuus jatkuu vielä, mutta koska johtokuntatyöhön ei tahdo riittää aikaa, se päättyy nyt.

Kelhä on valmistunut fysioterapeutiksi (AMK) ja tehnyt alaan liittyviä töitä kymmenen vuoden ajan. Hän on kouluttautunut myös merkonomiksi ja käynyt useita hyvinvointiin liittyviä kursseja, kuten Suomen Valmentajien psyykkisen valmennuksen kursseja. Nyt hänellä on menossa valmentajakoulutuksen kakkostaso.

Kelhän jäsenyys Rauman Yrittäjien hallituksessa päättyy vuoden lopussa, mutta Rauman Yrittäjien hallituksessa hän jatkaa. Kelhä harrastaa liikuntaa monipuolisesti – ampumaurheilun lisäksi pyöräilyä, lenkkeilyä, kuntosaliharjoittelua, TRX:ää ja melontaa.

Anni Kelhä kuvattuna loka-kuussa Kisakal- lion urheiluo- pistossa, kun hän oli mukana pistoolin teho-ryhmän leirillä.

1 Sinua on keuhattu aktiiviseksi ja innostuneeksi valmentajaksi.

Ai on? Kiitos palautteesta! Ehkä olen vasta kuitenkin käynnistymässä tehtävään.

2 Olet käynyt 1-tason valmentajakoulutuksen ja olet nyt mukana 2-tasolla. Millaista on ollut?

Oikein mukavaa! Meillä on pieni ryhmä, ja kurssilaisista on tullut kavereita. Näen, että se auttaa jatkossa verkostoitumista. Samalla saa oppia muistakin lajeista.

3 Poikasi Iivari kuuluu Ampumaurheiluliiton pistoolin tehoryhmään. Olet hänen valmentajansa. Millaista yhteistyönne on?

Sanotaan vaikka niin, että erilaisuus ja erilaiset harjoittelutavat haastavat ja palkitsevat. Tehoryhmätoiminta vahvistaa säännöllisesti meille yhteistyötä tukevia raameja. Olemme molemmat ryhmässä tuorehkoja tapauksia, oppimassa ja osallistumassa.

4 Kuinka koronan kanssa on sujunut miltä alkuvuosi näyttää?

Korona on laittanut kyllä monessa kohtaa kärsivällisyyden koviin. Korona-aika on tuonut sivutuotoksena isoja muutoksia ja linkannut suuntia, joita kohti mennä. Alkuvuosi näyttää hyvältä.

5 Mainitse joitakin kohokohtiasi korona-ajan ampumaurheilussa.

Ehdottomasti suuri juttu kotona, osittain koronan vaikuttamana, on oma kotirata, jonka rakensimme koronan suljettua seuran radan. Investointia tuki lisäksi se, että Raumalla ei alkanut löytyä uutta ilma-aserataa purkutuoimion saaneen tilalle. Toinen hieno juttu on ollut mahdollisuus kouluttautumiseen.

6 Suunnitelmia, ajatuksia ja tavoitteita ensi vuodelle?

Ensi vuosi saa tuoda kauheasti kaikkea hyvää! Toivon, että

pääsen itse ammunassa harjoittelemaan kehittäväällä otteella, sillä tämä vuosi on ollut hädän tuskien ylläpitävää vuosisadan yllätyksellisimmän mökkiremontin kuluttamana. Valmennuskuvioissa toivon, että saan nuoret innostumaan mentaaliharjoittelusta ja fyysisestä harjoittelusta enenevästi. Lajiharjoittelu heillä on aika vahvalla tolalla.

7 Millaista on toimia ampumaurheilun parissa?

Vivahteikastahan se. Olen nähnyt paljon hyvää, ja iloitsen aina, kun näen sitä lisää. Mukavinta on saada toimia samanhenkisten ihmisten kanssa.

8 Mikä on ollut antoisinta ja mikä taas vaikeinta?

Että kaikki on edennyt kovin ripeästi. Kokeilin silloisen seurakaverini kanssa pistoolia ja seuraavana päivänä osallistuin jo sarjakilpailuun, ja nyt olen tässä. Vaikeinta on sovittaa kaikki kiva samaan kalenteriin. Minun pitäisi muistaa välillä myös levätä.

9 Mitkä ovat ohjenuoriasi ampumaharrastuksessa?

Säännöllisyys ja monipuolisuus, lajiharkat (fyysinen, psyykinen ja sosiaalinen), ravinto ja lepo – osa-alueet tasapuolisesti huomioituna on yhtä kuin tulos. Fyysisiä ja psyykkisiä ominaisuuksia pitää harjoitella. Ei riitä, että tietää voimaharjoittelun lisäävän voimaa, vaan pitää harjoitella. Ei riitä, että tietää miten pitäisi suhtautua häiriötekijöihin, vaan pitää harjoitella ja mennä tilanteisiin avoimin mielin oivaltamaan.

10 Luonnehdi itseäsi valmentajana.

Olen armollinen ja kiltti, samalla kannustava ja helposti lähestyttävä.

11 Ajatuksesi seurasi Rauman Seudun Urheilumpujien (RSA) tulevaisuudesta viiden ja kymmenen vuoden kuluttua?

Meillä ei tällä hetkellä ole ilma-aserataa ollenkaan, joten pidän aika selviönä, että viiden vuoden kulttua meillä on! Ja toivon, että nuorten harrastajien määrä olisi vähintään viisinkertainen ja kymmenen vuoden kuluttua vähintään kymmenkertainen! Ulkoradalla Kuivassuon kehittämisprojekti on tuolloin edennyt ja tuottaa hedelmää ja on tunnettu nuorten urheilijoiden ponnahduslauta Suomen huipulle. Jos vapaasti saa toivoa ja visioida.

12 Luonnehdi seuraasi muutamalla sanalla.

RSA:ssa korostuvat hieno yhteisöllisyys ja yhteen hiileen puhaltaminen. On aina mukava nähdä seuraihmiä, mutta korona on hidastanut tosi paljon yhteisiä juttuja. RSA on kehityshaluinen, -kelpoinen ja -kykyinen. Aika on juuri kovin haastava sopivan sisäradan etsinnän suhteen, mutta nämäkin haasteet saattavat lopulta tuoda seuralle enemmän hyvää kuin osaamme arvatakaan.

13 Millaisia ajatuksia herättää se, että kaksissa perättäisissä olympialaisissa on ollut Suomesta vain haulikkoampujia?

Tyyntä on aina ennen myrskyä... Maltetaan vielä hetki. Meillä on ringissä kyllä todella motivoituneita nuoria, katsotaan!

14 Millaisena näet ampumaurheilun kehityksen Suomessa ja kansainvälisesti?

Haluan katsoa tulevaisuuteen ja pelkästään positiivisesti. Kehitystyö on saanut uutta pontta, ja SAL:n strategiat toivon mukaan alkavat tuottaa tulosta.

15 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitystä vaativaa asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Vahvuudet ovat lajiosaaminen, SAL:n aktiivisuus ja ampujanpolkutyö. Kehitettäviä asioita on ampumakulttuurin muutos eli **Henna Torponkin** peräänkuuluttama fyysisen ja mentaalisen harjoittelun tuominen ampujalle osaksi harjoittelua – mieluummin jo ampumakoulussa. Urheilijanpolku löytyy SAL:n sivuilta, eikä haittaa, vaikka se on nimetty kiväärin poluksi. Se on sovellettavissa kaikille lajeille.

16 Millaisia ohjeita haluat antaa uraansa aloittelevalle ampumaurheilijalle?

Nauti harjoittelusta! Kehnommallekin tuntuvassa treenissä on varmasti aina jotain hyvää. Kisapäivä on juhlapäivä!

17 Miten luonnehdit suomalaista "ampumaurheiluperhettä"?

Aika vaariutunutta, kaikella rakkaudella. Arvostamme työmyyriä, mutta meillä kaikilla on sama haave: saada nuoria mukaan. Apuja saa aidosti aina, jos tarvetta on.

18 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Kehitystä tukevat oivallukset.

19 Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten urheilu- ja liikunta-harrastuksessa?

Tärkeintä harrastuksessa on se, että harrastaminen on kivaa ja siitä tykkää – on laji mikä tahansa! Aikuisten tehtävä on auttaa siinä ja luoda positiivinen ilmapiiri sekä tunne siitä, että lapsi on arvostettu ja hyväksytty, vaikka jokainen osuma ei olisikaan aina keskellä ja samassa reiässä. 🌟

Valmentajan arvostusta nostettava

Vuosi lähenee loppuaan – eli tämäkin vuosi on pian halki, poikki ja pinoon. Mitä itse kullekin jäi tästä vuodesta käteen? Toivotavasti viivan alle jäi lopulta enemmän plussia kuin miinuksia ja olemme taas vuoden verran kokeneempia, viisaampia ja virheistämme jopa oppineita.

Urheilijat ovat joutuneet kerta toisensa jälkeen hyväksymään ja käsittelemään pettymyksensä, kun tärkeitä ja ratkaisevia kilpailuja on peruttu tai siirretty.

Kerta toisensa jälkeen urheilijat ovat joutuneet kaivamaan motivaationsa esille yhä uudestaan, jotta lataus kohti uutta kilpailua on saatu viritettyä huippuunsa. Puhumattakaan optimaalisen suorituskyvyn ja vireyden ajoittamisesta. Kateeksi ei käy huippuampujiamme tässä kohtaa!

Unohtaa ei myöskään pidä, että pandemian ja uuden normaalin, välillä hyvin ailahtelevalle sellaiselle, kanssa eläminen haastaa meidän kaikkien arkipäivää ja osalla varmasti on syvää huolta myös itsensä ja rakkaimpiensa puolesta.

EI SE ARKI aina niin ruusuista ole ollut myös – käännä täällä pöydän toisella puolella – kilpailujen muutokset ja peruutukset aiheuttavat yhtälailla päänsäryä meille toimiston väelle ja auttamatta syövät allekirjoittaneen osalta työaikaa myös itse tärkeimmästä eli valmennuksen johtamisesta ja sen kehittämisestä. On pitänyt yksinkertaisesti priorisoida, mitkä asiat on vain pakko hoitaa ja mitkä voivat jäädä vielä ”holdiin”.

Odotustilassa on harmillisen paljon tänä vuonna ollut osaltani esimerkiksi valmentajakoulutuksen kehittäminen, johon täytyy panoksia lisätä tulevana vuonna.

Tämä hämmistyi todeksi myös loppuvuoden olympialajien rekrytointiprosessissa. Valitettava fakta on se, ettei kotimaisia päävalmentajakandidaatteja ollut ruuhkaksi asti ja osaan lajeista ei ollenkaan. Ja sekös minua huolettaa ja harmittaa! Mistä tämä meille kertoo?

VALMENNUSOSAAMISTA Suomesta varmasti löytyy, sitä en epäile hetkeäkään. Ammattimaiseen valmentajuuteen kuuluu itsensä jatkuva kouluttaminen, haastaminen ja tietotaidon päivittäminen, jota tuki tulee tehdä, olipa ammatti mikä tahansa. Osittain kyseessä on myös yhteiskuntamme rakenteissa oleva näkemys siitä, ovatko valmentajuus ja ammattivalmentajana toimiminen vakavasti harkittava sekä arvostettu ammatti? Sitä se ei ainakaan laajalla mittakaavalla katsottuna valitettavasti vielä täysin ole.

Valmentajan tehtävä on lisäksi tuulinen ja aika yksinäinenkin paikka. Pelin henki on lopulta hyvin yksinkertainen: tulos tai ulos. Sama

koskee myös omaa tehtävääni valmennuksen johtajana; jos oikein kárjistetään, niin minunkin onnistumiseni mitataan mitaleissa ja finaali-aikoina, vaikkein itse numerolappu rinnassa olekaan. Mutta niinhän se menee urheilussa ja se on jokaisella meistä tiedossa. Kuka leikkiin lähtee, se leikin kestämään!

VALMENTAJUUTTA JA SEN arvostusta tulee määrätietoisesti ja pitkäjänteisesti kehittää siten, että kyseinen työtehtävä on muutakin kuin vain ”rakkaudesta lajiin”. Tämä tarkoittaa, että valmentajakoulutusten sisältöä täytyy jatkuvasti päivittää, jotta suomalaiset valmentajat saavat huippuluokan koulutusta ja siten heidän ammattitaitonsa kehittymistä tuetaan ja heitä siihen myös kannustetaan.

Valmentajan tehtävästä ja sen arvostuksesta puhuttaessa on nostettava esiin myös palkkaus, jossa on varmasti kehitettävää. Ammattitaitoisen valmentajan tulee saada työstään asianmukainen korvaus, eikä palkkauksen saa vaikuttaa kotimaa, sukupuoli eikä ikä.

Kokemus ja näytöt toki vaikuttavat urheilu-sakin palkkatasoon, näin sen kuuluukin mennä. Palkkauksen kehittäminen varmasti edesauttaisi valmentajuuden arvostuksen syntymistä ja sitä, että valmentajan tehtävää pidettäisiin aidosti houkuttelevana vaihtoehtona työllistymisen kannalta. Eli ihan oikeana ja arvostettavana työnä, josta voi saada ammatillisen tyytymyksen ja sellaisen korvauksen, että sillä elättää niin itsensä kuin oman perheensä.

Ammattitaitoisesta valmentajuudesta puhuttaessa tulee myös muistaa, että huippu-urheilijan arki ilman huippuvalmentajaa on kovin yksinäistä, ja harjoittelun solmut voivat kietoutua aikamoiseksi umpisolmuksi. Huippu-urheilija tarvitsee tuekseen

ja taustalleen ammattitaitoisen valmentajan!

KAIKEN HURJIMMAN arkipöyrytyksen keskellä muistutan itseäni omasta vahvasta perusluonteenpiirteestäni suhtautua asioihin avoimesti ja positiivisesti sekä laittaa asiat oikeaan mittasuhteeseen. Uskon vahvasti siihen, että yhdessä saamme asioita onnistumaan ja kehittymään toivottuun suuntaan.

Työsarkaa ampumaurheilun parissa riittää ensi vuonnakin meille kaikille, ja uusi vuosi tuo tullessaan aina uuden mahdollisuuden. Ensi vuonna on edessä paljon mielenkiintoisia kilpailuja, haasteita ja tehtäviä niin sinulla kuin minullakin. Valmistaudutaan niihin hyvällä sykkeellä, ahkeralla työllä ja ennen kaikkea positiivisella asenteella.

Lämmin kiitos kuluneesta vuodesta, tästä on hyvä jatkaa! Lopuksi haluan toivottaa onnellista joulunaikaa ja mitä parhainta uutta vuotta 2022!

HENNA TORPO
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

Kuudelle ampumaurheilijalle URA:n opiskelupuraha

KUUSI AMPUMAUURHEILIJAA sai Urheilijoiden Ammattienedistämissäätiön (URA) myöntämän opiskelupurahan lukuvuodelle 2021–2022, kun jakotilaisuus järjestettiin 1.

Cristian Friman
uudistetun
Olympiastadionin
lumisella radalla.

Ampumaurheilulle OK:lta 180000 euroa

OLYMPIAKOMITEA myönsi marraskuun viimeisellä viikolla ampumaurheilulle ensi vuodelle 180 000 euroa tehostamistukea.

OK:n huippu-urheiluyksikkö (HUY) on luokitellut ampumaurheilun niin sanotuksi investointilajiksi, joita on yhteensä kahdeksantoista. Para-ampumaurheilu saa 14 500 euroa.

Kaikkien tukien käytöstä sovitaan yksityiskohtaisemmin HUY:n ja lajiliiton huippu-urheiluvastaavan kanssa:

Lajin huippuvalmennuksen tehostamistuki 102 200 €

Skeetin maajoukkueohjelmaan liittyvän valmentautumisen kustannuksiin 47 700 €

- Pariisi -24 erityistuki: Eetu Kallioinen
- Yksilötuki: Lari Pesonen, Oskari Kössi
- Maajoukkueohjelmatus: Marjut Heinonen, Tommi Takanen

Trapin maajoukkueohjelmaan liittyvän valmentautumisen kustannuksiin 28 000 €

- Yksilötuki: Satu Mäkelä-Nummela
- Maajoukkueohjelmatus: Noora Antikainen, Mopsi Veromaa, Vili Kopra, Juho Mäkelä
- Kivääriin maajoukkueohjelmaan liittyvän valmentautumisen kustannuksiin 21 500 €
- Yksilötuki: Aleksi Leppä, Juho Kurki
- Maajoukkueohjelmatus: Emmi Hyrkäs, Viivi Kemppe, Sebastian Långström, Marianne Palo
- Pistoolin maajoukkueohjelmaan liittyvän valmentautumisen kustannuksiin 5 000 €
- Yksilötuki: Ella Hakala
- Maajoukkueohjelmatus: Joonas Kallio

OK:n valmentajien suuruus on kaikkiaan 61 500 euroa (olympiavalmentajat ja NOV-tuki). Kallioisen valmentaja Timo Laitinen saa henkilökohtaisen valmentajan tukea 1500 euroa (Pariisi -24 erityistuki).

Asiantuntijaohjelmaa tuetaan 11 700 eurolla. Tuettavat alueet ovat psykkinen ja fyysinen valmennus sekä lihashuolto.

HUY:n tehostamistuki para-ampumaurheilulle on yhteensä 14 500 euroa. Yksilötuki menee Jarkko Myllylle ja paralympiavalmentajaksi Timo Vaitiniemelle. Maajoukkuetuen suuruus on 2000 euroa.

joulukuuta Helsingissä uudistetulla Olympiasadionilla.

Apurahan sai 188 urheilijaa. Saajien joukossa on maailmanmestareita ja olympiaurheilijoita, nykyisiä ja jo uransa lopettaneita huippu-urheilijoita yhteensä 52 eri lajista ja 17 urheiluakatemiasta.

Apurahan suuruus on 1500 tai 3000 euroa koko lukuvuodelle. Apuraha haki tänä vuonna ennätyselliset 524 urheilijaa.

Kuusi ampumaurheilijaa sai opiskelurapurahan. He ovat kivääriampujat **Cristian Friman, Emmi Hyrkäs, Matias Kiuru, Riku Koskela ja Jenna Kuisma** sekä trap-ampuja **Teemu Ruutana**.

URA jakoi apurahoja jo 50. kerran.

Mihin ampujan tulisi suunnata huomionsa laukaisuhetkellä?

Satu Luoto on ammuntaa harrastava fysiatrian erikoislääkäri ja lääketieteen tohtori, joka on perehtynyt ihmiskehon liikkeiden säätelyyn liittyvään tutkimukseen 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Satunurkassa esitellään poimintoja tieteen maailmasta pohdittavaksi ja keskusteltavaksi.

Teksti SATU LUOTO

Kuva LASSI PALO

Vakaa asento, nosto, pito, katse tähtäimissä, puristava laukaus. Aivomme ovat rakentuneet siten, että pystymme suuntaamaan huomionamme täysipainoisesti vain yhteen asiaan kerrallaan. Kaiken muun pitäisi toimia automaattiohjauksella.

Ampumaharjoittelun tavoitteena on automatisoida koko suoritus. Ampuja vain antaa kaiken tapahtua ja tuloksena on napakymppi. On näitä flow-suorituksia omallekin kohdalle joitakin osunut. Mutta se, että niitä saisi monta kymmentä peräkkäin, on mahdottomuus – huippuampujallekin. Tämä ei tarkoita sitä, etteikö pystyisi paukuttamaan loistavia laukauksia myös automaation pettäessä. Olennaista vaikuttaisi olevan se, mihin huomion suuntaa laukaisuhetkellä. Tai oikeammin, juuri laukaisua edeltävästi.

Tein pikaisen gallupkyselyn muutamalle kansallisen tason kärkekastiin ampujalle saaden vastaukseksi: tähtäimiin/jyvään.

AIVOTUTKIJAT OVAT havainneet, että paikallaan olevaan maalin ampuvien pistooli- ja kivääriampujien aivoissa tapahtuu hyvä- ja huonolaatuisten laukausten aikana erilaisia asioita. Automatisoitunut flow näyttäytyy laaja-alaisena harmonisena aivojen eri osien synkronoituna toimintana. Kun automaatio pettää, pitää nk. vaihtaa manuaaliohjaukselle. Käytännössä ampujan tulee tällöin tietoisesti suunnata huomio suoritukseensa johonkin, minkä tietää johtavan hyvän laukauksen ampumiseen. Tämä näkyy aivoissa siten, että tietyt alueet aivoissa aktivoituvat ja muualta aktivaatio vähenee.

Se, mihin suoritukseen yksityiskohtaan ampujan kannattaa ajatuksensa suunnata, on yksilöllistä. Tämä voi olla myös jokin hyvin pieni ja kokonaisuutta ajatellen merkityksetömältä vaikuttava suorituksen osa, joka kuitenkin auttaa ampujaa palauttamaan muut, tärkeämmät, vaiheet automaatiotasolle.

Ne suorituksen osa-alueet, joihin kontrolloidussa manuaaliohjaustilanteessa huomionsa suuntaa, tulisi rajata kahteen tai kolmeen, enintään neljään; muuten aivot menevät sekaisin.

Ja sitten pitää muistaa se, että fokusointi

Fysiatrian erikoislääkäri Satu Luoto.

onnistuu kunnolla vain yhteen asiaan kerrallaan, joten kaikkea ei pidä yrittää ajatella samaan aikaan.

MUTTA MIHIN huomio kannattaa suuntaa viimeiseksi? Tähtäimiin/jyvään, oli vastaus minigallupissani. Yllätys, yllätys. Huippuampujien parhaita laukauksia erottaa huonoimmista se, että viimeisten 2 s aikana ennen parhaita laukauksia aktiviteetti näköaivokuorella vaimenee, kun huonoimpien laukausten yhteydessä se pysyy muuttumattomana tai jopa lisääntyy.

Tämä tarkoittaa siis sitä, että vaikka katseen pitäminen tähtäimissä on kiistatta tärkeä osa suorituksen loppuvaihetta, kannattaa juuri ennen laukaisua huomiota siirtääkin jonnekin muualle. Tai sitten vain yleisesti ottaen tulisi ”höllätä” voimakasta näköorientoitunutta fokusointia ja luottaa kehoon – ikään kuin siirtyä viime sekunnilla takaisin automaatiolle ja antaa mennä. Vähän niin kuin Luke Skywalker teki Tähtien Sodassa Kuolemantähteä tuhotessaan. May the Force be with you. 🌟

VIITTEET:

1. DI FRONSO S ET AL. NEURAL MARKERS OF PERFORMANCE STATE IN AN OLYMPIC ATHLETE: AN EEG CASE STUDY IN AIR-PISTOL SHOOTING. 2016.
2. ZHANG J. ET AL. PRESHOOTING ELECTRO-ENCEPHALOGRAPHIC ACTIVITY OF PROFESSIONAL SHOOTERS IN A COMPETITIVE STATE. 2021.
3. LOZE G.M ET AL. PRE-SHOT EEG ALPHA-POWER REACTIVITY DURING EXPERT AIR-PISTOL SHOOTING: A COMPARISON OF BEST AND WORST SHOTS. 2001.

Lammin Ampumaseura: "Muutosta ei pidä pelätä"

Lammin Ampumaseurassa on tapahtunut paljon sen jälkeen, kun se palkittiin vuoden 2014 Kultahippuseurana.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Viime vuodet ovat olleet esimerkki seuran onnistuneesta uudistamisesta, mikä on näkynyt monella tavalla laadukkaana toimintana. Lammin Ampumaseuran (LamAS) puheenjohtaja **Henrik Metsälä** naurattaa, kun häneltä kysyy, mitä kaikkea noin seitsemässä vuodessa on tapahtunut. Häntä naurattaa, koska niin paljon on tapahtunut, kun on uudistettu ja kehitytty.

– Seuran on uudistunut aika paljon. Meille tuli elektroniset taulut vuonna 2018, taulukapasiteettia on uudistettu, Metsälä aloittaa kehittyneiden asioiden listaamisen.

Hämeenlinnalaisseuran toimintaa eteenpäin vei vuonna 2019 Hämeen alueen kanssa yhteistyössä aloitettu seurakehitystyö. Uudistuminen on ollut näkyvää.

– Olemme saaneet hyvän ydinporukan. Järjestimme ohjaajakoulutuksen, ja siinä saimme kerralla vajaa kymmenen uutta ohjaajaa.

Ampumakoulu uudistui ja pyörii nyt kolmatta vuotta. Suosio on ollut suurta.

– Tänä syksynä otimme 20 ampumakoululaista. Se oli maksimi, minkä pystyimme ottamaan. Tulijoita olisi ollut enemmänkin.

LAMMIN AMPUMASEURA oli vuoden Kultahippuseura ajanjaksolla, jolloin seurassa oli junioritoiminnan osalta ”parin vuoden buumi päällä”.

– Meillä oli silloin hyvin nuoria. Tuli menestystä, mikä tottakai imi lisää nuoria. Siitä parin vuoden jälkeen tuli hii-pumisvaihe, jolloin kävimme pikkuisen alhaalla. Rupesimme uudistamaan seuraa radikaalisti, ja mielestäni olemme hyvällä suunnalla. Hienoa on, että nuoria tulee toimintaan mukaan ja nuoret myös puhuvat keskenään, että tällainen harrastus on, Metsälä kertoo hienosti paikallistilanteesta lajimarckinoinnin kannalta.

Kaikesta kuulee, että yhdessä tekemisen

LAMAS:N MOTTONA YHDESSÄ TEKEMINEN

Vuoden kultahippuseurana palkitussa Lammin Ampumaseurassa noudatetaan yhdessä tekemisen periaatetta. Että kaikilla on mahdollisuus olla mukana omalla tasollaan, nuorisopäällikkö Antero Sorvali linjaa.

LamAS:n ampumaurheilukoulussa on meneillään 26. toimintakausi. Vetäjinä ovat toimineet Sorvalin lisäksi Aimo Linden ja Matti Lehtonen jo vuosien ajan.

Valintaperusteluissa todettiin muun muassa se, että LamAS:n yhteishenki on mukava ja kannustava. Asento- ja ampumaopetus on hoidettu niin, että kaikille on aikaa – niin uusille kuin kokeneemmillekin ampumaurheilijoille. Lisäksi arvostettiin sitä, että LamAS menestyi kultahipuissa hyvin: 12VT-ilmakivääriässä tuli joukkuekultaa ja ilmakiväärin 14VT-sarjassa joukkuehopeaa.

Sorvalin mukaan valinta Vuoden kultahippuseuraksi tuntui ja tuntuu ”lyhyesti sanottuna palkitsevalta”.

– Tuntuu, että tehty työ on kannattanut, kun 26:s kausi alkoi nyt syksyllä nuorten kanssa. Olimme hyvillämme saamastamme merkittävästä huomiosta kultahippujen ja toimintaamme osallistuneiden puolesta.

henki on noin 120 jäsenen seurassa herännyt. Puhalletaan yhteen hiileen ja kaikilla on ajatuksena, että tehdään yhdessä hyvää seuralle.

– Alamme lähestyä sitä, että nuoria on seuran jäsenmäärästä jo puolet.

VAIKUTTAA SILTÄ, että Lammilla on onnistuttu siinä, mikä monelle on haaste: nuorten houkuttelu lajin pariin ja ennen kaikkea nuorten houkuttelu harrastuksen jatkamiseen ampumakoulun jälkeen.

– Se on ikuisuusongelma, että tullaan ampumakouluun, ollaan siinä vuosi ja sitten jätetään harrastus siihen. Olemme yrittäneet ratkaista ongelmaa sillä, että otimme tietyt päivät, jolloin pysytään ohjaamaan nuoria eteenpäin askel askeleelta.

Käytännössä se tarkoittaa, että yhtenä päivänä viikossa on ampumakoulu aloittelijoille. Yhtenä päivänä on ryhmä ampumakoulun käyneille, jotka eivät vielä halua kilpailla.

– Heille on myös ohjattua toimintaa. Tuo ryhmä on aikalailla se edellisen vuo-

den ampumakouluryhmä, eli siinä on tuttuja kasvoja ja ryhmä tavallaan jatkaa ampumakoulun jälkeen.

Näiden kahden ryhmän lisäksi on ohjattuna toimintana vielä yhtenä iltana valmennusryhmä niille, jotka haluavat kilpaila. Sitä ryhmää Metsälä vetää itse.

– Siinä on 7–8 ampujaa. He ovat jo vähän vanhempia ja haluavat oikeasti tähdätä kilpailuihin. Heidän kanssaan mennään enemmän valmennuksen tehostamisen suuntaan.

Näiden ryhmien lisäksi perjantaisin on vapaat harjoitukset, jolloin kuka tahansa seuran jäsen voi harjoitella radalla omatoimisesti. Ohjattu toiminta useampana iltana on ollut mahdollista, sillä homma ei ole yhden ihmisen päivystyksen varassa.

– Ei kenelläkään riitä aika siihen, että päivystäisi radalla joka ikinen päivä. Ohjaajakoulutus oli meille hyvä sysäys, sillä saimme uutta porukkaa mukaan. Seurojen pitäisi uskaltaa uudistaa rohkeasti. Uudessa ohjaajaporukassa kaikki ovat tulleet lasten harrastusten myötä, kun lapset ovat aikanaan tulleet ampumaan.

Lehtileike
vuodelta
2014.

Lammin Ampumaseuran Antero Sorvali (vas.) ja Harri Ruokonen ottivat vastaan Vuoden kultahippuseuran palkinnon.

Tomi Seppälä (vas.), Nea Lilja ja Axel Hiidenheimo Hämeenlinnan Kultahippufinaaleissa huhtikuussa.

LamAS on perustettu 7.1.1957. Sillä on 145 jäsentä. Viime kaudella seurassa oli 21 kultahippuampujaa.

– Ampumaurheilukoulutoiminnan alkaessa tuelta ampuvia nuoria oli 34, ja viime vuodet kultahippuampujia on ollut kahdenkymmenen paikkeilla. Meillä on 15-paikkainen ilma-aserata. Ruutiaseille on 25 pistoolipaikkaa ja 12 pienoiskivääripaikkaa.

Sorvalin mukaan ampumaurheilun asema seudulla on hyvä, mutta koko kaupungissa haastava.

– Kilpailutilanne muiden lajien kanssa hankaloittaa etenkin nuorten jatkamista ampumaurheilun parissa, kun on useita vaihtoehtoja valittavana.

den osallistua ampumaurheilutoimintaan. Ensi vuoden tavoitteena on saada nuoret ja vanhemmat entistä paremmin mukaan ja pysymään kultahipputoiminnassa ja lajin parissa mukana. Lisäksi pyritään ylläpitämään saavutettuja perusteita.

Sorvali on paitsi seuran nuorisopäällikkö myös sihteeri. Hän toimii nuorten kanssa talvikaudella 4-6 kertaa kuukaudessa 3-4 tuntia illassa. Kesäkaudella kerrat vähenevät. Seurassa on viisi vakituista ohjaajaa, jotka aikansa ampumaurheilun parissa suunnilleen saman verran ohjaavat, joskin paikallaolajat hieman vaihtelevat. ✖

METSÄLÄ ON OLLUT seuran puheenjohtajana nyt kolmen vuoden ajan. Kuten niin moni seuratoimija muuallakin, myös hän tuli seuraan poikansa aloitettua ampumakoulun. Vuosi oli tuolloin 2013.

– Siitä ampumakoulusta itsekin vähän innostuin ammunasta. Poika pärjasi hyvin ja pääsi tehoryhmään. Siitä innostuin itse valmentajakoulutukseen. Edelleen olen pojalla henkilökohtaisena valmentajana. Olemme menneet vähän käsi kädessä – poika pärjää ammunassa ja minä koitan päästä valmennuksessa koko ajan eteenpäin. Sitten seuratoiminta imaisi mukaan, ensin hallitukseen ja sitten puheenjohtajaksi.

Lammilla on tärkeää, että ohjaajaporukassa kaikki ovat tasa-arvoisia.

– Kaikkien on pakko toimia yhdessä. Monessa seurassa on ikävä kyllä niin, että joku sanelee, miten tehdään. Se on vähän väärä tapa tänä päivänä. Jos porukassa on hyvä henki, se näkyy ulospäin. Sellaiseen porukkaan on kiva tulla ja siihen on helppompaa pyytää muitakin vanhempia mu-

kaan. Seuran ilmapiirin aistii äkkiä, Metsälä tietää.

LAMMILLA MONI ASIA on nyt hyvin, mutta seuralla on tulevana vuosina haasteitakin. Ilma-aseradalle tullut vesivahinko toi ”pakkomuuton” uusiin tiloihin, mikä on sijainnin kannalta positiivinen asia.

– Pakkomuutto uusiin tiloihin tuo sen, että pääsemme isompiin tiloihin ihan keskele Lammin kirkonkylää, kouluun on sata metriä matkaa. Yritämme mahdollisimman paljon vielä tiivistää yhteistyötä. Meillä on varsinkin yläkoulun ja myös alakoulun kanssa ollut kokeilupäiviä. Sitä yhteistyötä pitää saada tiiviimmäksi, se on ihan selvä.

Seuralla on liikunnanopettajiin ja kouluihin ”suorat yhteydet”, mikä helpottaa yhteistoiminnan edistämisessä. Kouluyhteistyön tiivistämisen lisäksi Metsälällä on muitakin tavoitteita. Hän näkisi mielellään seuran valikoimassa useampia lajeja nykyisen 10 metrin ilmakiväärin ja -pistoolin lisäksi.

– Jos siihen saataisiin muitakin ilma-aselajeja mukaan, aina parempi.

PAIKALLISESTI SEURA on ilahduttavan näkyvä toimija. Aktiivinen viestintä omasta toiminnasta on helpottanut yhteistyötä paikallisten yhteistyökumppaneiden kanssa.

Aktiivisen viestinnän lisäksi uudistunut seuratoiminta on auttanut.

– Seuratoiminnassa on monesti haasteena, että pitää mennä kerjuulle yhteistyötahoja hankkimaan. Se on huomattavasti helpompaa, kun voi tulla eri kasvoja eikä aina sama kaveri, joka on tullut viimeiset 20 vuotta. Jo sellainen antaa viestin siitä, että seurassa on eloa. Moni seura vähän jämähtää, uutta verta täytyisi saada seuraan tasaisesti. Ei voi vuosikymmenestä toiseen mennä muuttamatta mitään. Muutosta ei pidä pelätä. Vanhempien konkareiden tehdessä tilaa nuoremmille heidän työnsä ei lopu.

– On upea huomata, että taustatukea ja neuvoja saa, jos niitä pyytää. Se luo selkänöjan, josta on helppo ponnistaa. Näin yhdessä toimimalla seura elää ja kehittyy myös tulevaisuudessa, Metsälä sanoo. 🚰

Pistooliampunnassa täht on yllättävän rajallinen

Onko joku aselaji toista helpompi? Miten nopeasti uuteen lajiin pääsee sisään? Juttusarjassa ensikertalainen testaa, millaisiin tuloksiin eri lajeissa pääsee lyhyellä harjoittelulla.

Teksti RAUNO HIETANEN

Kuvat RAUNO HIETANEN, HILDA HIETANEN

Pistooliampunnassa toinen käsi on turhan panttina, mitäköhän sille tekisi?

Ääni vierellä neuvo, että laita se vyölle. Koska vapaana heiluva käsi heiluttaa vartaloa ja ampuu kättä. Parempi pitää se aina samassa paikassa. Käsi rennoksi ja vyölle roikkumaan siis.

Neuvova ääni kuuluu Keski-Uusimaan Ampumaseuran (K-UAS) **Kimmo Loposelle**. Loposen vastauksella seurassa ovat muun muassa nuoriso- ja valmennusasiat.

Toinen Loposen neuvo on taivuttaa ylävartaloa aavistuksen sivusuuntaisesti ja näin kompensoida lihasrasitusta, joka tulee suoraksi ojennetusta kädestä ja noin kilon painoisesta pistoolista.

Loposen ohjastamana harjoittelemme ensin tyhjällä kädellä tähtäysliikettä valkoista tiiliseinää päin.

Idea on nostaa käsi alhaalta suoraksi ampuma-asentoon ilman että keho tai käsi pyörii sivusuuntiin. Muitakin ohjeita tulee, mutta näillä pääsee alkuun.

Kymmenestä metristä ammuttavassa pistooliampunnassa pääsee nopeasti itse toimintaan.

SEINÄÄ PÄIN TÄHTÄILYÄ motivoivampaa on tähtäillä aseella taululle päin. Kylläpä ase on tähtäinjyvä vaeltaa. Kympin halkaisija on 11,5 millimetriä, pikkusormen sormenjäljen kokoinen ympyrä. Siihen osuisi kyllä, jos tuo käsi lopettaisi vaeltamisensa.

Kunnon laukausta on vaikea saada aikaiseksi. Juuri kun tähtäimet ovat linjassa maalitaulun keskikohdan kanssa, ja yritän keskittyä rentoon laukaisuun, käsilihashen mielestä aikaa on kulunut liikaa ja käsi alkaa vapista niin, ettei laukauksesta enää tule mitään.

Aikaa tähtäilyllä onkin yllättävän vähän, jos haluaa hyvän tuloksen.

Välillä kannattaakin – niin ammattilaisen

TÄHTÄIMESSÄ UUSI LAJI

Rauno Hietanen testasi ilmapistoolilla ampumista Keski-Uusimaan Ampumaseuran radalla Tuusula.

Harjoituslaukaukset tuottavat kohtuullisia osumia ja kasaakin muotoutuu. Muutama laukaus menee kokonaan ohi.

kuin aloittelijan – laskea piipun pää pöydälle, jos käsi vipajaa ja sopiva laukaisuhetki on jo mennyt ohi. Ja yrittää hetken kuluttua uudestaan.

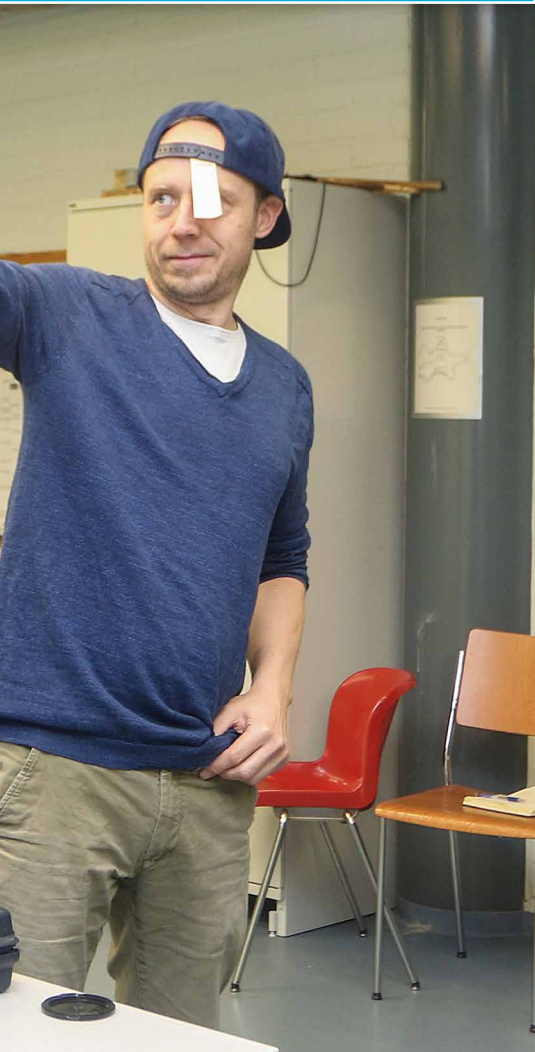
"Puhutaan 5–10 sekunnin optimipidos-

Seppo Niemelän kilalaukaukset tuottavat tuloksen 140. Keskiarvo per ammuttu laukaus on 7,0.

ta, sen jälkeen tähtäys ei enää parane, vaan laukauksessa mennään arvontaosastolle", Loponen muotoilee.

Loponen kertoo, että usein nuoret ampuvat aloittavat pistoolin sijaan kiväärillä har-

...sulassa.

Rauno Hietasen kisalaukaukset tuottavat 101 pistettä. Keskiarvo per ammuttu laukaus on 5,05.

joittelun. Kiväärillä tuen päältä ammuttaessa pääsee nopeasti hyviin tuloksiin, toisin kuin pistoolilla, joka tuettunakin voi olla turhauttavaa nuorille ampujille, jos osumia ei tule.

Viereisellä radalla ampuu **Seppo Nieme-**

Tyttären ilmakivääriharrastus vaihtuikin isän ilmapistooliin

Seppo Niemelä istui monta vuotta radan reunalla huoltajan roolissa, kun tytär kävi ampumassa. Kun isä aloitti ilmapistoolilajinsa, tytär lopetti omansa.

Teksti & kuva RAUNO HIETANEN

Seppo Niemelän tytär innostui yhdeksänvuotiaana ilmakivääristä. Siinä on syy, miksi Niemelän käsissä on tänään ilmapistooli.

"Olin tyttärelleni Kolmen Koon huoltaja: kuljeta, kustanna ja kannusta. Tyttäreni lisäsi siihen pari koota eli kanna ja korjaa", Niemelä kuvailee.

Niemelä istui radan reunalla 4–5 vuotta kun tytär ampui ilmakiväärillä.

Kun tytär oli tarpeeksi vanha kantamaan varusteensa itse treeneihin, Niemelä päätti aloittaa oman ampumaharrastuksen. Hän osti ilmapistoolinsa kolmisen vuotta sitten.

"Mutta sitten kun ostin pistoolin, tytär ilmoitti että hän lopettaa ampumisen. Vuoden verran puhuin, että ei hänen tarvitse montaa kertaa viikossa käydä ampumassa, vaikka vain kerran kuussa. Mutta se ei käynyt, ja varusteet myytiin."

Niemelä kertoi, että tytär jäi kuitenkin kaipaamaan lajin ilmapiiriä, ja asiat etenivät niin, että nyt 17-vuotias tytär onkin nuorisovalmentajana Keski-Uusimaan Ampumaseurassa.

Niemelä käy radalla pari kolme kertaa viikossa. Oman pistoolin hankinnan jäl-

Seppo Niemelä harrastaa pistooliamuntaa. Kisoissa hän ei ole vielä käynyt. "Ehkä tänä kautena pitää joku kisa kokeilla."

leen Niemelä ehti harjoitella vajaan vuoden ennen taukoa.

"Tuli korona ja radat menivät kiinni, eikä puoleentoista vuoteen tullut käytyäkään."

"Yhtään ainutta kisaa en ole vielä ampu- nut, mutta ehkä tässä tänä kautena joku kisa pitää kokeilla."

Niemelä pitää pistoolilajin vaivattomuudesta.

"Sikäli helppo laji, kun ei tarvitse muuta kuin pistoolin. Mutta aika äkkiä tulee kengät ja ampujan lasit. Panoksiin menee jonkin verran rahaa, 500 panoksen rasia maksaa noin kymmenen euroa.

lä, kisakumppani. Koska ilta ei tästä nuoru- ksen tiettävästi eivät paikallaolijatkaan, aloitamme kisan. Onhan tässä jo puoli tuntia perusteita ja harjoittelua takana.

Tyypillinen kisa ilmapistoolissa on 60 laukausta 75 minuutissa, mutta me tyydymme suppeampaan kilpailuun, jossa laukauksia on kaksikymmentä. Aikarajaa emme sovi.

Kymmenen laukauksen jälkeen Niemelällä oli jo 73 pistettä ja ensikertalaisella 47. Kahdenkymmenen laukauksen kisassa Niemelän tulos on 140, kun allekirjoittaneen tulos on 101 pistettä.

Kisan jälkeen Niemelä kertoo, että häntä jännitti. Ettei vaan tulisi huonompaa tulosta kuin ensi kertaa lajia kokeilevalle. Pelissä oli kuitenkin kovin mahdollinen panos: maine. Pelko osoittautui turhaksi, ja hyvä niin.

Kisan jälkeen Niemelä jää vielä harjoit-

telemaan, kun keskustelemme Kimmo Loposen kanssa pistooliamunnasta ja jännittämisestä, että miten jännitys vaikuttaa helposti kilpailutilanteessa.

Pian Niemelä on saanut pari harjoitus- sarjaa ammuttua ja ottaa osaa keskusteluun. Hänen harjoitussarjojensa tulos oli selkeästi parempi kuin leikkimielisessä kisassamme.

"Kuusi pistettä lähti pois kymmenessä laukauksessa kisajännityksen takia."

Ihminen on monisyinen olio. Pään sisäiset tapahtumat vaikuttavat herkästi lopputulokseen.

"Monesti kun se start-komento tulee niin se on maaginen juttu, sitten se kisajännitys iskee päälle", Loponen pohtii.

Kirjoittaja on Urheiluampuja- lehden ulkoasuvastaava.

jatkuu

Ilmapistooliampujalle löytyy paljon paikkoja, missä harjoitella

Säännöllisellä harjoittelulla pistooliampunnassa voi edetä nopeastikin kansalliselle tasolle.

Teksti & kuva RAUNO HIETANEN

Ennen kuin pistooliampunnassa päästää tositoimiin, täytyy säätää pistoolin kahva sopivaksi.

Pistoolilla ammuttaessa tämä on yksi olennaisimmista asioista. Kun asetta pitelee suoraksi ojennetun käden päässä, kaikki lisätuki on tervetullutta.

Monet muotoilevat kahvaa itse, jos pistoolin vakiosäätövalikoima ei riitä. Esimerkiksi pistooliampuja **Seppo Niemelän** asean kahvaan on kittaamalla lisätty muotoja.

Pistooliampumista voi kuvailla matalan kynnyksen lajiksi. Siinä ei tarvitse oikeastaan muuta kuin riittävän hyvän näön ja toimivat silmät, silmälasilla korjattuna tai ilman.

Muita eteenpäin auttavia ominaisuuksia ovat rauhallisuus ja hyvä keskittymiskyky. Lajiin pääsee sisään lyhyelläkin opastuksella.

Ilmapistoolissa ei aseensa lisäksi muita varusteita juuri tarvitse, ainakaan aluksi. Jossain vaiheessa harrastajat sijoittavat pienen summan ampujan kenkiin ja ampujan laseihin. Aselupaakaan ei ilma-aseeseen tarvitse.

Ase koteloineen ja panoksineen kulkee helposti mukana, ja helppous tekeekin lajin houkuttelevaksi **Kimmo Lopen** mukaan.

"Varusteiden kanssa ei tarvitse kikkailla."

Ilmapistoolilla on helppo tehdä tähtäyksen pitoharjoittelua kotioloissakin. Har-

Hyvin ampujan käteen istuva kahva on tärkeässä roolissa ilmapistoolissa. K-UAS:n Kimmo Lopenen säätää ilmapistoolia seuran käytössä olevalla radalla Tuusulassa.

rastuspaikkojakin ilmapistoolille on hyvin tarjolla. Ilmapistooliradoilla ammutaan samoilla elektronisilla tauluilla kuin ilmakiväärikin. Näin on asia myös K-UAS:n radalla Tuusulan uimahallin kellaritiloissa. Ilmapistoolitaulu on tosin mitoiltaan isompi, kympin halkaisija on 11,5 millia, kun ilmakivääriässä halkaisija on vaivaiset puoli millia.

Uusi kilpakäyttöön sopiva ase maksaa tuhannesta eurosta ylöspäin, mutta markkinoilla on paljon käytettyjä ja hyväkuntoisia aseita.

Lopenen mukaan säännöllisellä harjoittelulla aloittelijakin voi edetä kansallisen kärkeen tuntumaan nopeasti pistooliampunnassa.

"Kyllä minä luulen että talven säännöllisellä harjoittelulla kansalliseen kuntoon pääsee. Aktiiviharrastajia on vähän, ja se on ihan saavutettavissa jos jaksaa tehdä hommia."

Jos kansallinen taso on tähtäimessä, Lopenen sanoo, että siinä tarvitaan mielellään joku toinen analysoimaan ampumasuorituksia.

Apuvälineetkin tulevat kyseseen, kuten esimerkiksi tähtäinapuri, joka pirtää tietokoneen ruudulle tähtäyksen liikeratoja ja joka paljastaa virheitä tai puutteita teknisessä.

"Eli jos ase seilaa, niin saa palautetta sen suhteen", Lopenen selittää. 🛠️

Ilmapistoolin suomalaisia kärkinimiä

Joonas Kallio, synt. 1988

Esa Savola

Ella Hakala, synt. 2004

Arttu Laulainen

Ritva Karri, synt. 1960

Reetta Lustig, synt. 1983

KUVAT: LASSI PALO, JUHA SAARINEN, JUHO PAAVOLA

HAUK:n innovatiivinen luotiloukkuprojekti

Teksti PEKKA SUURONEN

Kuvat LASSI PALO

Hollolan Hälvälässä on kehitetty innovatiivinen luotiloukku 50m lajeihin, siis pienoiskivääri- ja vapaa-pistooliammuntaan ja patruunalle 22 Long Rifle. Suunnittelu ja materiaalit ovat kotimaista tekoa. Työryhmäksi mainitaan Hälvälän Ampumaurheilukeskukseen (HAUK) aktiivit **Jorma Nevala, Heikki Mattila ja Tapio Jurvanen**.

Tavoitteena oli luotiloukku, joka olisi tehokas, helposti huollettava, mahdollisimman äänetön, kustannuksiltaan järkevä ja säilyttäisi paljaat 22 LR-lyijyluodit mahdollisimman ehjänä lyijypölyn minimoimiseksi.

Näillä määritelmillä luodin jarrutusaineeksi valittiin raekooltaan 1–2 mm kumirouhe hiekan asemesta. Ajatus kumirouheen käytöstä saatiin Kuopiosta **Heikki Pääkköselä**, KAMS:n puheenjohtajalta.

SÄILIÖKSI VALIKOITUI nastolalaisen Uponorin valmistama vahvistettu hulevesiviemäriputki, jonka sisähalkaisija on 275 mm. Itse loukun pituudeksi valittiin 350 mm. Prototyypissä sisällä oli pahvisia välilevyjä 100, 150 ja 200 mm välein.

Täten voitiin tutkia, kuinka pitkälle luoti etenee. Koeammunnoissa 320 m/s lähtevät luodit "matkustivat" keskimäärin 150–170 mm, kaikki alle 200 mm. Ne menettivät painostaan vain 1–2 prosenttia. Näyttäisi siltä, että loukun suunnittelukriteerit ja mitoitus osuivat oikeiksi. Kuvasta nähdään, että luodit ovat lähes ehjiä.

Sisäänmenoaukossa käytetään kahta 5 mm paksua luonnonkumilevyä, joiden väli on 12 mm. 22 LR-luodin nimellishalkaisija on 5,6 mm. Kumilevyt sulkeutuvat lähes täysin luodin läpimenon jälkeen.

Aika näyttää, millaisin väliajoin kumi-levyt pitää uusia. Kumilevyjen vaihdon yhteydessä luodit on seulottu huoltovälin selvittämiseksi.

TAKASTOPPINA ON 8 mm paksu teräslevy. Tähän asti ei kokeiden perusteella yksikään luoti tullut. Luotiloukun kehikko on rakennettu vanerilevyistä, kierretangoista ja lyönti- ja siipimuttereista, mikä mahdollistaa helpon purettavuuden huoltoa varten.

Jos jarrutusaine olisi esimerkiksi hienoa hiekkaa, pehmeät lyijyluodit kärsisivät paljon enemmän ja menettäisivät painoaan. Kumirouhetta on hankittu muun muassa Kuusakoski Oy:ltä.

Netissä on paljon tietoa luotiloukuista. Kumirouhe näyttää olevan suosittu jarruaine.

Luotiloukun kokoaminen on puhdasta käsityötä. Kuvassa Tapio Jurvanen.

Tästä kumilevystä on ammuttu läpi jo monta kertaa. Kumirouhe näyttää olevan ihanteellinen luodin "jarru".

Jarruaine tulee siivilöidä tietyin väliajoin, joka tulee selviämään käytön kestäessä. Seulan silmäkokona on käytetty 4 mm. Luodit jäävät seulaan ja kumirouhe valuu läpi. Se voidaan käyttää uudelleen. Lyijy voidaan myydä kierrätysmetallina.

Nyt ampumakeskuksessa on 50 loukkua 50m radoilla. Loukku on osoittautunut toimivaksi. Mietinnässä on, soveltuisiko kumirouhe järeämmille kaliipereille.

HÄLVÄLÄN AMPUMAUURHEILUKESKUS (HAUK) on vuonna 2016 Hollolaan perustettu yhdistys, johon kuuluvat muun muassa Lahden Ampumaseura (LAS), Special Weapons Club, Lahden Varuskunnan Metsästysyhdistys, Lahden Reserviupseerikerho, Hollolan Urheilijat -46, Lahden Hiihtoseura ja lisäksi toistakymmentä metsästysseuraa ja paikallisia sekä pk-seutulaisia reserviläisyhdistyksiä.

Perusrakenne tehdään Uponorin hulevesiviemärin putkeen. Takastoppina on kahdeksan millimetriä paksu teräslevy.

Yhdistys hallinnoi useita ampumaratoja Hälvälässä, kuten esimerkiksi 40-paikkaista ampumahiihtorataa, 50m riistamaalirataa (olympiakivääri) ja 10-paikkaista 50m rataa, jossa on kaksi vapaa-pistoolipaikkaa ja kahdeksan pienoiskivääripaikkaa (elektroniset Inband-taulut).

HAUK:lla on oikeus käyttää virka-ajan ulkopuolella Puolustusvoimien ratoja 25m pistooli, 150m kivääri, 300m kivääri ja tilan-nerata.

HÄLVÄLÄN HARJOITUSALUE on peruja ajalta, jolloin Lahden Hennalassa oli vielä vireä varuskunta (muun muassa Hämeen Rykmentti, myöhemmin Ratsujääkäripataljoona, PV Urheilukoulu, Huoltokoulu ja Sotilasmusiikkikoulu) vuosina 1911–2014.

Nyt Hälvälän harjoitusalueetta luotiaseratoineen hallinnoi Panssariprikaati. 🛡️

ČZ 75 TS 2

– toimintapistoolien suosikki –

Teksti
PEKKA SUURONEN

Kuvat
PEKKA SUURONEN, PERAZZI

ČZ oli Suomessakin tunnettu asenimi jo aikana, jolloin Tšekkoslovakia kuului Varsovan liittoon. Tšekkoslovakian itsenäistyttyä vuonna 1989 brändi lähti lentoon.

Nimi ČZ tunnettiin Suomessa pitkistä aseista 1950-luvulla, esimerkiksi pitkärekkyisestä haulikosta CZ 241, joka toimi kuten Browning Auto-5, mutta oli edullisempi. Myös ČZ-merkkisiä moottoripyöriä näkyi Suomessa 1950-luvulta lähtien. Niillä oli etäinen yhteys asetehtaaseen.

ČZ-pistooleita alkoi näkyä Suomessa 1970-luvulla. Yhdysvaltain valloitus alkoi 1997, kun perustettiin ČZ USA aluksi Kaliforniaan, sittemmin Kansasiin.

ČZ osti haulikkovalmistaja Brnon vuonna 2005, revolveri- ja pistoolivalmistajan Dan Wessonin 2006 ja ikonisen amerikkalaisbrändin Colt Firearmsin helmikuussa 2021.

ČZ on nykyään tunnettu nimellä ČZUB, Česká zbrojovka Uherský Brod eli Tšekin tehtaas Uherský Brod -nimisessä kaupungissa. Tehtaas sijaitsevat nykyisen Tšekin valtion äärimmäisessä kaakkoisosassa. Työntekijöitä on 1800.

Tšekin rajanaapureita ovat idässä Slovakia, joka erosi Tšekkoslovakiasta vuonna 1993, pohjoisessa Puola, etelässä Itävalta ja lännessä/pohjoisessa Saksa.

ČZ:N ASETEHIDAS perustettiin vuonna 1936 Uherský Brodiin. Se perustettiin alunperin valmistamaan sotilasaseita naapuri-Natsi-Saksan uhkaa vastaan, jonka potentiaali alkoi 1933. Mutta toisin kävi. Saksa käytännössä miehitti Tšekkoslovakian 1938 ja ČZ:n asetehtaas päättyivät tuottamaan aseita ennustetulle viholliselle eli Hitlerin Saksalle.

Helmikuussa 1945 Tšekkoslovakia joutui Jaltan korttipelipöydässä Neuvostoliiton etupiiriin ja siitä tuli Neuvostoliiton satelliittivaltio. ČZ:n tehdas ryhtyi valmistamaan sotilasaseita Varsovan liiton käyttöön, esimerkiksi vz. 48, vz. 58 ja vz. 61. Näitä nimi-

(laukku) ČZ:n laukku on todella iso. On tilaa esimerkiksi patruunoille.

Tässä on kantaisä eli ČZ 75 B.

tehtiin konepistooleiksi (samopal vzor) eikä rynnäkkökivääreiksi, vaikka kaliiperi olikin loppua kohden kiväärimäinen 7,62x39 mm eli Suomen sotaväen tämän päivän kiväärikaliiperi.

PISTOOLI NÄKI päivänvalon mallinumeronsa kertomana vuonna 1975. Olen joskus tehnyt jutun tästä kantapistoolista. Se oli kaksitoiminen niin kuin palvelusaseen kuulokin olla, mutta kirjoitusase on urheilu-

pistooli ja yksitoiminen (single action).

On kaksi koulukuntaa. ČZ itse väittää, että TS 2 on täysin uusi ase. Toiset väittävät, että alkuperäisessä 75:ssä ja TS 2:ssa olisi yhteensopivia osia. En ota kantaa, kun ei ole alkuperäistä ČZ 75:n mallia käsillä.

ČZ 75 TS 2 (TS = Tactical Sports) toimitetaan todella suuressa kovassa laukussa, jota 1970-luvulla olisi nimitetty "asiapullosalkuksi". Laukun koko on 450x360x105 mm.

Aseen mukana tulee kolme lipasta. Lipastuslaite tulee myös hyvään tarpeeseen.

Liipaisin on erikoisen muotoinen, mutta arvatenkin tarkan tutkimuksen tulos. Liipaisinkaaren etuosa on karhennettu kahden käden ammuntaa ajatellen.

Takatahtäin on jämerä mutta niukasti säädettävissä. Varmistimen runsaskokoinen "lippa" helpottaa käyttöä.

Laukussa on kaksi helppokäyttöistä näpsälpää. Ei numerolukkoja eikä irtolukon sinkilöitä. Laukun alapehmusteessa on lukuisia valmiiksi laserleikattuja paloja, joita poistamalla voisın ajatella poteroiden sopivan esimerkiksi patruunarasioille.

LAUKUSTA LÖYTÄVÄT puhdistusharja ja pesuri. Lisäksi kaksi kuusiokoloavainta (AV 1,5 ja 2,5 mm) sekä yksi Torx TX20. Jälkimmäisellä irrotetaan kahvalevyt. Lisäksi tuli

yksi sokkatappi, jota voi käyttää luistisalan tilalla linkun akselina, ehkä hätävarana. Löytyy kolme 20 patruunan lipasta (superhienoa!). Lippaat ovat kaksirivisiä ja runkomateriaaliltaan terästä. Tarkastusaukot ovat 5 ja 20 patruunan kohdalla. Lippaan pohjassa ei ole pehmikettä (pad) pudotusta ajatellen. Lipas on helposti purettavissa huoltoon varten.

Löytyy yksinkertainen muovinen lipastuslaite, joka on todella tarpeen, jos haluaa

lipastaa kaikki 20 patruunaa. Viimeiset patruunat ovat työn ja tuskan takana.

On ohjekirjanen ja takuutodistus. Ohje on 62-sivuinen koossa 105x148 mm. Kuvat ovat tämän seurauksena pieniä ja liitetty etu- ja takakansiin. Räjätyskuva löytyy, samoin osaluettelo.

Ohjekirjan teksti on (minun vanhoihin silmiini) häiritsevän pientä. Sivuja on syntynyt siitä syystä, että kieliversioita on viisi (EN, ES, CZ, DE, FR). Yhdelle kieliversiolle jää 11 sivua. Suomennosta ei ole.

PERUSMÄÄRITELMÄNÄ ČZ 75 TS 2 on lipapaallinen, itselataava (suomalainen toimintatapa 3), yksitoiminen, 9 mm Luger-kaliiperinen pistooli, lyhyt ase, tarkoitettu practical-lajien urheilukäyttöön, esimerkiksi production-divisioonaan (standard).

Jotkut versiot soveltuvat myös toisiin lajeihin (esim. SRA). Pistooli on lyhytrekkylinen, keikkapiippuinen, kahdella lukituskuurnalla ja harjanteella varustettu, "linkkupiippuinen". Siis "System Browning".

ČZ 75 TS 2 malli esiteltiin loppuvuodesta 2020. Tehtaan ilmoituksen mukaan tämä on "seuraavan sukupolven pistooli".

Alla olevasta linkistä näet mukavan tehtaan animaation, miten TS 2 puretaan. Ei se oikeassa elämässä ihan näin helppoa ole... (www.czub.cz/en/firearms-and-products-family/cz-ts-2)

Kirjoitusase on jyrkäv ja painava pistooli (1371 g tyhjällä lippaalla). Piipun pituus on 129 mm patruunapesineen.

KAUNEUS ON katsojan silmässä, mutta minun silmäni kirjoitusase on osuvasti kaksivärinen. Kahvalevyt ovat kirkasta alumiinia, muut osat ovat jollain tapaa mustatut. Pistooli näyttää nokkاپainoiselta ja onkin sitä, sillä piipun alla oleva runko-osa on jyrkävää tekoa. Kaikki on terästä paitsi kahvalevyt, lippaan pohjalevy, lipasaukko (funnel), liipaisin, rekyylijousen holkki ja joitain pienosia.

Luistissa on hieman karkeajakoiset karhennukset sekä etu- että takapäissä. Parasta ollakin, sillä rekyylijousi on vallan ponteva. Pistoolin räkkääminen vaatii sormivoimia. Ahkera ampuja voinee harkita käsineiden käyttöä.

Luisti jää taakse, jos

jatkuu

aseessa on tyhjä lipas. Uudelleen lipastaminen on silloin helppoa. Muuten luisti on räkättävä. Hanan virittäminen etukäteen auttaa räkkäystä hieman mutta ei paljoa.

ASEESSA ON KEVENNETTY ulkoinen iskuvasara eli hana (hammer) tyyppiä luuranko (skeleton). Tällä on haluttu nopeuttaa iskuvasaran lukkoaikaa. Kahvan takayläosassa on reilunkokoinen kannus (spur) suojaamaan peukalohankaa iskuvasaran puraisulta.

Kahva on nähdäkseni sopiva isokokoiselle kädelle. Teräsrungosta johtuen kahvaa ei oikein voi pienentää. Kahvan ja kahvalevyjen karhennuksia on joka puolella ja joka lähtöön.

Isokokoinen lipassalpa on vasemmalla puolella, mutta sen puolta voidaan vaihtaa. Varmistin on valmiiksi kaksipuolinen. Luisitalpa on vasemmalla, mutta sekin voidaan vaihtaa toiselle puolelle tarvikelosilla. Tyhjäkin lipas putoaa vapaasti jousen vauhdittamana.

Liipaisinkaari on reilun kokoinen. Se on etuosastaan taivutettu ja karhennettu kahden käden otetta varten.

RUNGON VASEMMALLA puolella "logo, CZUB, Made in Czech Republic, CZ". Luisitin vasemmalla puolella "CZ TS 2 9x19, logo". Kahvalevyn vasemmalla puolella "Tactical, 2". Kahvalevyn oikealla puolella "Sports, 2". Luisitin oikealla puolella CIP-leimaukset ja sarjanumero. Patruunapesässä samoin sarjanumero ja kaliiperimerkintä "9x19". Lippaan pohjalevyssä on "40 9x19". Lippaan sivussa on "9x19" ja "20" viimeisen patruunan tarkastusaukon kohdalla.

Etutähtäin on kiinteä punainen valokuitujyvä. Takatähtäinkin on kiinteä, mutta sitä voi paria kuusiokoloruuvia löysäämällä siirtää sivusuunnassa. Mitään napsuja tai asetteikkoja ei ole, joten "yrityksen ja erehdyksen kautta" mennään. Mutta toisaalta tämä ei ole ISSF 25m pistooli, joten menköön.

Korkeussäätö on hankalampi juttu. Takatähtäin on korkeuden osalta kiinteä. Ohjekirjan mukaan koko takatähtäin pitäisi vaihtaa. Toisaalta ohjekirja neuvoo, että italialaisella LPA:lla on tähän pistooliin olemassa täysin säädettävä tähtäin TRT 91 BW 07. Esimerkiksi Asetalo Oy Virroilla.

ISKUVASARAN VIRITTÄMINEN on helppoa. Laukaisu on herkullinen. Laukaisuvastus on noin 1,2 kg. Kun kirjoitusase oli maahantuojaan demoase ja jo useissa käsissä käynyt, niin ei voi sanoa, mitä laukaisu olisi tehtaan jäljiltä. Kirjoitusaseessa etuveto oli noin 5 mm, jota seurasi hienoinen venymä.

Varmistin menee päälle vain viritettyinä. Varmistin on molemminpuolinen ja juoheakäyttöinen. Se toimii paremmin vasemmalta puolelta suuremman nupin koon vuoksi.

Lippaan asettaminen on helppoa, kiitos lipasaukon ohjaimen (funnel, magwell), joka on muuten erillinen osa. Siten asese-

Huoltopurku on tavanomaista Browning-tyyppiselle pistoolille. Helppoa kun sen kerran oppii.

Oikeanpuoleinen varmistin on pienempi kokoinen, mutta toimii sutjakkaasti.

pä voisi mahdollisesti asentaa sellaisen myös vanhempiin ČZ 75 -pistooleihin.

Lipas lukittuu hienosti ja pistooli kuittaa lukittumisen sekä äänellä että tuntumalla.

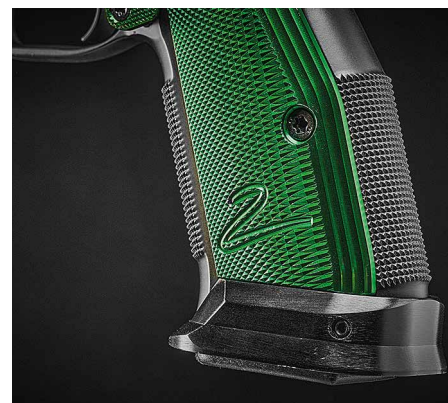
HUOLTOPURKAMINEN ON selitetty vain sanallisesti. Mitään kuvia ei ole. Jos ohjekirjan kielet eivät taivu, niin sitten on hankalampaa. Tietysti kun sen kerran tekee, niin sitten sen osaa. Ensikertalaisella voi olla ongelmia.

Onneksi on olemassa internetin ihmeellinen maailma. Sieltä löytyy videoita (Youtube) vaikka kuinka (mutta kielillä).

Huoltopurkaminen on periaatteessa yksinkertaista, mutta kirjoitusaseessa lipassalpa (joka toimii myös "linkun" akselina) istui todella tiukassa. Voi olla, että ase oli vain uusi ja vähän ammuttu.

Toinen huomio oli se, että ohjekirjan neuvo kahden merkkiviivan (luisitin vasemmalla puolella) yhteen saattamiseen ei riittänyt ohjekirjan mukaisesti hanan viritäminen puolivireeseen (half cock). Luistia piti liikuttaa pikkuisen enemmän. Ja sen pidättämiseen tarvittiin näppivoimia.

Kolmas huomio oli se, että rekyylijousi ja kara lepäävät piipun alla sijaitsevassa potterossa ja holkissa ("sleeve"). Tämän irrottamista ei ole mitenkään selitetty. Eikä tämän holkin irrottamiseen ole työkalua. Tähän

TS 2:n kahva on huolellisesti karhennettu joka sivulta. Lippaan musta "suppilo" on erillinen osa.

riittäisi ihan simppele tuurna, vaikka muovia, koska holkkikin on muovia. Jos holkkia ei saada irti, ei piippukaan irtoa luistista. Piipun irrottaminen taas on välttämätöntä piipun puhdistamiselle.

En oikein lämpene ČZ 75:n ohjekirjalle. Ja vielä se pettiifontti ja suomennoksen puute...

Tietysti pistoolipracticalin ja ČZ 75:n konkarit tuhahtavat tälle kritiikille.

ČZ 75 TS 2 ON Production-divisioonaan ajateltu practical-pistooli, jonka hankkiminen on aktiiviselle harrastajalle taloudellisesti mahdollista ilman, että tarvitsee viedä perheen perintöhopeita kaniin.

Esittelyase maksaa 2100 euroa. Siitä on myös toisiin lajeihin suunniteltuja ja tuunattuja malleja Racing Green ja Deep Bronze, joiden rungot ovat todennäköisesti Ceracotella väritettyjä. Ne maksavat enemmän.

ČZ 75:n maahantuoja on Aseliike Markus Remes Oy Kempeleellä (Oulunsalossa). Jälleenmyyjä on ympäri Suomen Ahvenanmaalta Ivaloon. 🛠️

<https://www.remes.fi/jalleenmyyjat.html>

<https://www.remes.fi/urheiluammunta/aseet/kasiaseet/cz-pistoolit.html>

RADOILTA KERÄTTYÄ

14 VUOTTA SITTEN...

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Urheiluampuja-lehdessä 6/2007 kirjoitettiin usean sivun verran lyijystä, joka on juuri nyt erittäin ajankohtainen asia niin Suomessa kuin muuallakin Euroopassa. Artikkelin mukaan Yhdysvalloissa alettiin 1970-luvulla kiinnittää huomiota vesilintujen lyijymyrkytyksiin. Sen seurauksena ruvettiin lyijyhaualien käyttöä kieltämään ensin Yhdysvalloissa ja sitten Euroopassa.

– Ensin vesilinnustuksessa, sitten muusakin metsästyksessä, ja nyt lyijy rupeaa olemaan uhanalaista jo kiekkoourheilusakin. Pelkona on lyijyn kulkeutuminen pohjavesiin. Tästä ollaan jossain määrin mieltä, lehdessä sanottiin.

LEHDEN MUKAAN lyijyn seuraajan löytäminen ei ollut ihan yksinkertaista, sillä lyijyllä oli useita hyviä ominaisuuksia: suuri tiheys, pehmeys (ei vahingoita haulikon piippuja), helppo muovattavuus,

hyvä saatavuus ja edullinen hinta (aikoinaan).

Huonoja puolia olivat oikeastaan vain myrkyllisyys ja tiettyä riistaa metsästettäessä liiallinen pehmeys. "Mutta kiekot rikkoutuivat hienosti. Lyijy on ihanteellinen haulimateriaali kiekkoourheiluun."

Ensimmäinen seuraaja oli jutun mukaan rauta eli teräs.

LEHDEN TOISESSA lyijyä käsittelevässä artikkelissa todettiin, että lyijystä on tehty "pahis" parinkymmenen viime vuoden aikana.

– Ampumaratoja on suljettu ja lyijyhaualien käyttö vesilinnustuksessa on kielletty. Mutta kiekko-radoilla ammutaan vielä lyijyä. Mitä tulee tapahtumaan kiekkoourheilussa patruunoiden osalta?

Urheiluampuja-lehti pyysi asiasta tietäviä kiillottamaan kristallipalloaan. Näkemyksiä oli monenlaisia. Lyijykirjoitukset päättyivät seuraavasti: "Tällä kirjoittamalla Suomessa jatketaan entisten nuottien

Sen osalta?
sestas tietäviä kiillotta-
lloaan. Ensimmäinen uhri
Käre Nicolayson. Hän on
SC:n (European Shooting
ympäristökomitean) jäsen

OLAYSEN

uraavassa lyhyesti vastaus

laukonpatruunoiden hinta,
skeet- tai trap-patruunoita,
urikaan on noussut 30 vuoa-
on, että radoilla ammu-
niemman patruunoita.

riko haulikon patruunoi-
vaimistettu, mutta muutama
yli 3 000 miljoonaa. Jos
unan keskimääräiseksi hau-
grammalla, tämä tarkoittaa
keskimääräisyyttä. Tämä
odennäköisesti haulipatruu-
eksi ennen lyijyä maailmas-
istosten jälkeen.

lyijyn suuri osa näistä patruu-
n ampumaradoilla – harjoit-
uissa.

elisen stabiili metalli. Se tar-
okadodu helposti. Metall-
ykyllä useimmilla kasei-
uterkin joskus tinnut syövät
oraa – ruoan jauhamiseksi
Silon tällöin lyijyhauleja
kai soseutettiin. Ihmusa-
hetut lyijyhaukat joutuivat
ppaamen ympäristön, jol-
tuu. Tällöin vapautuu lyijyn
at endonastasi myrkyllisiä
jolia. Tämän vuoksi vesilin-
nustusta lyijyhaukilla
lyijyn hidas hajoaminen
lyijysooloja, jota eivät luke-
enkin belyissä olosuhteissa
eristää vesiluokset lyijy-
hua pohjaveen myrkytän-
tuu etupäässä hajoaman-
ta tai sammutta kasvavissa

tietysti oli riski ampuma-
materaperä voidaan käsitellä

roituspainie. Kun keski-
teollisen varakas henkilö,
jokaan vaikutteet vähentä-
vistä patruunoiden määrän.

Lyijyhaukipatruunoi-
le on julistettu käyttö-
kielto muutamassa maassa.
Meleen tulevat Norja,
Tanska, Hollanti, Belgia,
Ruotsi

– eikä voi olla muutama
lisää. Kielto koskee
osittain rata-ammuntaa,
osittain lyijyhaulei-
la tapahtuvaa metsästystä.

Kuten ehkä tiedät, Ruotsissa
oli lyijyhauki-
kielto metsästyksessä. Nyt
siinä on kuitenkin
pyydetty päätös. Lyijyhau-
lien käyttö on sallittu
(päästi vesilinnustuk-
sessa), kunnes
hyväksyttävä haulimateri-
aalit on kehitetty.

Kansainvälisissä kilpailuissa
ainoastaan lyijyhau-
lien käyttö on sallittu.
Tähän on useita syitä.
Skeet-lajissa teräshau-
liit kyllä toimivat, mutta
ongelmana on kovien hau-
liin vaurioituminen rakenteis-
ta ja siitä

Teksti Pekka Suuronen, Kuvat Matti Eklund

Lyijy ja kiekkoammunta – maailman mielipiteitä

roituspainie. Kun keski-
teollisen varakas henkilö,
jokaan vaikutteet vähentä-
vistä patruunoiden määrän.

Lyijyhaukipatruunoi-
le on julistettu käyttö-
kielto muutamassa maassa.
Meleen tulevat Norja,
Tanska, Hollanti, Belgia,
Ruotsi

– eikä voi olla muutama
lisää. Kielto koskee
osittain rata-ammuntaa,
osittain lyijyhaulei-
la tapahtuvaa metsästystä.

Kuten ehkä tiedät, Ruotsissa
oli lyijyhauki-
kielto metsästyksessä. Nyt
siinä on kuitenkin
pyydetty päätös. Lyijyhau-
lien käyttö on sallittu
(päästi vesilinnustuk-
sessa), kunnes
hyväksyttävä haulimateri-
aalit on kehitetty.

Kansainvälisissä kilpailuissa
ainoastaan lyijyhau-
lien käyttö on sallittu.
Tähän on useita syitä.
Skeet-lajissa teräshau-
liit kyllä toimivat, mutta
ongelmana on kovien hau-
liin vaurioituminen rakenteis-
ta ja siitä

tulivat ammuntujen haulien
taiteutumattomuutta – tämä
on täysin mahdollista.
Tällöinen järjestelmien kus-
tannukset ovat suuret ja
niiden käyttöön otto on
mahdollista ainoastaan
suurilla keskusammun-
nataradoilla. Pienillä radoilla,
mitä usein useimmissa
maissa on käytössä, ke-
rällyn kustannukset muo-
dostuvat todella kalliiksi
jyvänsäiksi.

Terveystieteiden todostaminen
on kuitenkin tärkeää.
Ammunat tulisi rakentaa
suhteellisen kovalle alueelle,
missä lyijy (ammunat)
hauras ja pistoosirivien
käsittely tiheäsuhteella
pölyä. Käsit-
mahdollisesti käsiteltävä
asiamuok-
mikaaleilla. Kun ammu-
natarata joutuu
taak, pitäisi olla mahdol-
lisuus sen samentseen
tai sen pur-
Lopuksi on mainittava,
että osottavat huomattava
veloite, joka on perust-
della perustettu

mukaan. On varmaa, että muutoksia tulee, mutta millaisia ja millä aikataululla, siihen ei vastausta ainakaan tällä kyselykierroksella saatu. Jännityksellä katsotaan myös, miten lyijyn hinta kehittyy London Metal Exchangessa."

Näin siis neljätoista vuotta sitten.

LASSI PALO

Mis sie tarvitset hyvää ase-kaappia

Corrosafe-asekaappien turvallisuusluokka SSF3492 täyttää reilusti aselain vaatimukset turvakaapille, yli viiden ase- ja/ tai ERVA-aseiden säilytykseen.

Corrosafe CS16R

Hinta alk. 2375,-

50,-/kk

Corrosafe-rahoitus kaikille malleille. Maksuaika määrittyy hinnan mukaan.

Corrosafe 16K

Hinta alk. 1150,-

Corrosafe 6K

Hinta alk. 905,-

SAL:n jäsenille koodilukko ilman lisähintaa

Edun arvo **180,-** euroa

Tutustu uusittuun mallistoomme!

www.corrosafe.fi

Corrotech Oy, PI131, 95401 Tornio

Erkki 0400 391 725, Tapio 0400 635 179

corrotech@corrotech.fi

PS. Tuemme Kultahippu-toimintaa 35,- eurolla jokaisesta SAL:n jäsenen ostamasta Corrosafe-asekaapista.

Suomisportin seurapalvelu käyttöön

Urheiluyhteisön yhteistä Suomisport-palvelua kehitetään jatkuvasti Olympiakomitean johtamana. Seurojen uusi palvelukokonaisuus saadaan käyttöön vuoden alusta alkaen täydessä laajuudessaan.

Vuoden alusta alkaen seurat saavat käyttöönsä uudet jäsenhallinnan työkalut ja sitä kautta yhdistyslain mukaiset jäsenrekisteritoiminnot. Suomisportin seurapalvelu ja liittopalvelu erottuvat silloin kokonaan toisistaan.

MIKÄ MUUTTUU?

Toistaiseksi SAL:n seuroilla on näkynyt jäsenhallinnan osalta liittopalvelun puoli. Tähän näkyvyys päättyy, kun tilalle tulee seuran tarpeisiin paremmin vastaava seurapalvelun hallintapuoli. Käyttöön tulevat perinteisemmät jäsenrekisteritoiminnot, joissa jäsenyys ja jäsenmaksun maksaminen on eriytetty.

Seura kutsuu uudet jäsenet – ja siirtymävaiheessa myös vanhat jäsenensä – liittymään sääntöjensä mukaisiin jäsenluokkiin, hyväksyy jäseneksi ja osoittaa sen jälkeen jäsenilleen jäsenmaksut esimerkiksi vuosittain. Jäseneksi tulee liittyä vain kerran.

Jäsenmaksujen seuranta on helppoa, jos jäsenmaksut on peritty Suomisportin kautta. Seuran vastuuhenkilöt löytävät ajantasaisen seuran jäsenluettelon Suomisportista, jonne tulevat jäsenten osoitteenmuutokset

Mistä apua muutoksessa?

- ✗ SAL järjestää seuroille Suomisportin etäkoulutuksia seuraavasti:
- ✗ 20.12.2021 klo 17–18.30: Mikä muuttuu 2022? Lisätietoa uusista toimintatavoista ja apua niihin valmistautumiseen.
- ✗ 11.1.2022 klo 17.30–19: Palveluiden käyttöönotto ja maksupalvelusopimus
- ✗ 18.1.2022 klo 17.30–19: Tuomarikursseista ja tuomarikorttien myöntämisestä vastaaville täsmäkoulutus: Suomisportin tapahtumat ja meriittien myöntäminen (Uudet pakolliset toiminnot tuomarikursseille 2022)
- ✗ 27.1.2022 klo 17.30–19: Uusien työkalujen hyödyntäminen (Suomisportia

jo käyttäneille seuroille)

- ✗ 1.2.2022 klo 17.30–19: Ampumaurheilukouluja järjestäville seuroille täsmäkoulutus: Suomisportin (sarja) tapahtumat ja ryhmät
- ✗ Ilmoittautumislinkit koulutuksiin löytyvät liiton nettisivuilta tapahtumakalenterista www.ampumaurheiluliitto.fi/kalenteri/tapahtumat.
- ✗ Suomisportin seurapalveluihin voi tutustua: <https://info.suomisport.fi/seuroille/>. Tukivideoita ja materiaaleja löytyy: <https://www.tuki.suomisport.fi/ohjeet-ja-tuki-seurapalvelu>. Sanna Hellgrén on Ampumaurheiluliiton Suomisport-pääkäyttäjää.

automaattisesti Postilta, jos muuttaja ei ole kieltänyt tietojen luovutusta. Suomisport toimii vahvan tietosuojan ja GDPR:n mukaan.

Jatkossakin seura voi siis periä jäsenmaksunsa Suomisportin kautta, mutta mahdollisuus SAL:n jäsenmaksun ohjaamiseen suoraan liitolle yksittäisen aikuisjäsenen jäsenmaksusta päättyy. Näin ollen SAL laskuttaa jäsenmaksut jatkossa seuroilta erikseen jäsenmäärän perusteella.

MITEN SEURAN TULISI VALMISTAUTUA?

Saadakseen uudet toiminnot seuran on tehtävä maksupalvelusopimus Svea Paymentsin kanssa. Sen tekeminen on maksutonta. Seurakäyttäjää voi tehdä sen Suomisportissa, kun ensin kirjautuu sisään organisaatiokäyttäjänä.

Maksupalvelusopimukseen seura tarvitsee

yhdistysrekisteriotteen (enintään 3kk vanha), nimenkirjoittajien / hallituksen jäsenten nimet, hetut, ja sähköpostiosoitteet sekä pöytäkirjaotteet, josta käyvät ilmi seuran hallituksen jäsenet ja nimenkirjoittajat. Nimenkirjoittajat allekirjoittavat sopimuksen sähköisesti Svea Paymentsin palvelussa, jonne tulee linkki sähköpostiin.

Ole tarvittaessa yhteydessä Suomisportin asiakaspalveluun suomisport@olympiakomitea.fi. Seuran oma pääkäyttäjää voi antaa muille seuran vastuuhenkilöille seurakäyttäjätunnukset.

Nykyinen Suomisportissa oleva jäsenluettelo kannattaa ladata excel-muodossa talteen viimeistään 29.12.21. Vanhoihin jäsentietoihin ei tämän jälkeen enää pääse Suomisportissa käsiksi. Listan voi tarvittaessa pyytää liitosta. Vanhat jäsentiedot eivät siis siirry automaatti-

Tuomarikorttien koulutussisällöt muuttuvat

Vuodenvaihteessa astuvat voimaan uudet tuomarikoulutussisällöt. Keskeisin lisäys koulutussisältöihin tulee kilpailumanipuloinnin torjuntaan liittyvään koulutukseen.

Muutokset ovat seurausta Ampumaurheiluliiton uuden rehellisen kilpailun ohjelman hyväksymisestä.

Ensi vuoden alusta alkaen tuomarikortin myöntämiseen tarvitaan tuomarikurssin lisäksi kaikilla tasoilla SUEKin ylläpitämän Reilusti paras -verkkokoulutuksen suorittaminen.

Ylituomarikortti muodostaa tästä pienen poikkeuksen siten, että koulutus annetaan SUEKin kouluttajan pitämänä oppituntina kurssilla. Ylituomariin tulee kuitenkin ylläpitää Reilusti paras -verkkokoulutus voimassa suorittamalla se kahden vuoden välein ylituomarikortin voimassaoloaikana.

Maia Hoppu trapin tuomaritehtävissä.

II- ja I-luokan tuomarikortin uusiminen edellyttää Reilusti paras -verkkokoulutuksen suorittamisen uudelleen, joten näissä tuomarikorttiluokissa kilpailumanipulaation ehkäisyyn tähtäävä koulutus annetaan 4-5 vuoden välein.

II-luokan tuomarikortti tulee olla kaikilla SM-kisoihin osallistuvilta kilpailijoilta. Siksi

II-luokan tuomarikortin myöntämiseen tarvitaan lisäksi Puhtaasti paras -antidopingkoulutuksen suorittaminen verkossa.

Verkkokoulutukset voi suorittaa itselleen sopivana ajankohtana omatoimisesti.

Uudet tuomarikortit kirjataan jatkossa sähköisenä henkilön Suomisport-tilille pahvikortin lisäksi. Tuomarikursseja järjestävien tahojen tulee käyttää Suomisportia kaikkien kurssien ilmoittautumisiin.

Miksi kilpailumanipulaatiota pitää torjua ampumaurheilussa – eihän meillä ole sopusopeleja?

Muutokset tuomarikoulutussisältöihin liittyvät SAL:n vastuullisuusohjelman osana olevan rehellisen kilpailun ohjelman toteutukseen. Rehellisen kilpailun ohjelma sisältää toimenpiteitä dopingin ja kilpailumanipula-

ampumaurheiluseuroissa

sesti seurapalvelun jäsenhallintaan.

Suomisportin käyttöön ei liity kuukausi- tai vuosimaksuja. Peruskäyttö on seuralle ilmaista. Jos seura kerää maksuja Suomisportin kautta (esimerkiksi jäsen-, rata- tai osallistumismaksuja), maksutapahtumien yhteydessä veloitetaan transaktiomaksu, jonka suuruus maksutavasta riippuen on noin 1,32 euroa per maksutapahtuma.

URHEILUAMPUJAN POSTITUS

Urheiluampuja-lehden postitus siirtyy Suomisportiin vuoteen 2023 mennessä. Liittymällä liittymislinkin kautta Suomisportissa seurasi jäseneksi tai Luomalla Sporttitilin auttat paitsi seuraasi tavoittelemaan stipendiä, varmistat myös Urheiluampuja-lehden kohtamisen jatkossa postilaatikoosi. Lehden postituksessa siirrytään nimittäin 1.2.2023 alkaen käyttämään pelkästään Suomisportin tietoja. Tämä toteutetaan riippumatta siitä, ovatko kaikkien jäsenseurojen kaikki jäsenet tällöin Suomisportissa.

Määräajan jälkeen ne seurojen jäsenet, joilla ei ole Sporttitiliä, eivät siis enää saa Urheiluampuja.

Tähänkin asti seurat ovat ilmoittaneet vuosi-ilmoituksensa yhteydessä jäsenluettelonsa, jonka pohjalta on muodostettu Urheiluampuja-lehden postitusosoiteisto. Jatkossa jäsenet ilmoitetaan Suomisportissa lehtirekisteriin, joka toimii samalla tavalla kuin tapahtumailmoittautuminen nippuna, eli seuran jäsenrekisterivastaava ilmoittaa kerralla sukunimiä ja sportti-ID-numeroita hyödyntämällä jäsenistön lehtirekisteriin.

Seurojen, joiden kaikki jäsenet tai selvä enemmistö jäsenistä ovat jo Suomisportissa, kannattaa heti siirtyä käyttämään Suomispor-

tion ehkäisemiseksi. Liittohallitus hyväksyi rehellisen kilpailun ohjelman viime lokakuussa. Se löytyy liiton nettisivuilta osoitteesta <https://www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/vastuullisuus/rehellinen-kilpailu/>.

Kilpailumanipulaatiolla tarkoitetaan vilpillistä vaikuttamista kilpailun kulkua tai lopputulokseen. Kilpailumanipulaatio voidaan jakaa urheilu- ja vedonlyöntiperustaiseen manipulaatioon, ja se ilmenee eri lajeissa eri tavoin. Tavoitteena voi olla esimerkiksi taloudellisen hyödyn saaminen tai halutun tittelin saavuttaminen.

Kilpailumanipulaatiota voi tapahtua missä tahansa lajissa ja millä tahansa tasolla, se ei ole vain huippu-urheilun riski. Sen seuraukset vaikuttavat urheilun perusarvoihin kuten ennakoimattomuuteen ja reiluun peliin sekä urheilun uskottavuuteen, maineeseen ja talouteen.

Seuroille jaossa 10 000 euroa

VAUHDITTAAKSEEN siirtymistä Suomisportiin Ampumaurheiluliitto palkitsee seurojaan, joiden kaikki jäsenet ovat Suomisportissa tiettyyn päivämäärään mennessä. Jaossa on yhteensä 10 000 euroa.

Summa arvotaan seurastipendeinä kahdessa erässä niiden seurojen kesken, joiden kaikki jäsenet ovat Suomisportissa 28.2.2022 mennessä (5 000 €) ja 30.4.2022 mennessä (5 000 €). Mikäli seura ehtii valmiiksi ensimmäiseen määräaikaan 28.2.2022 mennessä, on se mukana molemmissa seurastipendien arvunnoissa. Yksittäiset stipendit ovat 3 000–1 000 € seuran koosta riippuen. 3 000 euron stipendistä kilpailevat suurimmat, yli 300 jäsenen seurat. Pienempien seurojen sarjoissa (alle 100 jäsentä ja 100–300 jäsentä) stipendi on 1 000 euroa.

Jokaisessa kokoluokassa stipendin saa kaksi onnekasta seuraa niiden seurojen joukosta, joiden kaikki jäsenet ovat määräkseen mennessä Suomisportissa.

SEURAKÄYTTÄJÄ: LUO ENSIN JÄSENLUOKAT

Varmista ensin, että seurallasi on maksupalvelusopimus ja siten uudet palvelut käytössä. Luo seurallesi jäsenluokat ja kutsu jäsenet liittymään:

1) Mene seurasi etusivulle Suomisportissa ja kohtaan Hallinnon työkalut. Klikkaa

kohtaa Jäsenluokat.

2) Luo seuran sääntöjen mukaiset jäsenluokat (esimerkiksi juniorijäsen, aikuisjäsen, kunniajäsen).

3) Lisää jäsenluokkaan nimi ja kuvaus.

4) Järjestelmä luo liittymislinkin, jonka voit nyt jakaa seuran kotisivuilla, sähköpostitse tai muussa seuraviestinnän kanavassa.

HARRASTAJA: TOIMI NÄIN

1) Jos seurasi on julkaissut liittymislinkin, klikkaa siitä ja täytä kysytyt tiedot.

Ta-da valmis! Näin tulet täyttäneeksi liittymispyynnön, jonka seurakäyttäjä aikanaan hyväksyy. Prosessin yhteydessä sinulle syntyy samalla Sporttitili, jos sinulla ei sitä vielä ole.

Jos seurasi ei ole julkaissut liittymislinkkiä, kysy ensin seuran jäsenihteeriltä, onko sellainen tulossa lähiaikoina. Jos ei, voit auttaa seuraasi tekemällä itsellesi Sporttitilin:

1) Mene Ampumaurheiluliiton sivulle -> Liitto -> Suomisport ja klikkaa linkkiä Rekisteröityminen Suomisportiin.

2) Paina Ilmoittaudu -painiketta ja jatka prosessi loppuun täyttämällä kysytyt tiedot. Mikäli saat virheilmoituksen yrittäessäsi tallentaa tietoja, ota yhteyttä Suomisportin asiakaspalveluun suomisport@olympiakomitea.fi. Sporttitilin luominen Suomisportissa on ilmaista.

tin lehtirekisteriä, sillä sitä kautta saadaan osoitteisiin automaattiset päivitykset Postilta.

Tarkemmat ohjeet lehtirekisteriin ilmoitta-

misesta lähetetään tammikuussa Suomisportin seurakäyttäjille sähköpostitse, ja ne tulevat myös liiton sivujen Suomisport-osioon. 🚩

Euroopan neuvosto laati vuonna 2014 urheilukilpailujen manipuloinnista yleis-sopimuksen, jonka tarkoituksena on estää urheilukilpailuiden manipulointi urheilun rehellisyyden ja etiikan suojelemiseksi urheilun itsemääräämisoikeuden periaatteiden mukaisesti. Suomen valtio on allekirjoittanut sopimuksen, ja siksi myös Suomen Ampumaurheiluliitto on sitoutunut kilpailumanipuloinnin torjuntaan.

Keskeistä kilpailumanipulaation torjunnassa on sen tunnistaminen ja ymmärtäminen.

Ampumaurheilussa kilpailumanipulaatio voi lajista riippuen ilmetä esimerkiksi välineisiin (aseisiin, patruunoihin tai ampujan varusteisiin) liittyvänä huijauksena, tulkkauksen tai haulikkolajeissa osumien tuomitsemisen puolueellisuutena, rata-arvonnan puolueellisuutena tai lopputuloksesta sopimisena.

Ampumaurheilussa on todennäköisempää kilpailijan suorituksen parantaminen vilpillisin keinoin kuin niin kutsuttu sopupelityyppinen manipulointi, jota ilmenee useimmiten vedonlyöntiin liittyen ja jossa yleensä suoritusta huononnetaan normaalista tasosta.

Ampumaurheilussa on siksi tarpeen tehostaa erityisesti tuomareiden ymmärrystä kilpailumanipulaatiosta ja parantaa valmiuksia sen tunnistamiseen ja siihen puuttumiseen. Viime kädessä kyse on kilpailusääntöjen noudattamisen varmistamisesta.

Antidoping- ja kilpailumanipulaatioteemoihin liittyen koulutetaan tuomarien lisäksi SAL:ssa myös muita toimijaryhmiä, kuten valmentajia, maajoukkue- ja tehoryhmäurheilijoita, kansainvälisiin kisoihin osallistuvia urheilijoita, henkilöstöä, hallitusta ja liittovaltuustoakin. 🚩

Muista lisenssi ja hyödynnä Polarin jäsenetu

Vuoden 2022 kilpailu- ja harrastelisanssit tulevat myyntiin 20. joulukuuta. Lisenssi kannattaa ostaa viimeistään tammi-kuussa, sillä lisenssin sisältävä vakuutus on silloin voimassa koko vuoden. Ei siis kannata odottaa ensimmäistä kilpailua – vaikkapa haulikkolajeissa keväällä – sillä muuten koko alkuvuosi menee harjoituksissa ilman vakuutusturvaa.

Lisenssien hinnat vuonna 2022 pysyvät muuttumattomina:

- kilpailulisanssi, **aikuiset 40 euroa**
- kilpailulisanssi, **juniorit 13 euroa** (2002 tai myöh. syntyneet)
- kilpailulisanssi, **seniorit 19 euroa** (1942 tai aiemmin syntyneet)
- harrastelisanssi **25 euroa**

Kilpailulisansseihin voi 5 euron lisähintaan tilata muovisen lisenssikortin. Kaikki lisenssit ostetaan Suomisportista www.suomisport.fi.

Harrastelisanssissa ei ole kilpailuoikeutta. Siinä on kuitenkin vakuutusturva (tapaturma- ja vastuuvakuutus), joka tulisi olla jokaisella ampumaurheilua harrastavalla, sillä SAL:n jäsenseuroilleen ottama Tuplaturva-seuravakuutus ei korvaa harjoitus- tai kilpailutoiminnassa ampujan saamia tai aiheuttamia vahinkoja.

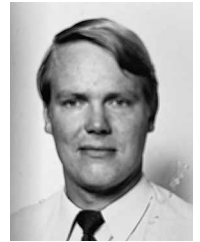
Muistathan, että harrastelisanssin voi myöhemmin vuoden aikana korottaa kilpailulisanssiksi. Lisätietoa lisensseistä löydät SAL:n sivulta www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/lisanssit-ja-vakuutukset/

HUIPPUETU LISENSSIN OSTAJILLE: Uusi yhteistyökumppanimme Polar tarjoaa 15 % alennuksen lähes kaikista Polarin huippulaadukkaista tuotteista. Alennuskoodi lähetetään lisenssin ostaneille sähköpostitse tai muovikortillisen lisenssin ostaneille saatekirjeen mukana. koodi toimii Polarin verkkokaupassa www.polar.com/fi

IN MEMORIAM

TEEMU ANTILA

12.6.1948 – 13.10.2021

Haminasta tuli lokakuussa suru-uutinen, kun **Teemu Anttila**, olympiapistoolin takavuosien yksi kärkiampujistamme menehtyi syöpään 73-vuotiaana.

Anttila syntyi Vehkalahdella kesäkuussa 1948 ja kuoli Haminassa viime lokakuun 13. päivänä. Hän suoritti työuransa Puolustusvoimain palveluksessa. Toimiupseeri yleni aina kapteeni evp:n arvoon. Häntä jäivät suremaan läheisimpinä vaimo ja kaksi lasta.

Ampumaurheilijat muistavat Anttilan lämminhenkisenä ystävänä, jonka tuttavapiiri oli laaja. Hänellä oli jokaiselle jotain piristävää sanottavaa – hän oli keskustelukavereidensa mielen kohottaja.

Lempeä jäynä ja harmiton huumori olivat hänelle ominaisia. Sanojen sisällön hoksaaminen vaati kuulijalta tarkkuutta. **Paavo Palokangas, Arto ja Jouni Vainio** kuuluivat jäähyväistapaamisessa lokakuussa tämän:

– Entä jos olisin ampunut pisteen vähemmän joukkueiden MM-kisassa Soulessa vuonna 1978, väsynyt Anttila kysyi.

Seppo Mäkinen, Seppo Saarenpää ja Palokangas olivat ampu-neet mainiosti, joten Anttilan noin yhdeksikönkin vauhti riitti täpärään yhden pisteen joukkuekisan MM-voittoon.

Soulessa Palokangas kirjoitti korttia kotiinsa. Hän ideoi allekirjoitukseksi ”kaksinkertainen maailmanmestari” (henkilökohtainen ja joukkuekisa). Anttila innostui ja kirjoitti omaansa ”yksinkertainen maailmanmestari”.

Ilmapistooli saatiin MM-kisaan haminalaiselle lainaksi korealaiselta työltä. Olympiapistoolihan oli miehen siviilikisojen päälaji, mutta kun joukkueesta yksi puuttui, Anttila oli muiden kieltäytyessä valmis neljänneksi. Näin hän vieraassa lajissa yliti uransa parhaaseen saavutukseen eli joukkuekilpailun maailmanmestaruuteen!

Kuolinuutinen on koskettanut läheisten lisäksi lukuisia hänet tun-teneita. Illoisesti piristävä ”jäynäjä” on poissa, mutta mieluisat muistot hänestä antavat vähän iloa surevien päiviin. Urheiluamputat ottavat osaa Teemu Anttilan läheisten suruun.

Kisakallion urheiluopistossa joulukuussa järjestetyt ilma-aseiden SM-kilpailut nimettiin Teemu Anttilan muistokilpailuiksi.

MATTI ERKKILÄ

Radiotelegrafisten

"UFFE", ULF HARRY FAGERSTRÖM

2.4.1940 – 17.9.2021

Uffes far, **Harry Fagerström** var den som inspirerade Uffe att börja skjuta. Uffe inledde sin skyttekarriär på 1960-talet, största delen av hans lediga tid gick till skytte. I tävlingsgssammanhang representerade han Raseborgs Skyttar hela sitt liv.

Under skyttesäsongerna var han den som aldrig tyckte att det blev för långa tävlingsresor. Utan egen bil anlätade han ofta buss eller tåg och kunde göra verkligt långa resor.

Framgångar på FM-nivå kom efter att han blivit pensionerad och sköt i åldersklasserna.

Han vann otaliga SFS-mästerskap individuellt och i lag både i allmän- och senare i olika åldersklasser. Han tränade sina båda söner Fredrik och Johan till både finländska- och SFS- mästerskap i både krut- och luftpistol, individuellt och i lag. Alltid optimistisk med ett glatt humör. Naturen med fåglar, blommor, fiskar låg honom nära. Han tillbringade mycket tid på sin kära sommarvilla.

Vi saknar en hängiven RS:are, en god skyttekamrat och pappan till två söner och två döttrar samt en kär bror som följt med på otaliga skytte- och andra resor under ett långt och innehållsrikt liv.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22 50 m **rata:** ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa. **Helsingin Urheilutalo** Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00 la sopimuksen mukaan Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT

Puh. 03-4755371

Kotisivumme: www.asetalo.com

Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com

Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2022 ensimmäinen Urheiluamputa ilmestyy 9.3.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN CHAMPION SUPEROLYMPIC AMPUJANLASIT Hyväkuntoiset käytetyt ampujanlasit kaikilla mahdollisilla säädöillä. Ilmoittaja: Juha Ojanperä, julli.ojis@netikka.fi, 0505233195. Ilm jätetty: 16.11.2021

MYYDÄÄN MUSTARUUTIPISTOOLI PEDRSOLI LE PAGE CAL 36, Siisti ase kaikilla tarpeellisilla varusteilla. Ilmoittaja: Pekka Vauhkonen, itaranta55@gmail.com, 0407716402. Ilm jätetty: 03.11.2021

MYYDÄÄN BENELLI MP90 22LR PISTOOLI JA CORROTECHIN PISTOOLI-KAAPPI Pistoollissa oikean käden muokkaamaton Nillin kahva koko M, halutessa mukaan muokattu Rinkin kahva koko S. Pakettihinta 1280€ Pistooli yksinään 950€ (ovh. 1590€) Kaappi 400€ (ovh. 610€) Vain nouto Mikkelistä. Ilm: Sanna Granroth, sanna.granroth80@gmail.com, 0405654382. Ilm jätetty: 29.10.2021

MYYDÄÄN 3ASENTO KURT THUNE AMPUMAPUKU Kurt Thune 3-asento ampumapuku joka ollut aktiivi käytössä 2v nyt ollut käyttämättömänä useamman vuoden. Löytyy myös kengät koko 42+oikaisuraudat, ampujanhanska+ champion word3 ampujanlasit+varustekassi kurt thune. Kuvia pyydettyäessä. Puku hinta:600eur Kengät: 120eur lasit: 80eur hanska: 50eur. järkeviä tarjouksia otetaan vastaan. Ilmoittaja: Mika Sivonen, mika.sivonen@molex.com, 0408482540 Ilmoitus jätetty: 26.10.2021

MYYDÄÄN BROWNING SILVER CROME 9MM LUGER. Hyväkuntoinen ja vähän ammuttu. Tarpeettomana, edullisesti. Säilytyslaukkuineen kahdella lippaalla. Ilmoittaja: jarmo suominen, jarmo.suominen@netti.fi, 0500712473. Ilmoitus jätetty: 25.09.2021

MYYDÄÄN PIENOISKIVÄÄRI Sako P54 T paksupiippuinen pienoiskivääri diopertähtäimellä. Ilmoittaja: Aarne Siikarla, aarne.siikarla@gmail.com, 0405017413. Ilmoitus jätetty: 22.09.2021

MYYDÄÄN PIENOISKIVÄÄRI Leijona m45 Jussi Nordquistin tekemällä tukilla. Ilmoittaja: Aarne Siikarla, aarne.siikarla@gmail.com, 0405017413 Ilmoitus jätetty: 22.09.2021

MYYDÄÄN PIENOISPISTOOLI .22 SHORT Tampereen asepujan valmistama Walter_Hämmerlin olympiapistoolin kopio. Oma laatikko, kaksi lipasta ja varaosat. Ilmoittaja: Aarne Siikarla, aarne.siikarla@gmail.com, 0405017413 Ilmoitus jätetty: 22.09.2021

MYYDÄÄN INBAND TAULULAITE 10M ILMA ASE AMMUNTAAN Vähän käytetty Inband taululaite 10m ilma ase ammuntaan. Uudenveroinen. Mukaan tulee varalle uusi taustanauha rulla, kivääri tausta papereita, 15m usb kaapeli ja tauluteline luotiloukulla. Telineen saa säädettyä kolmeen eri ammunta korkeuteen, 140cm, 80cm ja 40cm. Voin laittaa lisää kuvia pyydettyäessä. Ilmoittaja: Juha Ojanperä, julli.ojis@netikka.fi, 0505233195. Ilmoitus jätetty: 19.09.2021

OSTETAAN PARDINI GP TAI WALTHER OPS/OSP2000 22SHORT OLYMPIA-PISTOOLI Myös Morini tai Walther/Morini kahvat Walther OSP on kiinnostavia hankintakohteita. Voit tarjota myös erän 22short ammuksia. Ilmoittaja: Hannu Tenhunen, hannu@kth.se, 0405136563 Ilmoitus jätetty: 18.10.2021

OSTETAAN T/C CONTENDERIN LAUKAISUKONEISTON KAKSOISVÄÄNTÖJOUSI Kaippaan T/C Contender pistoolin laukaisukoneiston "Striger Spring" kaksoisväntöjousta. STRIKER SPRING, Thompson Center Arms T/C Contender, Double Torsion N:283101018444. Ilmoittaja: Simo Kuusisto, sinkke.kuusisto@gmail.com, 0452608455. Ilmoitus jätetty: 14.10.2021

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUT

80 VUOTTA

Reijo Jäppinen TSA 24.1.
Eino Kostian TSA 31.1.

70 VUOTTA

Reidar Grenman TSA 10.12.
Leila Semi HVA 23.12.
Lasse Koskela HVA 27.12.
Timo Kuokkanen TSA 1.2.

60 VUOTTA

Teemu Makkonen HVA 31.12.
Keijo Käkälä TSA 20.1.
Anne Jompero TSA 4.2.
Juhani Laaksonen TSA 5.2.
Henrik Aalto TSA 12.2.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seuravat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"SILMU RY MYÖNSI MÄNTSÄLÄN URHEILIJOIDEN ampumajaostolle vuoden 2021 Yleishyödylliset hankkeet -palkinnon. Hankkeessa uusittiin Monitoimitalon ilma-aseradan taululaitteet ajanmukaisiksi. Palkinto jaettiin Monitoimitalolla 11.11.

Palkitsemistilaisuudessa Silmu Ry:n hankevastaava Heli Tommiska kehui MU:n ampumajaostoa hyvästä ja sujuvasta yhteistyöstä: "Meillä on ollut hyvä asiakassuhde, ja kaikki on toiminut oikein hyvin ja viimeisen päälle huolella."

Lisäksi hankkeesta sanottiin, että sillä on ollut hyvä näkyvyys mediassa ja hankkeen eteneminen toteutumisaihana oli sujuvaa. Lisäksi palkintokriteereissä kerrottiin, että hanke hyödyttää kaikenikäisiä ja parantaa harrastusmahdollisuuksia."

✳ Mäntsälän Uutiset 18.11. Silmu ry on yksi Suomen 54 Leader-ryhmästä.

lauottua

MITEN LUONNEHDIT SUOMALAISTA "AMPUMAUHEILUPERHETTÄ"?

"Aika vaariutunutta, kaikella rakkaudella. Arvostamme työmyyriä, mutta meillä kaikilla on sama haave: saada nuoria mukaan. Apuja saa aidosti aina, jos tarvetta on."

✳ Pistoolivalmentaja Anni Kelhä, sivu 27

Urheiluampuja 2022

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
1/2022	4.2.	14.2.	9.3.
2/2022	9.4.	20.4.	11.5.

Vuoden 2021 SM-tulokset julkaistaan Urheiluampujan numerossa 1/2022.

Esbo Skytteförening segerrika

Sedan senaste nummer har det inte varit så mycket tävlingar på skyttefronten, men nog har det ändå kommit framgångar till SFS. I början av november ordnades det par FM-tävlingar på luftgevär och luftpistol i Kauhava. ESF:s **Alexandra Rosenlew** och **Luukas Koota** var på plats och deltog i klassen A20 och i allmän klass på luftgevär, i båda klasserna segrade de.

Par-tävlingen går ut på att lagen, bestående av en kvinnlig och en manlig idrottare, skjuter först en grundserie på 60 skott (30 skott per skytt). Till följande fas tas de åtta bästa ut och där skjuter man 40 skott (20 skott per skytt). Efter det går de två bästa paren till final och tredje och fjärde bästa paren går till bronsmatch.

Första dagen tävlade man i klassen A20. Där sköt Rosenlew (308,5) och Koota (301,3) nytt finländskt i grundserien, 609,8 poäng. Med det var de sex poäng bättre än Isokyrön Metsästys- ja Ampumaseura:s första lag. Till följande vred ESF upp taktiken och sköt 411,1 poäng, nu hade Rosenlew 206,2 poäng och Koota 204,9 poäng. I finalen mötte man tidigare nämnda IMAS 1. Det blev en jämn tillställning. I finalen skjuter alla varsitt skott och det paret med bästa resultatet får två poäng. Första laget att nå 16 poäng vinner. ESF var första alltså att nå 16 poäng, men IMAS 1 blev endast två poäng efter så det var en mycket jämn tävling. Så de sista skotten var direkt avgörande.

I allmänna klassen fortsatte alltså Rosenlew och Koota var de blev i A20 klassen. I grundserien var ESF:s duo nu andra med 611,2 poäng endast 0,1 poäng efter Nokian Seudun Ampujat, denna gång sköt Rosenlew 307,7 poäng och Koota 303,5 poäng. I andra omgången var de sedan bäst när de sköt individuella resultaten 207,1 poäng och 205,5 poäng, förstnämnda resultatet sköts av Koota och det andra av Rosenlew. Dessa resultat berättigade till ett slutresultat på 412,6 poäng, med det var ESF:s lag etta, med sig till finalen fick de IMAS 1 som sköt 411,5 poäng. I finalen så lät inte ESF:s duo det bli lika jämnt som dagen innan. Denna gång segrade man i finalen med siffrorna 16 mot 10 poäng.

Dubbelseger på FM för RS

I **SLUTET AV SEPTEMBER** ordnades det rörligt måls FM på fallmål i Maninga. Där var Raseborgs Skyttars herrar i mycket utmärkt form. **Niklas Hyvärinen** korades till finländsk mästare och **Krister Holmberg** följde upp med ett silver i herrklassen.

Man sköt nu om FM-medaljer på 10 me-

Alexandra Rosenlew har haft en bra start på hösten.

Luukas Koota och Alexandra Rosenlew knep två segrar i lika många tävlingar på par-FM.

ters avstånd på fallande taylor. I fallmål är principen den samma i skidskytte om man har en tillräckligt bra träff i tavlan så "faller" tavlan. I grundserien skjuter man 40 skott och efter det börjar man med slutspel var man skjuter en mot en och den med mest träffar går vidare.

Hyvärinen var i princip bäst hela dagen när han först var etta i grundserien med 29

träffar, Holmberg följde tätt efter med 28 träffar. Det här innebar redan att en final mellan dessa två kommer att vara mycket sannolik, eftersom de inte möter varandra på vägen till finalen. Så gick det ju sedan och efter en nagelbitare till final så korades Hyvärinen till finländsk mästare.

-Nog känns de alltid bra med guld, konstaterade Hyvärinen efter tävlingarna. Hyvärinen hade nu två år i rad tagit silver i dessa tävlingar så nu fick han äntligen sitt guld på fallmål.

Hyvärinen var nöjd över sin tävling.

- Grundserien lämnade lite att önska, men jag bättrade på desto längre tävlingen gick så jag är riktigt nöjd. Det blev en mycket spännande final och det var roligt att möta Krister i finalen, berättade Hyvärinen.

Henrik Holmberg deltog också i tävlingarna så det innebar att RS hade ett slagkraftig lag på fötterna och det ledde till ett lag-guld. RS var bättre än Sibbo Skyttegille, en annan SFS-förening med 11 träffar, så rätt så ohotade var man i lag-tävlingen. 🚩

i par-FM

BILDER: LASSI PALO, ELINA KOOTA

Inför 2022

Kommande år kommer att bli rätt så fullpackad med en hel massa värde tävlingar, eftersom kalendern har blivit lite omtumlad till största delen på grund av coronapandemin. SFS har en hel del skyttar som siktar på dessa värde tävlingar och har som mål att tävla om medaljer i dessa. Vi tog ett snack med Kyrkslätt Skytteförenings gevärsskyttar: **Sebastian Långström** och **Jenna Kuisma** så här i början av säsongen för att se vad de förväntar sig av nästa år.

Både Jenna och Sebastian representerade Finland i år i värde tävlingar, närmare sagt i EM på luft- och krutvapen som ordnades i Kroatien.

Jenna Kuisma, 22 som studerar till sjuksköterska i Hyvinge har klart för sig vad hon sätter sikten på nästa år.

– Huvudmålen för nästa år är nog luft-EM i Norge och VM i Egypten. Förutom dessa så tänker jag nog delta i andra internationella tävlingar och världscuper, berättar Kuisma om sina planer.

Jenna kommer också att hålla fokus på luftgevär i nästa år.

– Jag har mycket lättare att träna luftgevär här som jag bor nu så det är ganska naturligt att jag kommer att koncentrera mig mera på det, samtidigt har jag också planer på att höja min skottmängd, säger Kuisma

Några stora ändringar tänker Jenna inte göra inför nästa år.

– Skyttet löper på bra just nu och träningarna har varit bra så jag fortsätter

med det som har fungerat förr, som sagt så ska jag höja lite på träningsmängden, konstaterar Kuisma.

Långström vill tävla så mycket som möjligt

SEBASTIAN LÅNGSTRÖM, 23, satsar på att jobba på den positiva känsla han har från detta år.

– Jag har tränat mera och jag känner att jag är mera professionell just nu än vad jag var för ett år sedan. Jag planerar att skjuta mera i nästa år än tidigare år. Corona-tiden har varit bra för att bygga upp grunden inför kommande säsonger, berättar Långström.

Nästa år vill Sebastian se att det blir mera tävlingar än tidigare år.

– Största målet för nästa år är nog att få tävla mera igen. Det har blivit så lite tävlingar den senaste tiden så jag väntar på att få tävla mera igen, berättar Långström.

Långström som tävlar och tränar aktivt både miniatyrgevär och luftgevär har klara tävlingsmål för nästa år.

– De stora målen är båda EM-tävlingarna och VM-tävlingarna, i dessa tävlingar vill jag göra bra av mig och uppnå fina resultat, säger Långström.

Båda har som vi kan läsa motivationen på topp och höga förväntningar inför nästa år. Viktigaste framför allt är att båda vill fortsätta att utvecklas också i nästa år, det lovar gott.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg

Joni Stenström

SFS:s hemsida

0500 872 045

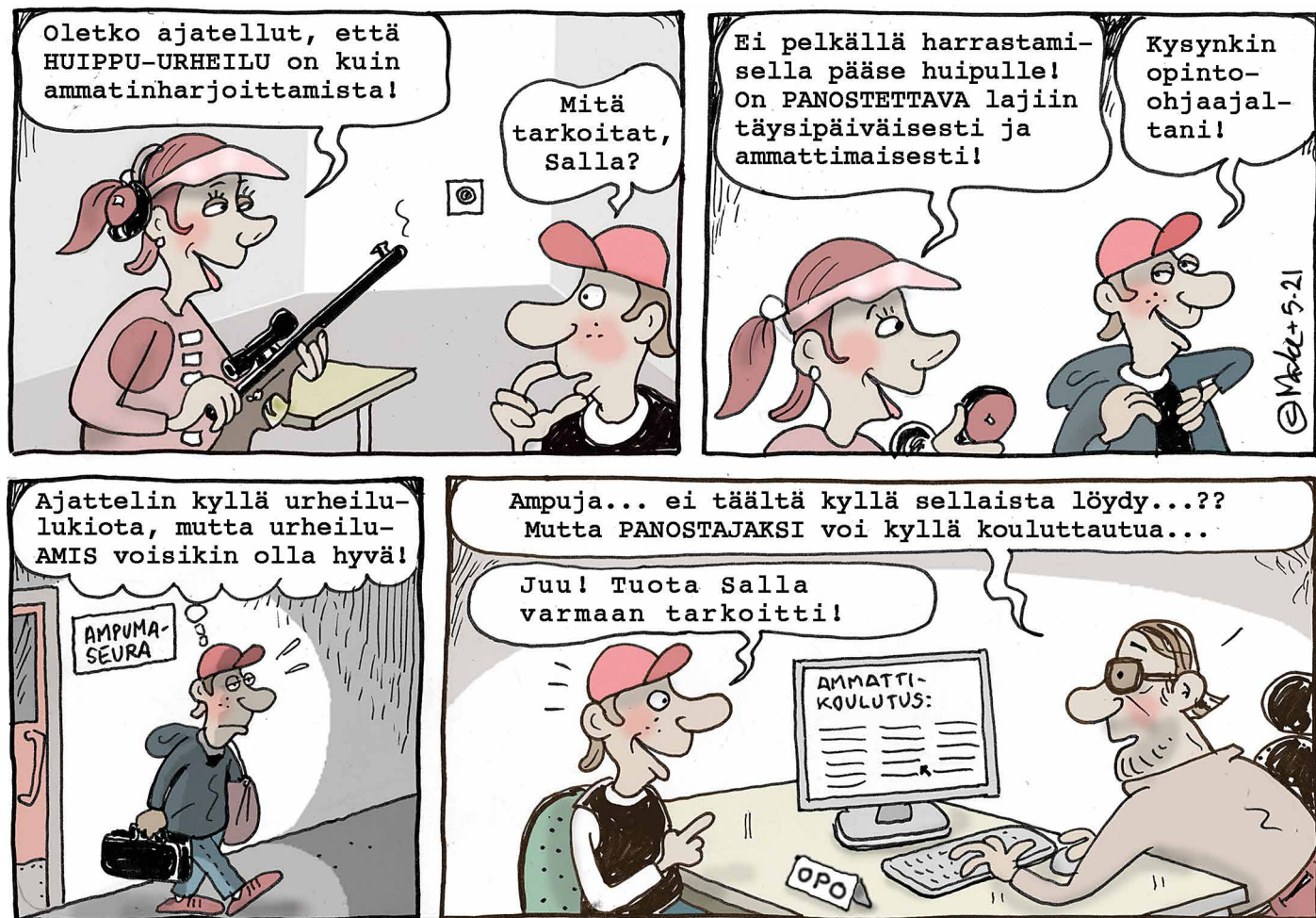
Svenska sidor skribent

www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com

joni.stenstrom@gmail.com

Svenska Finlands Sportskytteförbund
önskar alla läsare och utövare en riktigt
God Jul och ett träffsäkert Gott Nytt År!!

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastajaana on Ala-Hämeen Ampujien (A-HA) uusi puheenjohtaja Eemeli Kurki, 28, joka valittiin tehtävään loka-kuussa. Kurki tunnetaan myös hyvänä skeet-ampujana, jonka ennätys on kaksi vuotta sitten ammuttu 121.

1 EKA ENNAKOIVA:

Onnittelut valinnastasi A-HA:n puheenjohtajaksi! Miltä tuntuu?

Kun Timo Suni luopui tehtävästä, lupauduin ottamaan sen vastaan. Minulla ei ole aikaisempaa kokemusta yhdistystoiminnasta. Timo on luvannut auttaa minua, ja siskoni Kaisa hoitaa seuran taloutta.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Millaisia suunnitelmia sinulla on puheenjohtajana ensi vuodelle?

Opettelen puheenjohtajan työn, haluamme lisätä somenäkyvyyttä seuralle, olemme hankkimassa edustusvaatteita ja järjestämme kisoja.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Millaisen tehtävän Timo Suni sinulle jätti? Kyllä haasteita on, koska Timo oli puheenjohtajana niin pitkään. Isot saappaat täytettävänä.

4 NELJÄS NALLITUS:

Millainen seura A-HA on?

Se on hyvä, joka on menestynyt erinomaisesti skeetissä. Paikoilleen ei kuitenkaan voi jäädä.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Entä oma ampujanurasi?

Aion kilpailla jatkossakin kansallisella tasolla. Täysillä treenataan!

6 KUODES KUJEILEVA:

Millaisia tavoitteita sinulla on urheilijana?

Haluaisin päästä kilpailemaan ulkomaille. Olen ollut lähellä kotimaista kärkeä – pikkuisen parempi pitäisi vielä olla!

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Mitä muuta teet elämässäsi?

Siirryn joulukuun puolivälissä automaatioinsinööriksi Riihimäen Fortumille. Ammun, pelaan frisbee-golfia ja liikun metsästyskoirani kanssa.

8 KAHDENKAS KULTAHIPPU:

Millainen merkitys Eetu Kallioisella on ollut A-HA:lle tänä vuonna?

Se on ollut suuri, koska menestys on nostanut lajia esille medianäkyvyyden ansiosta. Eetun haulikkokoulu ovat toimineet myös hyvin.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Mitä erityisesti toivot joululahjaksi?

Rauhallista joulua ja hyvää seuraavaa vuotta.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä oli tämän vuoden ja mikä voisi olla ensi vuoden napakymppi?

Jos tämä puheenjohtajuus oli tämän vuoden napakymppi, niin ensi vuoden napakymppi voisi olla uusi ennätys.

LASSI PALO

Kansainvälinen, nuori ja menestynyt practical-ampuja

Teksti & kuva LASSI PALO

Anastasia Mustonen on 18-vuotias urheiluampuja, joka on voittanut seitsemän SM-kultaa peräkkäin. Ampu-maurheiluliiton practical-jaosto palkitsi hänet Grande Finalessa vuoden PCC-practical-ampujana.

Mustonen asuu vanhempiensa ja veljensä kanssa Espoossa ja käy helsinkiläisen Tölö Gymnasiumin taidelinjaa. Suomessa syntyneen Mustosen äidinkieli on venäjä, mutta hän on käynyt ruotsinkielisiä kouluja koko ikänsä.

– Uskalsin puhua suomea kunnolla vasta kaksi vuotta sitten, kun aloin tehdä töitä opiskelujen ohessa. Urheiluarrastuksissani kieleni on ollut suomi, hän kertoi Helsingin keskustassa sijaitsevalla Osuva-radalla, joka on Albertinkadulla.

Helsingissä on kaksi Osuvan rataa. Porkkalan Ampujia edustava Mustonen käy harjoittelemassa säännöllisesti sillä toisella eli Tähtitorninmäen radalla. Tuttuja treenipaikkoja ovat myös Upinniemi, Porkkala ja Loppi. Mustonen ampuu runsaat 20 000 laukausta vuodessa, kovimpana vuonna 28 000.

Mustosen vanhemmat ovat kotoisin Venäjän Pietarista. Vanhempien sisarukset ja Anastasian serkut asuvat siellä edelleen.

KUN ISÄ VEI 8-vuotiaan tyttärensä ensimmäisen kerran ampumaradalle, oli se menoa saman tien:

– Radan omistaja huomasi pian, että olen lajissa hyvä. Aloin kilpailla 13-vuotiaana, ja ensimmäinen valmentajani oli **Niklas Laurin**. Olen nyt ollut vuoden ajan **Raine Peltokosken** valmennuksessa.

Mustosella on monipuolinen urheilutausta, sillä hänellä on karatessa sininen vyö ja hän on pelannut käsipalloa. Molemmat lajit ovat sittemmin jääneet, karate noin vuosi sitten.

– Näistä lajeista on varmasti hyötyä myös practicalissa. Lenkkeilen ja käyn säännöllisesti kuntosalilla.

Mustonen elää kiireisiä kuukausia, sillä hän on abiturientti, joka käy myös töissä. Hän on kirjoittanut jo venäjän, englannin ja suomen. Keväällä ovat vuorossa ruotsi, matematiikka ja terveystieto.

PIDÄN PRACTICALISTA, KOSKA se on niin erilainen urheilulaji juoksuineen, sääntöineen ja turvallisuusasioineen. Olen jäänyt ”koukkuun” etenkin kilpailuissa tulevaan adrenaliiniin.

NAUTIN AMPUMAUURHEILUSTA ERITYISESTI SIKSI, ETTÄ pääsen kilpailemaan. On kiva tunne mennä kisoihin, kun on pientä jännitystä ja stressiä siitä, miten kilpailu taas sujuu. Se on hyvä fiilis!

AMPUJANA MINUN PITÄÄ VIELÄ KEHITTÄÄ tekniikkaa. Se on saatava paremmaksi, jotta saisin parempia tuloksia.

MINUA MOTIVOIVAT hyvät tulokset. Ja se, kun näen kehittyväni ja tekeväni joka vuosi parempia tuloksia. On myös hienoa, kun ihmiset ovat huomanneet minut Instassa ja kysyvät millainen laji practical oikein on.

KILPAILUSUORITUKSEN AIKANA

SYKE NOUSEE noin 130:een... Ehkä? En ole koskaan mitannut.

OLEN NUORI NAINEN JA PRACTICAL-AMPUJA, mutta en ole kohdannut minkäänlaisia ennakkoluuloja. Minulta kysytään lajista paljon, ja on hienoa, kun joku haluaa tulla kokeilemaan practicalia.

JOS TAI KUN AMPUMAUURHEILU KYLLÄSTYTÄÄ...

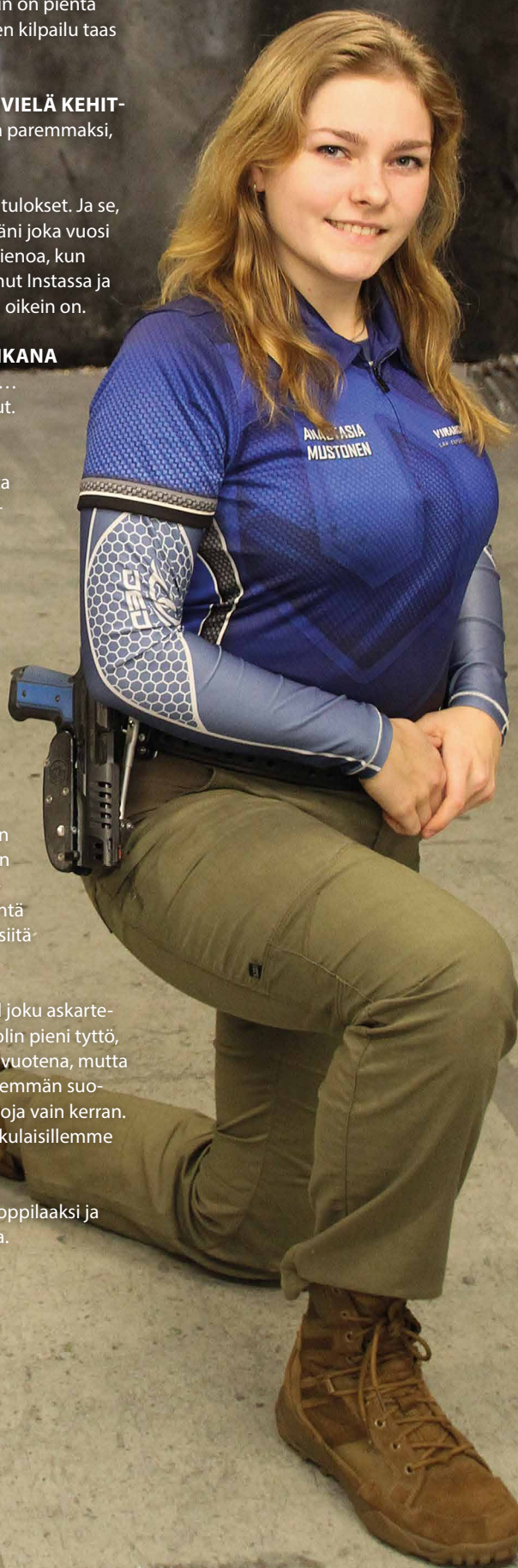
Ei ole vielä sellaista hetkeä tullut! Pitkän kauden jälkeen on toki pidettävä taukoa.

URHEILUAMPUJANA HALUAN

totta kai voittaa! Haluan voittaa maailmanmestaruuden ja olla World Shootissa palkintokorokkeella. Kaikkein tärkeintä kuitenkin on kilpaileminen ja siitä tuleva fiilis.

PARAS JOULULAHJA OLISI joku askartelujuttu. Se olisi hauskaa! Kun olin pieni tyttö, sain lahjoja jouluna ja uutena vuotena, mutta en enää. Nyt joulumme on enemmän suomalainen juttu ja jaamme lahjoja vain kerran. Uutena vuotena soitamme sukulaisillemme Pietariin.

HALUAN ENSI VUONNA ylioppilaaksi ja voittaa MM-kultaa Thaimaassa.

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

nonamesport.com

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com